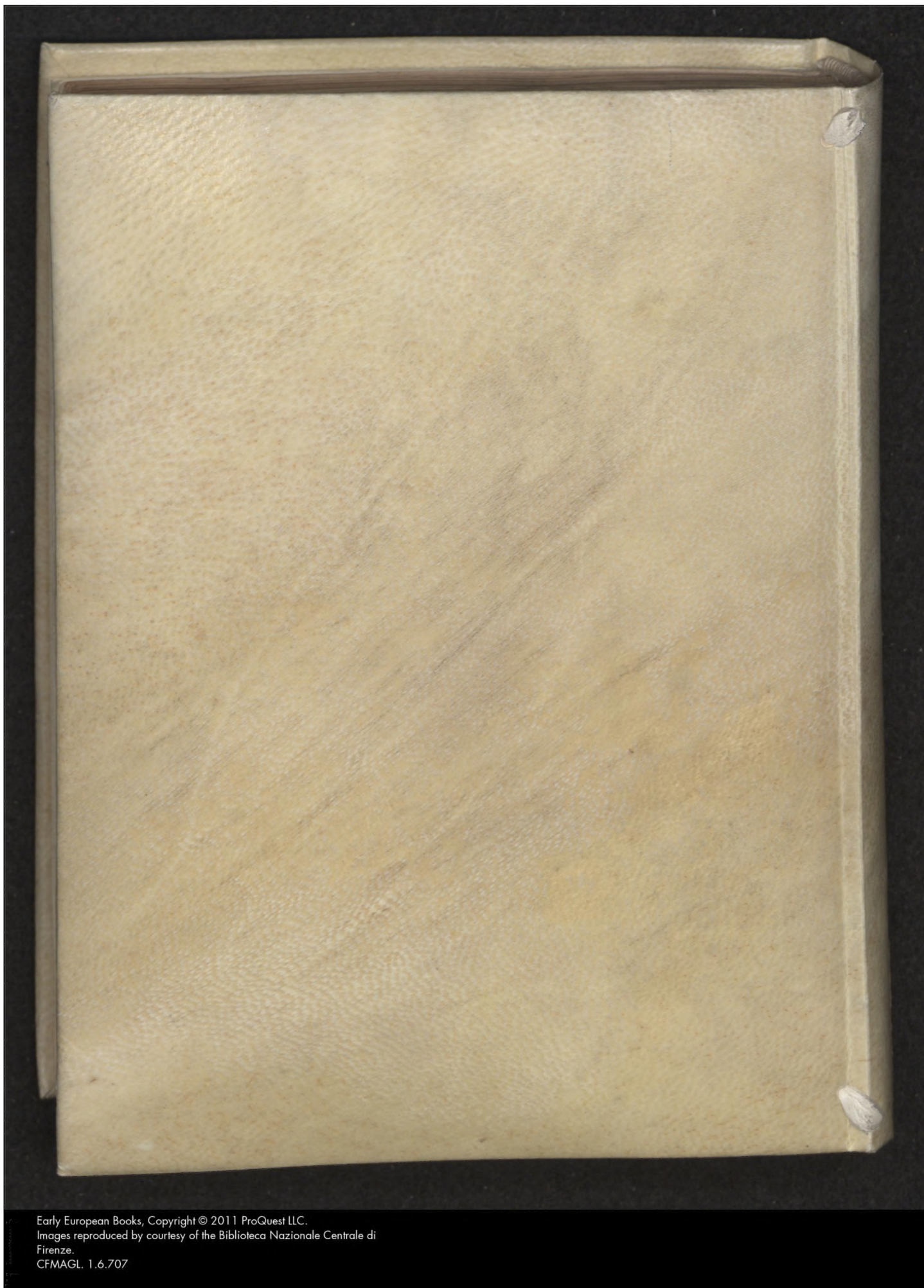

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.707

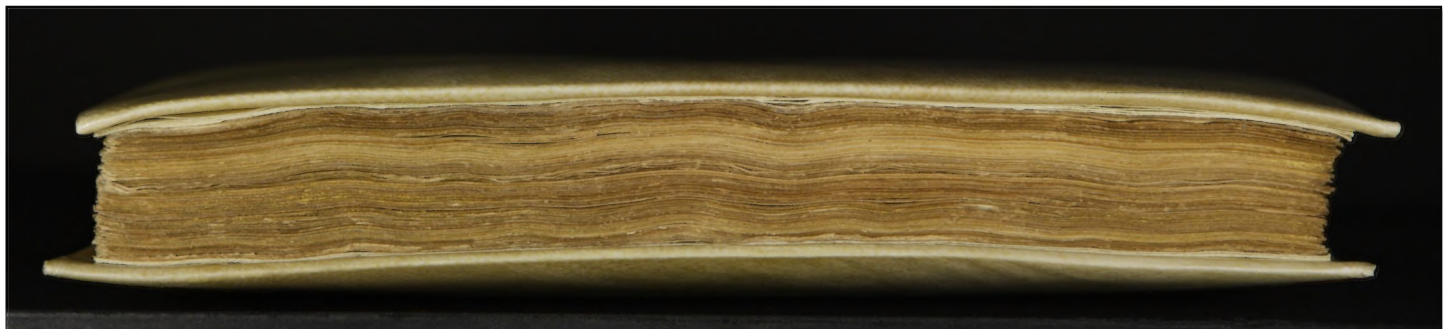

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.707

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.707

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.707

1.6.707

1.6.7

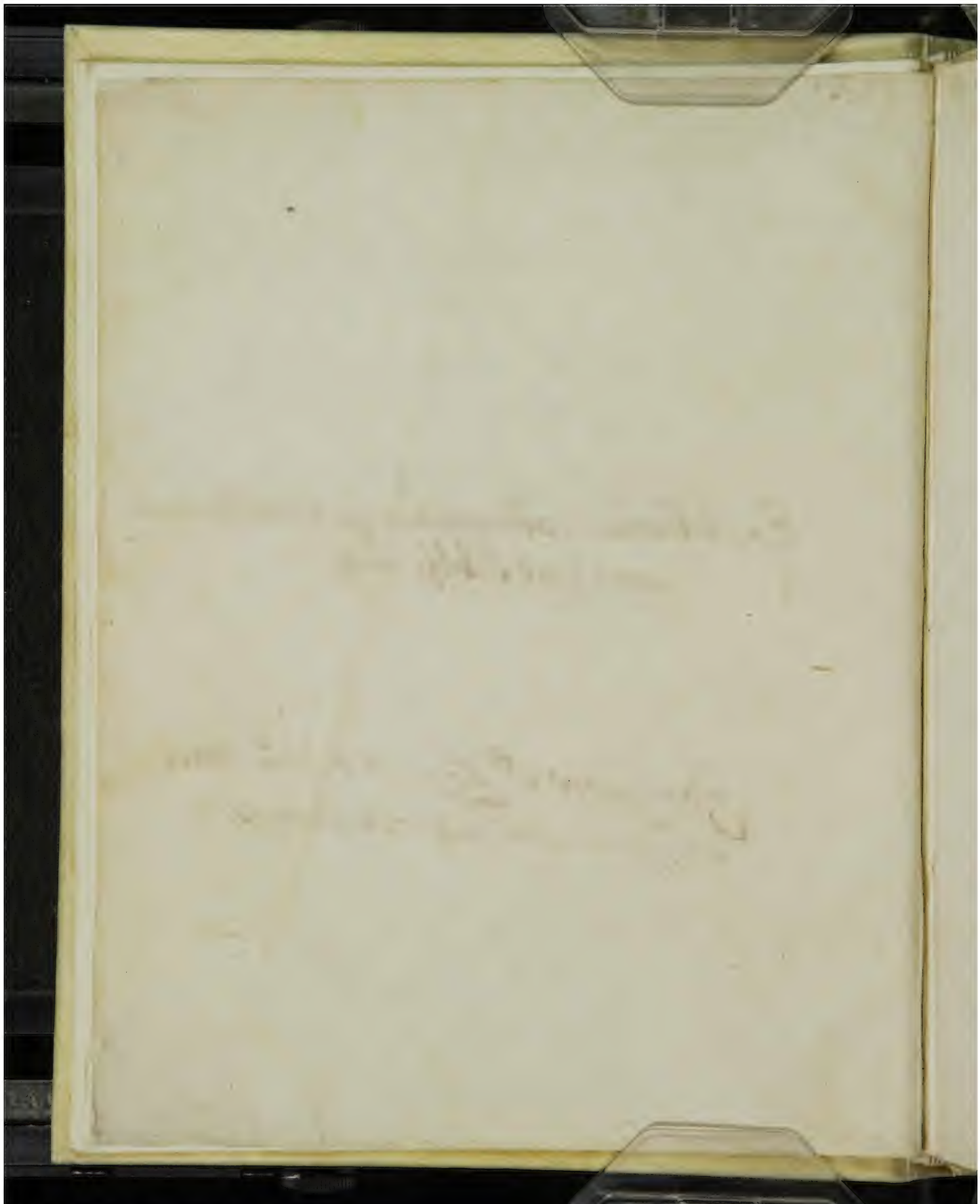
A

XXVIII

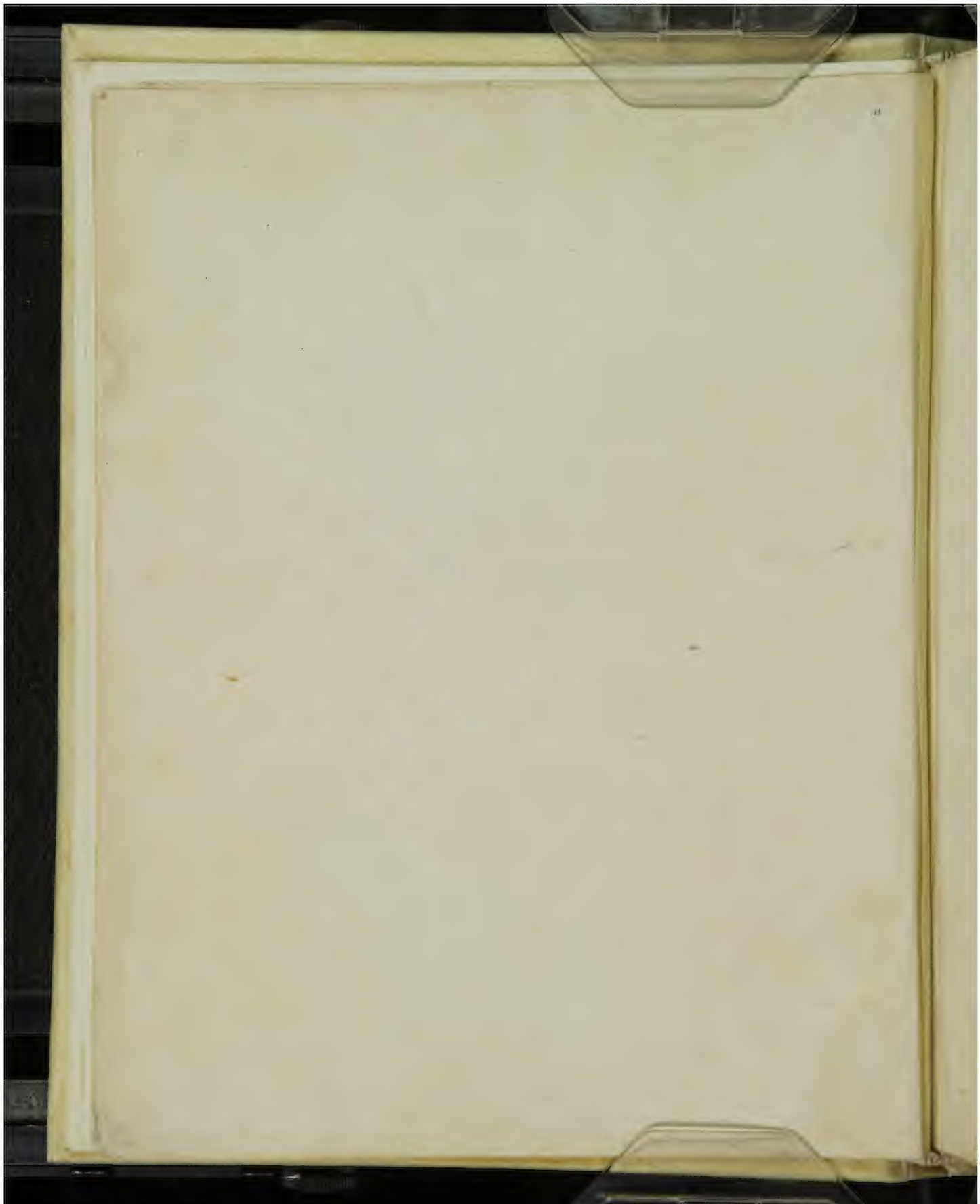
GORL. Dady.
lib.

Ex Bibliotheca Belloniana acquisivit Marmius
anno 1700 Iulij Romae

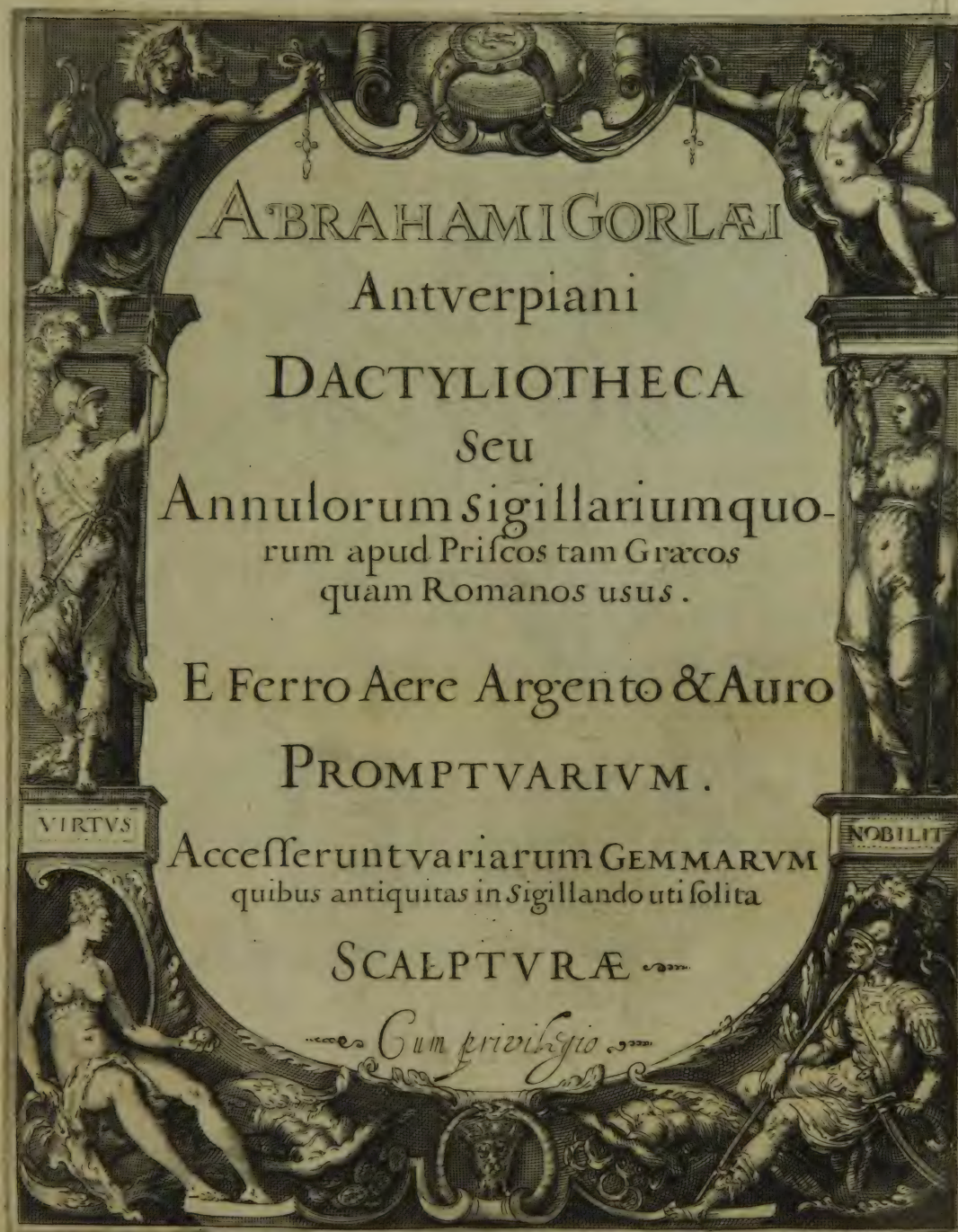
Ex Legat. S. Emerici & Anthonii
Francisci de Marmis

B

1.6 707
C4I

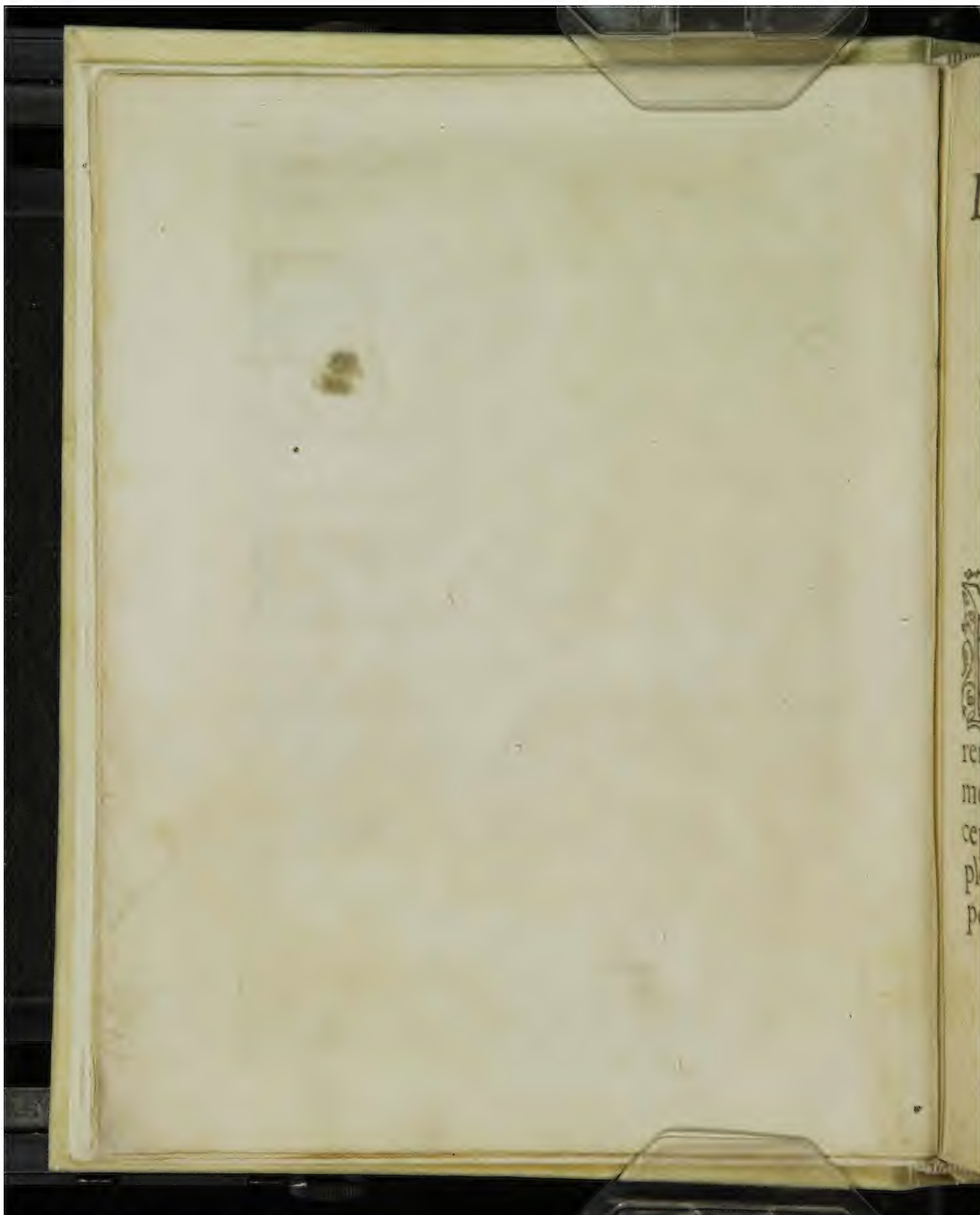

Gorlaeus hic in aere sculptus, æs cui,
 Argentum, et aurum, Roma quod vel Græcia
 Signavit unquam, gemmaque et carus lapis
 Omni vetustis destinatus annulis
 Perennitatis gratiam debent suæ.
 Nunc experitur an Metalla a sæculis
 Qui vindicata sæculo nostro dedit,
 Ipsum futuris dent Metalla sæculis.

H. Grot.

IV
R^{mo} & Ser^{ma} Principi ac Domino

D. ERNESTO

D. G. ARCHIEPISCOPO COLO-
niensi, S. R. J. per Italiam Archicancellario, &
Principi Electori; Episcopo Leodiensi; Administratori
Monasteriensi, Hildesheimensi ac Frisingensi; Prin-
cipi Stabuloniensi; Comiti Palatino Rheno; Utriusque
Bavariae, Westphaliae, Angariae & Bulloni Ducis;
Marchioni Francimontano &c. Domino suo ser^{ma}

ABRAHAMVS GORLÆVS

S. D. P.

NOVELLO huic foetui
quem potissimum de-
fensorem contra vitili-
gatorum morsus delige-
rem, anxie mihi disquirenti, com-
modum se obtulit tui, Ser^{me} Prin-
ceps, recordatio; capique extem-
plo mecum has inire rationes, non
posse hunc meum Libellum aut
* dig-

digniōri aut meliori offerri Patro-
no. Et cū propē innumera essent
quæ in hoc me animarent; familiæ,
inquam, tuæ toto terrarum orbe
clarissimæ decus atque splendor:
imperij quod in tot populos geris
magnitudo : animi regij tam au-
gustæ virtutes , ac ingenij diuini
adeò præclaræ dotes. fecit tamen
inprimis insignis quæ in te splendet
erga omnes humanitas, & in litte-
ras, earumque Professores studium,
vt auderem. Quidni autem aude-
rem , cū te publico mortalium
consensu, bonarum artium Præsti-
tem, ac seculi nostri Musagetem ap-
pellari audiam; & vt omnium ele-
gantiorum disciplinarum peritissi-
mum, ita & Rei Antiquariæ sum-
mum admiratorem atque cultor-
rem

rem eximium esse intelligam? Est
enim Antiquitatis hoc studium Ba-
uaricæ stirpi iam inde à multis secu-
lis peculiare, & quasi gentilitium,
quod à maioribus tanquam per
manus traditū etiam nunc in seris
magis magisque viget Nepotibus.
Testis mihi locuples locupletissi-
mum illud Ser^{mi} Fratris tui Wil-
helmi Bauariæ Ducis Museum,
quod Monachij visitur, in quo
præter rerum naturalium, dico fos-
silium, plantarum exoticarum, ani-
malium peregrinorum incredibili-
lem copiam, spectare licet Rerum
Antiquarum, Statuarum, Marmo-
rum, Numorum, Gemmarum, &
si quid est quod ab arte & vetustate
aliquam meretur laudem, tantam
congeriem, vt in stuporem det spe-
ctatores

etatores quosuis, adeò vt primas in-
ter omnia Principum Europæ Ta-
meia meritò obtinere censeatur.
Hæc causa fuit, Ser^{mc} Princeps,
quod V. Ser^{cm} huic meo labori ceu
tutelarẽ Deũ legere ausus fuerim:
qui vel hoc solũ nomine tibi gra-
tus acceptusque sit etiam atq. etiam
obsecro, quòd ab officioso profe-
ctus animo, tuo præsidio tutissimũ
se fore persuasum habet. quod si co-
gnouero, abundè impensis, abundè
industriæ, abundè mihi satisfac-
tum putabo; eritq. in posterũ ani-
mus vel maiora sub tanto munimi-
ne moliri. Summus Parens, rerumq.
conditor Deus, vota consiliaq. tua,
Ser^{mc} Princeps, ad Reip. Christianæ
salutem secundet. Delphis Bat. Kal.
Octob. Anno c. d. c. l. c.

CANDIDO DACTYLIOTHECHÆ

MEÆ INSPECTORI

S. D.

RECTE, ut reliqua omnia, à primo rerum Parente comparatum est, quòd hominum singuli latente natura instinctu in tam diuersa rapiamur vitæ studia: cum enim tam innumera ac discrepantes habeantur vitæ professiones quibus indiga mortalitas se tuetur, ac oblectat, nec unius hominis ingenium omnium possit esse capax; quis non in eo summam admirabitur Prouidentiam, quòd non omnibus unam indiderit mentem Deus? Perpulchrè Poëta:

Mille hominum species, & rerum discolor usus.

Velle suum cuique est, nec voto viuatur vno.

Huic litteræ ac Musæ, illi arma sunt cordi; est quem Agricultura paternaque delectant rura; est alius cui Mercatura & Lucrus ille Deus cura. hunc Architectura, illum Pictura afficit. Sunt & ignobiliores animæ quibus magis arrident Sutoria, Fullonia, & si quæ alia sunt artes illiberales, ac sordida. quata-

* 3

mei si

met si singula quasi sociatis operis mortalium
commoditati, ac saluti generis humani stu-
deant, longè inter hac exuperant, quæ quòd libe-
ro sint digna homine, vique potius ingenij
quàm externo manuum adminiculo constent,
Liberalia censentur studia. Hisce ego à primis
adolescentiæ annis delectatus, rerum præstan-
tium indagine et atem omnem occupatam ha-
bui; præcipuè verò Historiæ & Antiquitatis
cognitioni (sine quâ vita nostra mera caligo
& tenebra plusquam Cimmeriæ) non mini-
mam temporis partem locavi. Postquam enim
partim propriâ industriâ, partim doctorum
virorum (quibus, ut Lepades scopulis, perpetuò
adhæsi) colloquiis rerum præscarum notitiæ
sensim mihi succrevisset, nescio quo fato in an-
tiquorum Numismatum deſcriptione delapsus,
rei que dulcedine allectus, totum me tradidi
huic contemplationi: & tanquam in Collegium
III virorum Monetarium cooptatus, nihil præ-
ter Numos veteres somnio. nec satis mihi fuit
omne scriptorum genus qui hoc argumentum
tra-

tractarunt, accuratè euoluere, & ad vinū ex-
pressas in chartis effigies intueri, quin ulterius
progressus cepi ipsemet in ipsa archetypa stu-
diosè inquirere. quid plura? habui, & tanta
ubertate ut voto sim superatus meo. Nam
præterquàm quòd ferè omnia quæ passim apud
Hubertum Goltzium, fulgidissimum illud Rei
Antiquariae sydus, Antonium Augustinum,
Antonium Pisonem, Fulvium Ursinum, Se-
bastianum Ericium, Gulielmum Chouliū, &
Æneam Vicum extant, ad manus nostras
peruenerint, tam fausto sydere Pop. Rom. Ge-
nius me afflavit, ut complura alia Numis-
mata consecutus sim, quorum apud hos nulla
extat memoria, aut delineata effigies; inter
quæ palmā obtinent Græca ex argento auròve.
Quæ res effecit, adhortantibus maximè ami-
cis, ut ceperim cogitare de Paralipomenis Nu-
mismatum antiquorum edendis, intelligo Ap-
pendicem eorum quæ hætenus aliis intacta &
indicta Autoribus. Sed cum nondum ad eum
me peruenisse numerum viderem, ut iusto com-
plendo

plendo volumini sat essent, extrema adhibita
diligentia, ad notos, & ignotos aequè perscribo
amicos, inquirant sedulo etiam atq. etiam mo-
neo, ut quicquid Rei Numaria quâ pretio
quâ prece haberi possit, ad me transmittant.
Dum in hanc curâ incumbo, & undique quod
in usum meum facere possit corrado, magna
Anulorum Antiquorum ex omni metallo, &
Gemmarum felici illo artiū seculo incisarum,
copia ad me mittitur. Quo tãquam incompa-
rabili comperto thesauro, statui priori consilio
aliquantisper immutato, Paralipomenūque
editione in commodius tempus reiecta, de
Anulis aliquid scribere, & Dactylothecā
hanc pramessi loco tibi dare. idq. duabus po-
tissimum de causis, primum quòd ob rei nouita-
tem, & argumenti iucunditatem ab amicis, ut
hoc facerem, panè cōitiis urgerer, secundo quòd
hec Anularia materia Numorum cognitioni
sit affinis adeò, ut mutuas sibi præstent operas,
& altera alterius indigeat luce. Fuerat qui-
dem animus libellum hunc adauctiorem, mo-
léque

VIII
leque maiorem tibi afferre, sed operarum igna-
uia, ne dicam perfidia delusus, voto meo, &
fortè etiam tuo satisfacere non potui. Interim
hoc nostro quasi abortiuo fœtu utere, frueri:
qui explicatoris vicem obiturus, si leta retule-
rit, seq̃, tibi gratum fuisse renuntiet, prope-
diem reliquam non solum Anulorum Gemma-
rumque, sed & signorum, fibularum ac moni-
lium antiquorum, Deo vitam & vires lar-
gente, expectato editionem: tandemque Nu-
mismatum illud variorum opus, modò diutius
nos sol aspexerit, aspicias & inspicias. Hac spe
Vale, nostris conatibus faue animo, linguis.

* *

ABRAHA-

ABRAHAMO GORLÆO

V. C.

AEL. EVERARDVS VORSTIVS

MEDICVS

S. D.

POST continuam quindecim annorum peregrinationem, quâ plerasque Europæ Sapientiam addiscendi studio adij & insedi regiones, domum postliminio reuersus, cum res etiam patrias noscendi, virosque doctrinâ claros salutandi desiderio, Bataviâ nostram obirem, famâ nominis tui excitus Delphos ante omnia mihi contendendum putavi, ubi pro singulari tuo candore humanissimè acceptus, satis eloqui non possum quantis promeritis me tibi obnoxium reddideris. Nam si quid unquam in hac vita mihi accidit iucundum, fuit paucorum illa quibus apud te fui dierum consuetudo, præ quâ, ita me Phœbus amet,

Εγώ τ' ἂν εἴτ' Ἀμαλθείας βελοίομην κέρας,

Οὐτ' ἔτεα πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν Ταρταρῶ βασιλεύσαι.

Non faciliè dixerim quàm inter reliqua mihi fuerit volupe vberriam illam Rerum antiquarum apud te confluentem summo cum animi mei stupore intueri, singulaque minutim perlustrare, ac digitis

17
gitis contrectare. Dispeream si quid in hoc genere
vidi præclarius, rarius, & simul copiosius vnum in
locum congestum: quo nomine te facile cum quo-
uis condo huiusmodi reliquiarum adseruatore pos-
se certare, ferè iurauerim. Contigit quidem mihi
toto illo nouennio, quo Italiam incolui, omnesque
eius perreptaui angulos, multa eaque præclara an-
tiquæ supellectilis inspicere conditoria, præsertim
Romæ, Neapoli, Florentiæ, Bononiæ, Venetiis,
aliisque claris Italiæ oppidis: Vidi & aliquot in
Germania, aliisque in locis: vidi, inquam, & dili-
genter inspexi: sed ingenuè dico, & citra vllam adu-
lationis notam (nec enim palpo alicuius esse didi-
ci) nullibi tam præclara, tam rara, tam copiosa
vnum apud hominem simul collecta. Testes mihi
in hanc rem erunt quicunq. Vetustatis gnari tuum,
& aliorum perlustrarunt Tameia. Hinc tantum ex
inopinato conspicatus venerandæ Antiquitatis the-
saurum, in stuporem datus, in hæc Poëtæ verba eo
tempore me prorupisse memini.

Venimus ad summum fortunæ: pingimus atque

Psallimus, & luctamur Achivis doctius unctis.

Ratus nullum amplius superesse culturæ ingenij
genus Belgis nostris hodie incognitum; & vt om-
nis elegantioris litteraturæ gloriâ, ita & Rei Anti-
quariæ laude nostrates nulli iam concedere genti,
* * 2 nec Ro-

nec Romulea propemodum excepta. Cæpi itaque
ab eo tempore magis magisque te amare, colere, &
ὡς ἐπὶν ἑπὶν admirari plurimum. Cum verò complu-
ra apud te visu adferuentur dignissima; tribus ta-
men potissimum mihi præcellere visus es: Primo
Numorum Græcorum, ac Romanorum Consula-
rium, seu qui Reipublicæ & libertatis temporibus
magna ex parte cusi sunt, raritate copiosa, copia-
que rarâ: Secundò, Anulorum sigillarium ex om-
ni metallo, numero & pulcritudine: Tertiò Gem-
marum summâ arte olim excisarum aut incisarum
abundantiâ incredibili. Quorum trium cum per se
singula ad laudem & nomen comparandum satis
videri possint, quid tibi deberi putabimus, qui hæc
omnia simul collecta seruas? & ita seruas, ut frui-
tio sit publica? A Eternam profectò ab ingenio &
industriâ famam: quam non leui accessione au-
ctum iri arbitror, si quæ inter hæc latent plurima,
peculiaria, aliisq. indicta Antiquitatis scriptoribus,
in lucem bono publico etiam protrahas, typisque
vulganda cures. Daëtyliothecæ, seu Anulorū anti-
quorum, qui apud te extant, editionem, te para-
re intelligo. si ita est, est quod ex animo later, cum
tui, tum Reipublicæ litterariæ causâ: tui, quod hinc
immortalem tibi comparatum iri gloriam certò
præuideam, cum homo Belga primus in hanc are-
nam

nam descenderis, nostræque Genti rem Romanam
non minus & notam & curæ esse, quàm ipsis Ita-
lis ostenderis: Reipublicæ verò, quòd studia littera-
rum hisce opibus & tanquam copiis auxiliatrici-
bus non mediocriter locupletata & adaueta iri con-
fidam. Hortor igitur, & communi omnium littera-
torum nomine te obsecro, vt capto operi insistas,
propediemque nouam & auidè concupitam nobis
exhibeas Dactyliothecam: quâ interim frui liceat,
dùm in Numis & Gemmis eandem præstiteris
operam, in quibus fat scio quod miretur habebit
Italia, habebit Germania, habebit Gallia. Cui de-
siderio publico si parueris, Laurinosque, Goltzió-
que rediuiuos in te suspiciet Belgica, suspiciet Orbis.
Vale, Vorstiique tui (nescio quod me tibi tempe-
rat astrum) memor viue. Lugduni Batavor. Kal.
April. Anno. CIO. IO. XCIX.

** 3

IN

IN
ABRAHAM I GORLÆI
DACTYLIOTHECAM
& Gemmarium.

SICUT *ab anellis lapides, & flava sororum*

*Transferre in calices succina ludus erat:
Sic e thesauri medio Gorlaus in istum*

*Has gemmas librum transtulit ipse sui:
Ut qua vix poterant auri mercede parari,
Has vili partas Lector haberet opes.*

*Musa, quæ doctis scriptoribus atque libellis
Et decus & laudem præmia rara datis,
Gorlao e vestris gemmis properate coronam.*

Sin minus, e gemmis instruat ille suis.

Iosephus Scaliger Iul. Cæs. F.

IN
ABRAHAMI GORLÆI
V. C.
DACTYLIOTHECAM
IANI DOVSÆ
Scazontes Trimetris intermixti.

CONTINVO ab usu, temporisq³ lon-
ginq³ (sumi,
Edacitate Aurum ANNULOSQVE con-
Ipsasq³ Gemmas; nec pretio esse tam carum
Rarumne quidquā, quod diurnet in terris;
Vetus querela est; cui fidem ipsa res fecit.
Sed hac prius fuere; nunc rerum vices
Fors vertit, ex quo Patria expensum suam
DACTYLIOTHECAM ferre comitas coepit
GORLÆA; cuius arte & ingenū primū
Virtute factum est, ANNULI ut peren-
narent.

In

IN V. C. ABRAHAM I GORLÆI,

Affinis fui DACTYLIOTHECAM,
BALDVINI BERLICIOMI,

Puri Iambi.

N I H I L diuturnum esse sub Polo, & minus
Perenne quidpiam potest.
Id Orbis uniuersa ubique machina,
Id Orbis anguli & plagæ;
Id Oppida, imò Regna, & Imperantium
Sepulcra seu Cadauera,
Id Æquora, atque Montium ante culmina,
Iisq̃ue plura sat docent.
Et hinc mage obstupenda, quæ tot his libris
Vetusta, prisca, at integra
Dat intuenta RARVS AVCTOR, oppido
Vetustâ, & integrâ fide.
Et hinc Imago, at domi inque scrinijs
Reapse, verâque exhibet.
Ità ergò quisquis ista nota non prius
Stupore percitus vides,
Magis vide, atque nosce rara munera,
Genlque & ingeni decus,
Quibus relucet AVCTOR, & simul stupe,
Notâque Diligentiam
Eò usque peruenire, ut ipsa TEMPORVM
PERENNITATE polleat.

IN

IN EANDEM
DACTYLIOTHECAM.

OBTICUIT Graiis, Latiis mutescit APOLLO,
Cum Libyâque Asiam barbarus hostis habet.
ROMA iacet, magni quondam compendia mundi,
Ad se exornandam delitiâsque trahens,
Quæque uni sua cuncta anademata contulit vrbi,
Vincitur à victâ barbarie ITALIA.
Sic fallax mutat, vertit, vorat omnia tempus,
Et nil perpetuum sole sub esse sinit. (laurus
Ast oritur nova lux BATAVIS, vbi DELPHICA
Incepit virides spargere fronde comas, (NVS,
Leydâque pro ROMA, canitur pro THYBRIDE RHE-
Et surgit vasto PHOEBVS ab OCEANO.
Mars, Musæ, PALLAS suprema ad littora regnant,
Nec fluctus BATAVOS SVADA MEDVLLA
NEPTVNVS domitis capit mitescere in undis, (timet.
Quem sequitur vitreis cærule Diva choris:
Pralia MARS docuit, docuerunt carmina MVSÆ.
Dat mentem BATAVIS Docta MINERVA suis.
Haud erro, nec me Phœbi cortina fefellit,
Quæ video verâ hæc mystica signa docent:
Nam quæcunque diu multo conlecta labore
GORLÆVS propriis vsibus obtinuit,
GORLÆVS, quem tot rerum miracula & artes

Adjun-

*Adiungunt summis ingeniis Bataurum,
 Publicat, antiquis non inferiora metallis,
 Non his, iam notus quos nouus Orbis habet.
 SARDIVS, hic, lassis varius, viridisq. SMARAG-
 Et quicquid rarum terra beata tulit. (DVS,
 Hic quoque Romano signandis ANNVLVS vsu
 Rebus, at in fastu quo placet vsque minor.
 Addidit ars pretium, pretium super addidit atas,
 Artificesque Asia, quod valere manus.
 Maeste animo GORLAE E bono, qui talibus ausis
 Non consumendas has tibi linquis opes:
 Inuideat quicumque velit, vel ROMVLA tellus
 Frendeat, hac tota DACTYLIOTHECA tua est.
 A. Buchellius IC.*

HVGONIS GROTII
 Carmen in Dactyliothecam

V. C.

ABRAHAMI GORLÆI.

ANNVLE Principij nusquam pereuntis imago,
 Et cui vel finis nulla, vel ipse tibi:
 Annule, qui Cœli specie redeuntis in orbem
 Telluris cobibes omniparentis opes:
 Annule, qui rigido Lapidem redimite Metallo.
 Fixa Prometheâ vincula rupe refers:
 Annule,

Annule, qui tribuis quod ins Natura negavit,
Ingenusque tuo solus honore facis:
Annule testis opum, quo plebs Romana carere
Cogitur, Augustus quem sibi Claudius habet:
Annule, Legati sacra quem, quem Iudicis æqua,
Quem scutata manus Centurionis amat:
Annule, quem donant Reges, quem donat amator,
Quem fouet in tepido dulcis amica sinu:
Annule, cui commissæ penus, commissæ supellex
Seruitij fures non metuere manus:
Annule, qui missæ signas arcana tabellæ,
Legitimi sacrum pignus & arrha thori:
Annule secreti vindex, custodia veri,
Qui perhibes pactis, muneribusque fidem:
Annule, cui moriens & villas credit, & agros,
Tutelamque suæ prolis, ope sique pater:
Annule, qui pestem, fadumque arcere venenum
Pectore, qui Philtri crederis esse loco:
Annule, qui Magicæ non ferris inutilis arti,
Cum tua sidereis est rota picta notis.
Annule, quo solo si cedit dextra sinistra
Fallitur: armillis est, puto, iuris idem:
Annule, quem minimus digitorum gessit, & Index:
(Scilicet hic Achares, hic Coriannos eras:)
Annule, quem poscit minimo qui proximus vngui est,
Equæ tuo digitus nomine nomen habet:

*Annule, subtili vis ad præcordia venâ
Cuius inexplicitâ traditur ire viâ:
Annule, quem ferro prociudit, & ære vetustas:
Optimus, argenti non graue pondus eras:
Annule, sed cassum cui nunc vix sufficit aurum:
Tale tamen prisca leua Dialis habet:
Annule, qui totos minimo comprehendere census,
Qui pretium fundi claudere paruus amas:
Annule, qui mistis etiam spectare metallis,
Vnâque quem totum gemma cauata facit:
Annule, qui Sardâ fulges, qui vinctus Achate,
Quem decet ex Arabum littore vectus Onyx:
Annule Beryllo renitens, viridique Smaragdo,
Cuique Adamas, & cui fuluus lãspis adest:
Annule, qui totos hyberno Sole premebas
Articulos: pretij cui modus, æstus erat:
Annule sigillum cui mobile dextera mollis
Ventilat, & gemmam vertit in orbe suo:
Annule, Pyrgoteles duro quem incidere ferro,
Quemque Dioscoride scalpere docta manus:
Annule, cui scalpro qua sæpè incisa figura est,
Hac aliàs celi munere tuber habet:
Annule, materies in quo ne sola placeret,
Sæpè Triumphales adiunguntur aui:
Annule, qui Sphingas, qui turpia corpora ranas,
Sed tamen & magnos dignus habere Deos:*

Annule

Annule, Cesareos qui fers in imagine vultus:
 (Ah capital Paulo quàm propè crimen eras!)
 Annule, qui Gygi Lydorum Sceptra dedisti,
 Qui, te Perseæ cassidis instar habet:
 Annule, at Euphratis quem contrà ripa Seleuco
 Abstulit, & regni spem dedit esse ratam:
 Annule, qui Samio iactura negata Tyranno,
 Quem miser, heu, nòllet non periisse sibi:
 Annule, Cannensis quo sanguinis indice, mensa est
 Carthago modis Romula castra tribus:
 Annule, Proscriptor Noni: quo Capio Drusum
 Odit; & in Syllam se tulit ira Mari:
 Annule, quem Fatum docuit Demosthenis, & quem
 Annibalis celerem mortis habere viam:
 Annule, quem loculo varium qui condidit vno
 Romuleâ primus Scaurus in Urbe fuit,
 Annule, quo Magni laurus ditata, Latinus
 Cùm Mithridateas Juppiter hausit opes:
 Annule, quem senis distinctum à Cesare thecis,
 Marmoreâ Genitrix vidit in æde Venus:
 Annule, non unum quem sacra Palatia seruans
 Marcello acceptum pulcher Apollo refert:
 Annule, te quicquid (nam non est omnia nostrum
 Dicere) quæ sequitur charta fuisse docet:
 Annule, qui quondam gemmis insignis, & auro,
 At nunc GORLAEI parua papyrus eris:
 *** 3

Annule,

*Annule, quem gemmis, & quem nunc præferat auro,
Quisquis erit, Veterum quem Monumenta iuvant:
Annule, præscorum Vindex rediitue dierum,
Hei mihi, cur lucem nox premit atra tuam?
Annule, qui nobis Latium, qui reddis Athenas,
Hei mihi, cur turpi conderis ipse situs?
Annule, Vir magnus prohibet, qui sorde remotâ
Dat tibi candorem, quem neque gemma dedit:
Annule, si carie tamen, & rubigine scabrâ
Roderis, antiqui temporis ista nota est:
Annule, ne pudeat: numerat non pondus, at annos
Qui sapit, & vitium diligit ille tuum.
Annule, quot longos senuisti marcidus annos,
GORLÆO totidem patre renatus ages.
Annule, nunc te iterum Procerum manus atteret, & tu
Nunc iterum dignum Principe munus eris.
Annule, qui THECAM poteras habuisse sepulchrum,
Hæc natalis erit nunc tibi, THECA, locus.*

IN DACTYLIOTHECAM

V. C.

ABRAHAMI GORLÆI.

Omnia quæ præscæ gremio fouistis ATHENÆ,
Auctæque sub ducibus Martia ROMA tuis,
Vna domus gestat BATAVO sub sydere, quæque
Non fuerant gentis vnus, vnus habet.

Vna

Una domus binas superi complectitur orbes,
Et veteres diti culmine condit opes.
Vidimus (heredes LATII gaudere BATAVI)
Ardua ROMANOS lumina ferre viros.
Vidimus immensi trabeam fulgere QVIRINI,
Vidimus & lituos dux TIBERINE tuos.
Vidimus optatas LATIO fulgere secures,
Aureaque in titulos surgere rostra suos.
Vidimus undantem spoliis procedere currum
Dum premit ardentem murice CAESAR equos.
Vidimus horrentes immania corda tyrannos,
Sceptraque consuetas, vincula ferre manus.
Vidimus AEGIDAE validas & CECROPIS arces,
Quae volucrem gestant diua Minerva tuam.
Maximus hic nondum LATIO sat notus IACCHVS,
Qui TRIVIAE proles mystica matris erat.
Ipse pater magno demissum nomen IVLO
Obstupuit tantas SCALIGER inter opes,
Ipse pater vastae miratus munera ROMAE
CAESAREAM natus CAESARE vidit humum.
Ignea GORLAEI veteres mens tollit honores,
Et rapidas fati non sinit esse manus.
Qui toties doctas quoties lubet ambit ATHENAS,
In BATAVIS maneat cum tamen ille suis.
AVREA qui regnans, ARGENTEA, FERREA QVE
unus

Et

Et tria SATVRNO sacula maior habet.
IVPITER exul abis profugum mutatur in aurum
Aurea qui nobis tempora reddat, erit.
Esse Iovis poterat genitor, nisi IVPITER esset,
Ipsaque cum ferro iungeret ara suo,
Inque manus serae iam posteritatis amore
Reliquias veterum didere gestit opum,
Quisque solent prisci digitos ornare LATINI
Non digitos, totas instruit ille manus.
ROMA domus GORLAE tua est: (DATE FAVSTA
Q VIRITES.
OMINA) MARS tectis praesidet ipse tuis.
Illa triumphorum moles operosa minaxque
Quam toties ROMAE conspicias esse, tua est.
Longa dies ROMAM domuit, ROMA omnia: cessit
Temporibus victus MARS pater, illa tibi.
Quaeque latet LATII pars iam sibi redditur, ergo
Ne lateat LATIAM qui sibi reddit humum.
Scilicet ignotos digiti qui monstrat honores
MONSTRETUR DIGITIS EXTERA
TURBATVIS.

Ludibundus scripsi
DANIEL HEINSIUS.

ABRA-

xvi

ABRAHAM Iⁱ

G O R L Æ I

I N
DACTYLIOTHECAM SVAM

Præloquium,

*De Anulorum origine, variis eorum
generibus & usu apud Priscos.*

IPSVM gestare digitis Anulos non esse
nuperi instituti tam notū quàm quod
notissimum; quo vero tempore ho-
rum vsus primū cœperit non æquē
constare arbitror. C. Plinius Secun-
dus, qui multus est in hâc materiâ A-
nulari & copiosior quam reliqui Scri-
ptores omnes cū Græci tum Latini, Troianis tempori-
bus posteriorem esse malè putauit, ductus auctoritate
Homeri, apud quem nullibi extat Anulorum mentio,
vtpote qui nodi, non Anuli notâ, in condendâ & obfi-
gnandâ pretiosiore supellectile prisca illius æui, homines
vsos referat. Fabulæ primordium à rupe Caucasæ tra-
dunt, Promethei vinculorum interpretatione fatali,
quem Poëta Iouis irâ, quod ignem è cœlo furtim furri-
puisset, Caucaso adalligatum ferunt; liberatumque
postremum ab Hercule Iouis indulgentiâ; hâc tamen
A lege,

In Politicis.

Genes. C. 41.
42.

Anno Mundi
c15. c15.
cc. LXXX.
Genes. 38. 18.

A. V. C.
cccc.
xlviii.

lege, vti in memoriam pœnæ vinculorum Anulum gestaret ferreum, cui saxi fragmentum esset inclusum: hoc fuisse Anulum, hoc Gemmam; hocque exemplo mortales in gratiam & honorem Promethei Anulos primum induisse digitis. Fabulæ etiam proximum, quod de Gygis Lydorum Regis Anulo, quo circumacto gestantem nemo cerneret, fertur, quamvis eius rei auctorem habeamus Platonem. Nobis certò constat longè ante bellum Troianum Anulorum vsum fuisse celebrè, idque ex Sacrà Hebræorum Historia, quæ omnes aliarum gentium Annales antiquitate & Fidei certitudine excedit. Tradit enim Moyse Pentateuchi Lib. 1. Pharaonem Ægypti Regem post somnij regij interpretationem à Iosepho factam, Anulum digito suo detractum eiusdem Iosephi manui indidisse. Et eodem Libro paulò antè refert inter ea quæ pignori sibi à Iudâ dari postulabat Thamar, poposcisse Anulum. quamvis vox Hebraica, quâ ibi vtitur Moyse. Sigillum non Anulum denotet proprie, idque *συνεδοχικὸς* pro Anulo sigillari. Fuit itaque pervetustus huius gestaminis vsum, nec facile dixeris quis primum instituerit. Regum & Principum ab initio fuisse insigne verisimile, deinde gliscente paullatim luxu sine discrimine sumptum. Venit autem è Græcia vti pleræque alia ad Romanos, nec à principio adeò frequens: nam præter Numæ & Seruij Tulli Regum nullam in Capitolio statuam Anulos habuisse auctor est Plinius; frequentior vsum non ante Cn. Flaviū Annij F. deprehenditur. P. Sempronio Longo & L. Sulpitio Coss. quo tempore tanta Senatus indignatione in plebem exarsit ob Cn. Flaviū Libertino patre genitum & Appij Cæci Scribam, in Aedilem Curulem

rulem ac Tribunum Plinuitis Patribus creatum, ³ vt
anulos ab vniuerso eo Ordine abiectos referant Anna-
les. Fuit autem deinceps promiscuus Anulorum vsus.
Victoria demum Pompei Magni de Pyratis Asia &
Ponto ad Anulos gemmasque mores Romanorum
omnino declinauit. Simples primū fuere Anuli,
ē metallo simplici, ferro, ære argento aut auro; po-
stea multis hoc modis vitiauit luxuria, gemmas adden-
do exquisiti fulgoris, censuque opimo digitos oneran-
do. Ferreo anulo utebantur Spartani & Macedones:
ferreum à matre dono habuisse Seleucum Regem tra-
dit Appianus, quem cum iuxta Euphratem casu amisisset,
iisdem in locis postea, vt matri prædictum erat re-
rum potitus est. Longo quidem tempore ne Senatum
quidem Romanum Anulos habuisse aureos constat, si-
quidem ijs tantum, qui Legati ad exterarum gentes ituri
essent publicè dabantur: neque alijs vt mos fuit, quàm
qui ex eā causâ publicè acceperant, idque in publico tan-
tum; nam intra domos ferreis utebantur & Mario cum
de Iugurtha triumpharet Anulus in digito ferreus erat,
nec ante tertium Consulatum aureū sumpsisse traditur.
Diuo Augusto Decurias ordinante maior pars Iudicum
in ferreo anulo erat, scribitque Plinius auroreum memo-
riam multos illustres viros Præturâ functos in ferreo con-
sensisse anulo, sicuti Calphurnium Manilium & L.
Fussidium, idemque tradit sua adhuc ætate sponsæ anu-
lum ferreum & sine gemmâ à sponso mitti solitum. Ex
ære argentove quis primò gestauerit mihi incomper-
tum. Fuisse tamen horum apud Veteres frequentem v-
sum ostendit ingens eorum qui cottidie eruuntur nume-
rus. Ex integris etiam gemmis neglecto metallo fieri
A 2 solitos

4
solitos, is quem penes me pulcherrimum ex Sarda habeo argumento est. Placuit & tandem vario artificum ingenio ipsa metalla miscere, aurū aeri, argento, ferrōue (quod etiam seruitia in summā corruptelā morum facit) addendo. Habeo & quibus cū circulus totus sit aureus, sigillum tamen est gemmæ loco argenteum: & e contra quibus circulus est argenteus, sigillum verò aureum. Sunt & quibus sigillum ipsum est mobile, & hinc inde versatile. Cassum Litteratiores appellant anulum qui simplex est & sine gemmā, quo Flamines Diales apud Romanos vfos esse constat; similis hodie ex auro sponsæ datur loco ferrei veterum.

Modus gestādi Anulos nō vnus apud antiquos Romanos; vt & nobis hodie: sinistrā manu gerere admodū erat familiare; hinc Plinius: Manus & prorsus sinistra maximam auctoritatem conciliauere auro. idque studio & datā opera in principio autumat factum, ab eo quem inuentionis puderet, nam si honos securus fuisset, dextrā, ait erat ostentandus: & si impedimentum in eā quis obiecerit, longē maius in læuā prætendi posse, quā scutum rapiebatur, nisi fortē avaritiæ hoc datum quis putauerit, quo scilicet minus attererentur. Dextrā etiam gestari solitos illustri ex sacrā Historiā exemplo comprobari potest, dico ex Ieremiā prophetā apud quem Deus in hanc formam loquitur: Etiam si esset Conia Filius Ioia kim regis Iudæ sigillum in manu dextrā meā, tamen inde euellam ipsum. Ex quo loco colligitur anulos signatorios dextræ manui aptari solitos, vtpote digniori & magis conspicua. Digitis qui minimo proximi sunt gerere mos fuit primum, postea pollicis proximo induere, idque etiam in Deorum simulacris: deinde iuuat & minimo

nimo dare: qui indici dabatur *νότιον* qui minimo
ἀκαρπής dicebatur Græcis. Gallia Britanniaque in me-
dio dicuntur vsa, qui solus olim apud Romanos exci-
piebatur, quia infamiae contumeliâ notatus ab Atheniẽ-
sibus, *μετάπυλος* dictus ob eandem causam, quasi, ci-
nædus & scortum. Cæteri omnes onerabantur, atque
etiam priuatim articuli minoribus alijs; erant qui tres
vni minimo congerebantur: huc spectat illud Mar-
tialis:

*Sardonychas, Smaragdos, Adamantas, Iaspides vno
Portat in articulo Stella, Senere, meus.*

Alij verò huic vnum tantum dabant præsertim quo fi-
gnanda notabant. Hinc fuit vt maior anulorum sigil-
larium qui hodie reperiuntur pars circumferentiâ (*Περὶ-
φέρων* Græci dicunt) adeò sit arctâ seu angustâ vt nisi ra-
rò admodum alij quàm minimo digito aptari possint.
de hoc Anulorum genere Plinius: Conditur, ait, vt res
rara, & ad iniuriæ vsus indigna velut à Sacrario promi-
tur, & vnum in minimo digito habuisse pretiosioris est
in recondito suppellectilis ostentatio. Maximinus Cæf.
vt & hoc *ὡς πάλπρον* addam, pollice erat tam vasto, vt,
referente Iulio Capitolino, vxoris dextrocherio vteretur
pro anulo. Illud non omittendum, antiquis persuasum
fuisse in anulari digito esse venam quæ à corde deriuata
eò pertingeret, hincque digitum illum præ reliquis ma-
gis aureâ coronâ condecoratum, gemmasque additas
quo vis earum abdita subsidio huius venulæ in cor defer-
retur, idque munitet aduersus venena, pestem aliâve
iniurias internas & externas: in quem finem, quâ parte
inferitur anulo gemma, ab aduerso aurum non habet,
quò scilicet ipsam cutim contingeret, promptiusque vi-

A. 3

res suas.

*Agell. l. 10.
Cap. 10.*

*Macrob. Sa-
turnal. l. 7.
Cap. 13.*

res suas cordi fundere possit, cum omnis actio, teste Philosopho, fiat per contactum, sed hæc *λόγοι λήρων*. Constat enim ex corporum sectione & Medicorum scriptis, non magis anulari quam alijs digitis à primo hominis ortu concessas venas arteriasve, quæ à principio suo & fonte in singulas corporis partes distribuuntur ita, ut digitus anularis in hac partitione peculiari non gaudeat privilegio, aut naturæ indulgentia, ut non necesse fuerit ob hanc causam eum reliquis præferri digitis. Causa finisque gerendi anulos ab initio fuit luxus opumque; ostentatio quæ lautioris fortunæ à tenuioris conditionis hominibus distinguere se cupiebant, & quamvis, uti diximus, primi anuli rudiores & ex simplici metallo extiterint, argumentum tamen erant opum & splendidioris fortunæ; postea cum gemmæ addi capere, hæc vera luxuriæ æstimata gloria digito urbis aut fundi gestare pretium, nec scio an in vilo magis peccatum magnitudine pretij, ut non immerito exclamauerit Plinius. Pessimum vitæ scelus fecit qui anulum aureum primus induit digitis; proximum huic qui primus ex auro denarium signavit, quod & ipsum latet auctore incerto. Hisce initijs cœpit auctoritas in tantum amorem elata ut Polycrati Samio Tyranno felicitatis suæ (quam nimiam fatebatur esse ipse) satis pietatis in unius Anuli voluntario damno videretur, planeque & abunde ab invidia eius se redimi putaret, si hoc unum doluisset. Assiduo ergo gaudio lassus, profectus nauigio in altum anulum merisit: at illum piscis eximia magnitudine regi natus in culinam domini rursus fortunæ insidiantis manu reddidit. Sardonychem hanc gemmam fuisse ait Plinius, ostensumque si libet credere, adhuc suo tempore Romæ in Concordiæ delubro cornu aureo Augustæ

*Lib. 33. Cap.
1. & 3.*

7
gustæ dono inclusum. Herodotus tamen & alij Smarag-
dum fuisse asserunt. Inter Cæpionem & Drusum ex a-
nulo in auctione navali inimicitia cœpère, vnde, pu-
dendum dictu, origo Socialis belli & exitia rerum. No-
nij Senatoris anulus xx mill. Sestertiū æstimatus, non-
ne patrono suo causâ proscriptionis & exitij fuit? Po-
stremū tanta Romanorum in hoc gestamine vefania
fuit, vt anuli ad anni tempora commutarentur eoq; lu-
xus peruentum vt leuiore æstate ponderosiores hyeme
gestarentur. Quo spectat illud Iuuenalis.

Ventilet æstivum digitis sudantibus aurum.

Sat. 1.

Proh rerum dominos gentemq; togatam! quorum
maioribus interdū & noctu scutis ponderosissimisq;
armis grauari graue non fuit, ijs scilicet molestum erat
solidiores æstate induere anulos. Elagabalus Princeps ad
omnia fœda natus, cottidiē nouis digitos onerabat a-
nulis, quosque pridie gestarat, postridiē rursus sumere
dedignabatur profligatæ vitæ homo. Sed hæc perditæ
luxuriæ vestigia. Verum enimverò quantumvis ad orna-
tum luxusque ostentationem primū adinuentos li-
benter fateamur anulos, originemq; concedamus pu-
dendam, factum tamen deinceps vt ad honestiores v-
sus translati sint, signandi dico munus: quam etiam vni-
cam inueniendi anuli causam apud Macrobiū assignat
Arteius Capito. Anulis verò signare esse antiquissi-
mi instituti ex plurimis Sacræ Scripturæ locis doceri
posset, præcipuē ex Genescos Cap. 38. 18 vbi vox He-
braica chotam, hoc est sigillū, pro anulo sigillari à Moy-
se usurpatur. Et Exodi 28. 11. item Exodi. 39. 6. 14.
idem Moyses meminit sigillorum & gemmarum sculp-
tarum inter ornamenta summi Sacerdotis. Isabel præte-
rea

sign

reà Achabi Samariæ Regis vxor literas quibus Naboth iniuste occidi iubebatur, regio sigillo obfignasse legitur. Romani ab exteris acceptum hunc anulis signandi ritum, tam auidè amplexi sunt, vt non solum in Epistolis vltro citroque mittendis, aut rebus pretiosis condendis vterentur, quin etiam cibos & potus hac ratione à rapinâ vindicarent, clauésque etiam ipsas signarent. Certè matronam quod loculos, in quibus erant clauēs cellæ vinariæ, resignasset, à suis inediâ mori coactam inter vetera exempla legimus. Hinc & illud Comici: Omnes releiui serias; scripsitque M. Tullius matrem suam lagenas etiam inanes obfignare solitam fuisse, ne dicerentur inanes aliquæ fuisse quæ furtim essent exsiccatae. Anulo testamenta subfignabantur, poterantque omnes testes vno anulo id facere, idemque quando non erat arra velocior, ad sponsiones exlicbat. Aegyptiorum Sacerdotibus nulum animal licebat attingere quod sacro sigillo non fuisset notatum. In Lemno insulâ Sacerdos Dianæ Rubricam terram ex antro quodam effossam, caprioque sanguine subactam, capræ imagine in anulo expressa signabat, nec aliter vanui exponebatur: vnde Lutum hoc σφραγίδα, quasi dicas signaculum, vocarunt Græci. Erant itaque olim, sicut & hodie, anuli fidei & voluntatis nostræ symbola & mentis secretæ fidi indices: vnde Alexander Magnus anulo Hephæstionis ori indito silentium illi hac ratione imperasse legitur, ne scilicet, quas illi monstraret litteras, alicui vulgaret. In fidei & amoris coniugalis signum sponsus sponsæ olim mittebat anulum, quem pronubum appellat Tertullianus; nec, teste Isidoro Hispalensi, fœminæ utebantur alijs anulis, quàm quos virgini sponsus miserat, neque amplius

*L. de cultu
famin.
L. 2. de Ety-
mol.*

9
plius quàm binos aureos in digitis habere solebāt. Quod
in primis nuptijs, idem ait, anulus à sponso sponsæ da-
tur, fit nimirum vel propter mutux dilectionis signum,
vel propter id magis, vt eodem pignore eorum corda
iungantur, vnde & quarto anulus inseritur digito, idcò
quia in eo vena quædam, vt fertur, sanguinis ad cor vs-
que perveniat de qua re quid sentiendum paullo ante
monuimus. Ab hoc signandi vsu Græci & Latini Anu-
lum vno consensu Symbolum, quem Prisci Graij à di-
gitis Δακτύλιον Latini Vngulum dicebant, nam anuli no-
men à circulari figurâ desumptum vulgò notum est,
quod & podici ob eandem causam datum, Anum enim
quasi anulum vocamus.

L. 2. de Di-
uinis offi... L. 15

Quæ Anulis insculpi solebant variæ & diuersarum re-
rum erant effigies, prout cuique libitum foret aut in men-
tem venisset: modò Deorum Dearumve, modò homi-
num animaliumque brutorum imagines fingendo, mo-
dò rei gestæ Historias exprimendo. Diuorum effigies in
anulis an gestari cōueniat diffuse apud Macrobiū dispu-
tat Atteius Capito, & Plutarchus in Numa. Fuit autem
olim vt & hodie duplex exprimendi effigies in quacun-
que materia modus. Sculptura & Coelatura illam γλυ-
πτικήν vel διαγλυφικήν, hanc ἀναγλυφικήν, aut ἀναγλυ-
πτικήν appellant Græci; illa excavando materiam opus
suum scalpro exerçet, incisasque exhibet imagines rerū;
illa circumcidendo materiam cælo easdem prominen-
tes vel protuberantes exprimit; opponunturq; sibi mu-
tuò sculpere & Cælare. Plinius secundus Nepos Αποσφρα-
γισμα vocat omne id quod sigillo incisum. Hac arte apud
Græcos ante omnes excelluit Pyrgoteles, à quo solo A-
lexander M. vultum suum in gemmis exprimi volebat

B

& Dios-

& Dioscorides sigillorum Augusti sculptor nobilis. Ab initio autem quando innocentior erat ætas, non in gemmis sed in metallo incidebantur aut cælabantur, simplici ferro, ære, argëto, & auro. Quem Seleucus Babyloniarum & Mediæ postea Rex à matre dono habuit, ancora effigiem ferro incisam habuisse author Appianus. Claudij etiam Cæs. principatu nullas admittebant gemmas in anulis cælatas scalptasue at auro ipso signare tunc solumne fuit: Et quibus liberti Principis adeundi potestatem indulsissent imaginem eius in anulo ex auro dabant. Huius generis habeo in oculis meis vnum aut alterum quos suo loco exprimendos curavi. At hominum vanitas non contenta puro metallo, gemmas addidit, in quibus varias iussit fingi cælarique imagines, ut alibi ars alibi materia esset in pretio. Nec ullum fuit lapidis pretiosi genus modo aut scalpro aut cælo corrumpi posset, quod Antiquis illis luxuriæ Magistris intactum sit relictum. Soli Adamanti ob indomitam, ut credebatur, duritiem paritum; sed hunc quomodo vitaret ætas etiam nostra reperit, primusque huius inuenti author celebratur Mediolanensis quidam Iacobus Treccia, qui Philippi Hispaniarum regis gentilitia insignia Adamanti summâ arte insculpsit. Etsi verò, ut dixi, omnes ferè gemmæ ad usum sigillorum inciderentur aut cælarentur, tres tum maxime omnium ad hos usus aptabantur Achates, Onyx, & Sarda eò quod cerâ nō traherent, pulcherrimeque ac sine labe effigiem exprimerent. Porro quisque ut libitum erat, & prout cuique in mentem venerat, hoc vel illo Apophragismate utebatur. Ismenias Choraules Amymonem Danaï Regis filiam Smaragdo insculptam in anulo gestabat. Scipio Africanus imaginem patris, rentulus

lentulus aui, multi ipsius Epicuri, hoc fausti ominis ge-
neri & nomini suo arbitrati fore. Sulla traditione Lu-
gurtiæ semper signauit, vnde discordiarum origo inter
eum & Marium. Lucullus Ptolomæi Regis Aegypti in
smaragdo effigiem inter rarissimos habuisse dicitur.
Pompeius leonem ensẽ ferentem sigilli loco habebat.
Lacedemoniorum Rex Arius, teste Iosepho lib. 12. Cap.
2. Aquilæ sigillo utebatur draconem vnguibus compre-
hendentis. Intercatiensis ille Hispanus, cuius patrem
Scipio Aemilianus ex prouocatione interfecerat, pugnae
eius effigie signabat, vulgato Stilonis Praconeni sale,
quidnam fuisse acturum eum si Scipio à patre eius inte-
remptus esset: Mecænas Ranâ signauit. D. Augustus in-
ter initia Sphinge, mox, ad euitandum conuitium, Ale-
xandri Magni imagine, notauit & suâ, quam illi Diosco-
rides artifex similem admodum expresserat. Dicitur
Alexander deuicto Dario, quas in Europam destinabat
litteras, suâ, quas verò in Asiam, Darij imagine signasse.
Trebellius Pollio in vita Quietì Macriani scribit, in fa-
miliâ Macrianorum peculiare fuisse cùm fæminis tùm
viris, nunquam aut domi aut foris sine imagine Alexan-
dri Magni esse.

Principes qui Augustum sequuti sunt, partim Augusti
ipsius, partim suomet vultu signarunt, ex parte etiam alia
imagine pro libitu, quemadmodum Nero qui Marfyæ
effigiem ab Apolline superati & ad arborem excoriati in
sigillo gerebat. & Commodus Amazonis signo notabat.
Reliqui illustres Romani Cæsarum, qui pro tempore re-
rum potiebantur, vultu signabant. Hos Anulos quemad-
modum & Numos latrinæ aut lupanari inferre, locoue
obscæno ad mouere, capitale erat sub Tiberio, quo tem-

pore fuit accusandi frequens & penè publica rabies, quæ
 omni ciuili bello grauius togatam ciuitatem confecit.
 Nota est Paulli viri Prætorij apud Senecam historia, qui
 cum in conuiuio quodam cœnaret, imaginem Tiberij
 anulo gerens excisâ & eminente gemmâ, accidit vt fortè
 matulam sumeret ad lotium reddendum, quod factum
 simul & Macro ex notis illius tempestatis vestigatoribus
 notauit, at seruus ilicò patrono ebrio & non sentienti
 anulum detraxit, cumq; Macro conuiuas testaretur ad-
 motam esse imaginem Cæsaris obscænis, & iam subscrip-
 tionem componeret, ipso etiam reo fatente, ostendit in
 manu sua seruus anulum, atque ita calumniatorem fru-
 stratus est. Neroni Principum flagitiosissimo Sporus Eu-
 nuchus, in signum nefandi coniugij more inaudito inter
 ipsos contracti, dono dedit anulum, in quo Proserpinæ
 raptus cælatus erat. Galbam Imp. maiorum suorum sig-
 no semper vsum auctor Suetonius, cane nimium caput
 sub prorâ naui inclinante. Effigies vultusque proprios
 in anulis circumferre, plebeis etiam admodum erat fa-
 miliare. Hinc leno apud Plautum effigiem militis in li-
 teris agnoscens Purus putus est ipse ait. noui herus ma-
 chæroplacides. Haftenus de signandi ritu seu secun-
 dario anulorum vsu reliquum vt & de aliâ Anulorum
 prærogatiuâ loquamur. Anulus aureus apud Romanos
 Equitum peculiare erat ornamentum, bellicæque virtu-
 tis insigne, distinguebatque Equestrem ordinem à ple-
 be, sicuti tunica lati-clauia ab anulis senatum; iusque anu-
 li aurei habere perinde erat ac Equestri dignitate prædi-
 tum esse. Vnde milites cum magnis præmijs à I. Cæsare
 sollicitarentur Arimini vt Rubriconem transirent, isque
 digito arrecto fidem promissis daret, putauere sibi singu-
 lis

13
lis anulum & cum eo Equeſtrem dignitatem promitti.
Plebi enim militibusque gregarijs, ſtante adhuc Repu-
blicâ & veteri diſciplinâ, fas non erat aureos geſtare
anulos. Hinc Aſdrubal Centurionum & Tribunorum
cadauera cognouit, iſſque à Scipione rogatus ius ſepul-
turæ conceſſit. Et trimodia illa à Pæno Duce Carthagi-
nem miſſa, aureorum erant anulorum, referente Plutar-
cho, quos Tribunis Centurionibus & Equitibus Roma-
nis detractos, ad cladis magnitudinem demonſtrandam
in patriam miſit Annibal Verum quidem eſt multos E-
quitum & Senatorum, vti paulò antè retulimus, ferro
uſos eſſe anulo veterum exemplo, & ſanctiorum mo-
rum memoriâ: Cæſar Auguſtus cùm iam cōclamatus vi-
deretur, ſaluti ab Antonio Muſa Medico eſt reſtitutus
ψυχροποσίαις κὶ ψυχρολασίαις, quo nomine pecuniâ amplâ
fuit donatus & ſtatua à populo ære collato, anulo prete-
rèa aureo ornatus, conceſſumq. idem iuris nō modo præ-
ſentibus ſed & futuris qui Medicos ſe profiterentur. Ti-
berij principatus anno nono conſortutū, ne cui ius eſſet
anuli aurei, niſi cui ingenuo ipſi patriq. & auo paterno.
ſeſtertia cccc. m. cenſus eſſent, & lege Iuliâ Theatrâli in
xiiii. Ordinibus ſedenti, verum paulò poſt gregatim in-
ſigne id appeti cœptum, vt etiam ſeruitute liberati ma-
nuq. miſſi, ad ornamenta ea paſſim tranſilirent, adeo-
q. promiſcuum id eſſe cœpit, vt apud Claudium Cæſ.
in cenſura eius vnus ex Equitibus Flavius Proclus qua-
dringentos ex eâ cauſâ reos poſtularet. Sept. Seuerus
Imp. Ius anuli aurei omnibus militibus ſine diſcrimine
conceſſit. Poſtremum fuit & anulorum uſus ad præſti-
gia & medicinas tranſlatus: Veterum enim ſuperſtitio
multum ijs in hac re dabat auctoritatis, exiſtimans eos re-

*Appian. de
Bellis Punicis*

B. 3. medijs

mediis atque incantationibus accommodatos huc spectant illa apud Aristophanum ἐδὲν προπημασσοφορὰ γὰρ πριάμενος τὸν δακτύλιον τὸν δὲ παρ' εὐδάμης δεξιῆς. Fuit hic Eudamus præstigiator notus, veteris Comædiæ conuitijs proscissus, fiebant autem olim quemadmodum & hodie à quibusdam malè feriat, hominibus Anuli certis imaginibus atque Characteribus insigniti idque sub certo Zodiaci signo & ad certum astrorum aspectum, coniunctionem & quadraturam, ut vocant. Ita confectos qui gestauerit, perpetuò victorem & insuperabilem fore, nec venenorum maleficio obnoxium, amabilem & acceptum hinc reddi Principibus & Magnatibus, præcipuèque hac ratione conciliari optatæ puellæ amorem impudenter asserunt. Apollonium Tyrannum anulos ab Iarcha Gymnosophistar. principe dono datos instar numinis habuisse ferunt, ita ut hisce quotidie per vices variatis, maximorum inde secretorum particeps fieret. Sunt & ex Medicis qui plurimum hisce Anulis ad remedia tribuunt, inter quos Alexander Trallianus non postremæ notæ Medicus, qui tradit imaginem Herculis supinè iacentis leonemque strangulantis anulo inclusam digitoque gestatam peculiare amuletum esse ad dolorem Colicum. Apud Aristotelem legimus veteres Medicos implicamentis quibusdam, seu, ut ipse ait, plegmatiis digitos inferere consuevisse, quæ contexta forent veluti acetabula & cirrhamenta in piscium quorundam pedibus. Arabes quinetiam videntur plurimum fidei hisce deliramentis tribuisse, unde & hodie adhuc multi reperiuntur characteribus Arabicis notati, Talismanos id genus anulorum patriâ linguâ vocant. Tolerabiliores sunt qui gemmis ipsis plurimum attribuunt facultatis ad diuersos

15
uersos corporis & animi affectus mulcendos curandos-
que, quamvis & hi in extollendis illarum viribus nimij,
ne dicam, vani, sunt; talia hisce affingendo, quæ per
somnia ut puto in mentem ipsis venerunt, inter quos Al-
bertus Magnus primum obtinet locum: ut mirer Car-
danum, virum & Philosophum & Medicum doctissi-
mum in inuestigandis causis harum nugarum, bonas ho-
ras tam malè locasse. Sed tædet amplius per has im-
pictates & deliria decurrere, receptuique canam, dum
hoc solū non *ὡς πάρεργον ἀνάλωμα* addidero: desperato-
rum hominū ingenia excogitasse venena anulis cludere
quo vitæ tædio affecti quotiescunque luberet necem sibi
asserre possent finemque, uti existimabant, miseriæ suæ
imponerent. Demosthenes summus Oratorum Græciæ
hoc mortis genere præuenit Archiam Thurinum à Re-
ge inimico immissum. & Annibal simili occubuit letho,
ne infidi Regis scelere hosti traderetur Romano. Cum
M. Crassus duo milia auri pondo è Iouis Capitolini so-
lio à Camillo ibidem condita rapuisset, ædituum custo-
diæ eius deprehensum, fractâ in ore anuli gemmâ sta-
tim expirasse, & inditium ita extinctum referunt Scrip-
tores. Elagabalum mortis gratiâ etiam habuisse anulos
traditur quamvis monstro illi tam sedata mors non con-
tigerit. Dactyliothecam porro seu Anulorum Condi-
torium primus habuit Romæ Scaurus priuignus Sullæ
diuque nulla alia in vrbe fuit, donèc Pompeius M. eam
quæ Mithridatis Regis fuerat inter dona in Capito-
lio dicaret multum prælatam Scauri, ut M. Varro alij-
que eiusdem ætatis auctores confirmant. Hoc exem-
plo Caesar Dictator sex Dactyliothecas in Aede Vene-
ris Genitricis consecrauit & Marcellus Octauia geni-
tus in

16

tus in Palatinâ Apollinis Aede vnam. Hæc sunt quæ è
varijs decerpta authoribus huic nostro operi præmitte-
re libuit, longè vero plura in hanc rem afferri potuisse
non me fugit. Sed hoc in rem nostram arbitratus suf-
ficere, manum de tabula.

FINIS.

16707

17
Privilegij Cæsarei sententia.

CAESAREAE Maiestatis Diplomate cautum
est, ne quis alius citra voluntatem expressam
Abrahami Gorlæi, in Sacri Romani Imperij, ac Regno-
rum Dominiorumque suorum hæreditariorum ditionibus,
intra decennium ab editionis absolutæ die numerandum,
imprimere, ullone pacto charactere, aut incisis iconibus
æmulari, venum exponere ac distrabere publicè vel oc-
cultè audeat Librum cui titulus est: Abrahami Gorlæi
Antuerpiensis Dactyliotheca, seu Promptuarium
Annulorum Sigillarium quorum apud Priscos tam
Græcos quàm Romanos vsus &c. Qui secus faxit
Libris & pena in Diplomate præscripta multabitur, ut
latius ibidem expressum est. Praga in Arce Regia Die
v. Iulij Anno CIO. ID. CI.

RVDOLPHVS.

Ad mandatum sacræ Cæs.
Maiestatis proprium

AN. HANNIWALDT.

C Sum-

Summa Priuilegij Regis Galliarum.

CA V T V M est Henrici IIII Galliarum regis
priuilegio ne quis in regno eius sine consensu au-
thoris excudat, excudue iubeat, aut alibi excusum di-
strahendum exponat, ad nouennium ab excusione, librum
cui titulus est, Abrahami Gorlæi Daçtyliotheca, sub
pana confiscationis exemplarium, aliisque qua regio edicto
continentur: idque eo fine ne sumptibus suis quos celandis
annulis aliisque antiquitatibus infinitos impendit, idem te-
mere frustretur. Idque non obstantibus quibuscunque
mandatis, & quamcunque tandem facti sui aut ignoran-
tiæ causam bibliopola aut Typographus pratendat: Ut la-
tius apparet ex verbis priuilegij dati à S. Germain
en Laye XXVI. Iunij Anno CIO. IO. IIC.

H E N R Y.

Signat.

Per Regem

DE NEVFVILLE.

19

Summa Priuilegij Ordinum Generalium Prouinciarum federatarum Belgij.

CAVTVM permissumque publico Ordinum confederatarum Prouinciarum decreto est, ne quisquam intra dictarum Prouinciarum terminos limitesve, absque Abrahami Gorlæi consensu, imprimat, imprimi curet, aut denique impressum vendat aut vendendum exponat librum qui inscribitur: Abrahami Gorlæi Antuerpiani Dactylitheca, seu, Annulorum sigillariorum quorum apud priscos tam Græcos, quam Romanos vsus, e ferro, ære, argento, & auro, Promptuarium; ad octennium, nimirum ab ipsa impressione numerandum. Idque sub pœna cum confiscationis exemplarium, tum alia quæ particulatim ipso priuilegio continetur, Dato Hagæ Comitum XX. Sept. XVI°.

Subscripserat

M. V. LYCKLEMA.

Subsignauerat

AERSSENS.

21 = 1

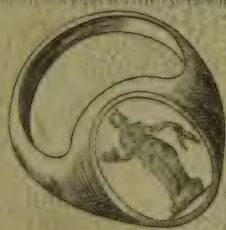
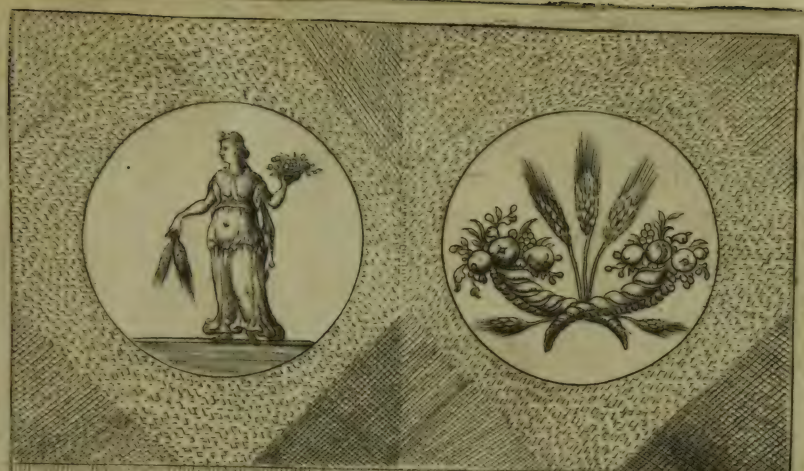

AN. FER. GEM. SARD
INCISA.
IVL. CAESAR.

AN. FER. GEM. SARD
INCISA.
HERCVL. ROMANVS

5

6

AN FER GEM SARD

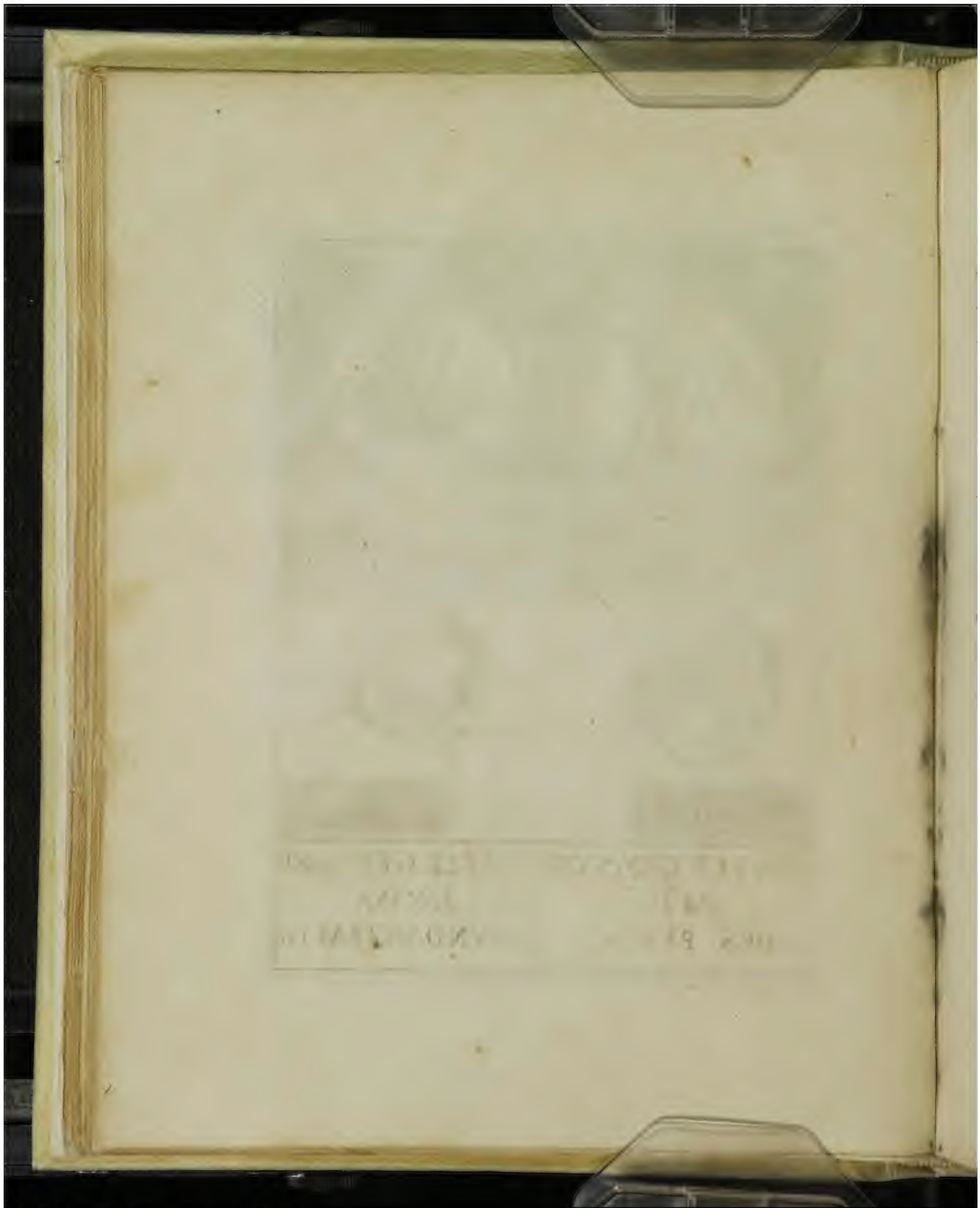
INCISA.

FIDES PVBLICA

AN FER GEM SARD

INCISA.

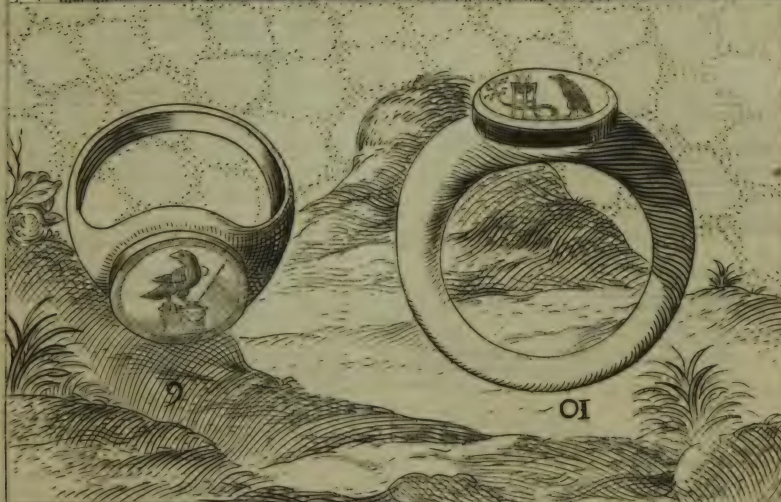
ABVNDANTIAE TYP

AN. FER. GEM. IASPIS INCISA. VIC TORIA TERRA MARIQ. PARTA	AN. FER. GEM. IASPIS INCISA. ROMAE TYPVS
--	--

AN FER . GEM .
ACHATES . INCISA
ALES S . IOVIS

AN FER . GEM .
ACHAT . INCISA
CORVVS APOLL.

AN. FERR. GEM.
ACHTES. INCISA.
AEQVITAS

AN. FERR. GEM.
ACHATES. INCISA
MV , SCAEVOLA

17

AN. FERR. GEM
ONYX. INCISA
MARS. GRADIVS

18

AN. FER. GEM
ONYX. INCISA

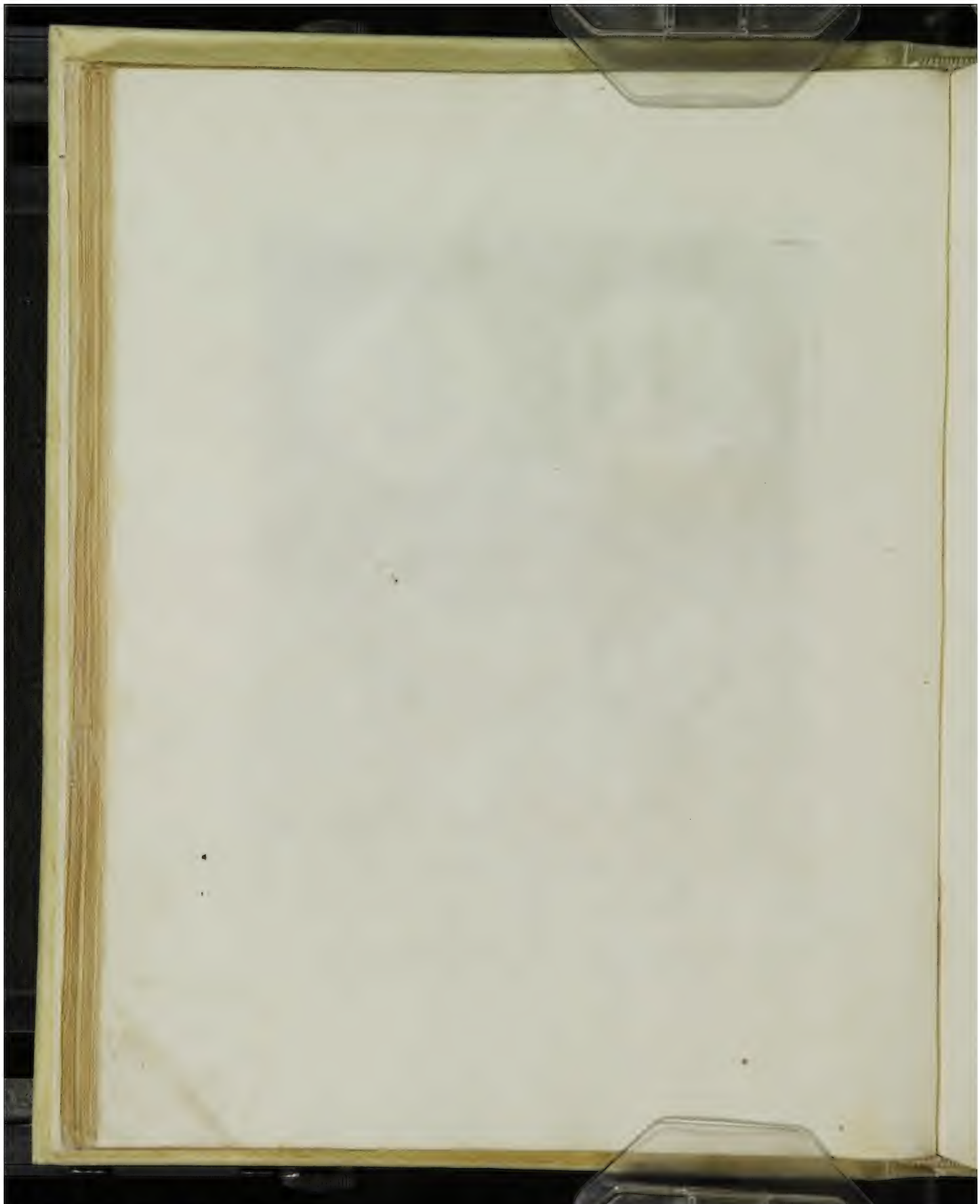
19

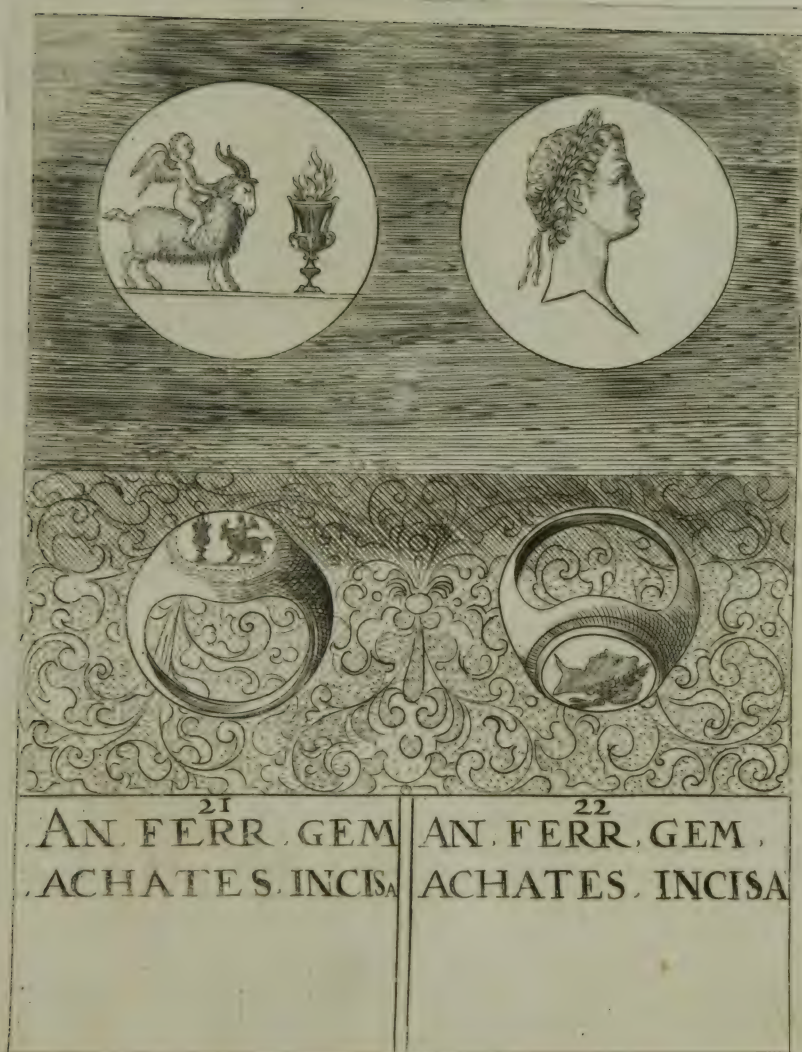

20

AN. FERR. GEM.
ACHATES INCI
CORVVS. APOLL

AN. FER. GEM.
GRANATA INCI
TROPHEVM

AN. FER. GEM. ACHATES INCISA	AN. FER. GEM. ONYX INCISA. SPEI TYPVS.
---------------------------------	--

25

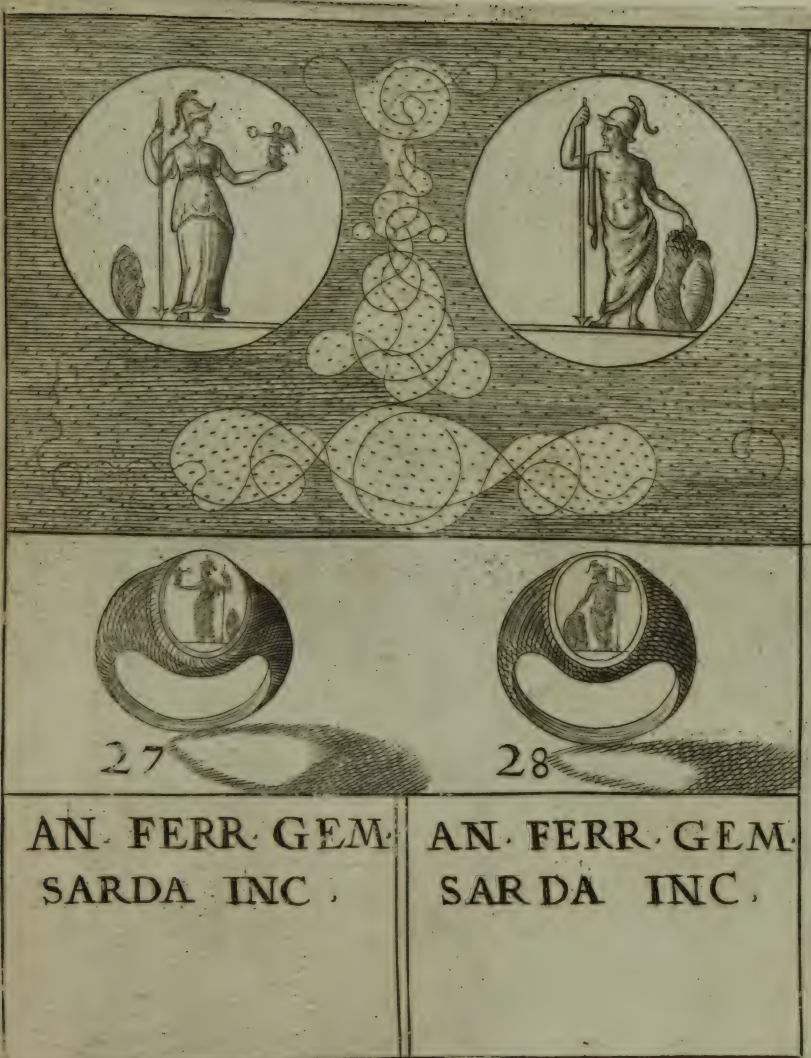

26

AN. FERR. GEM.
ACHATES INCIS
NEPTVNVS.

AN. FERR. GEM.
SARDA INCISA.

AN. FERR. GEM.
SARDA INC.

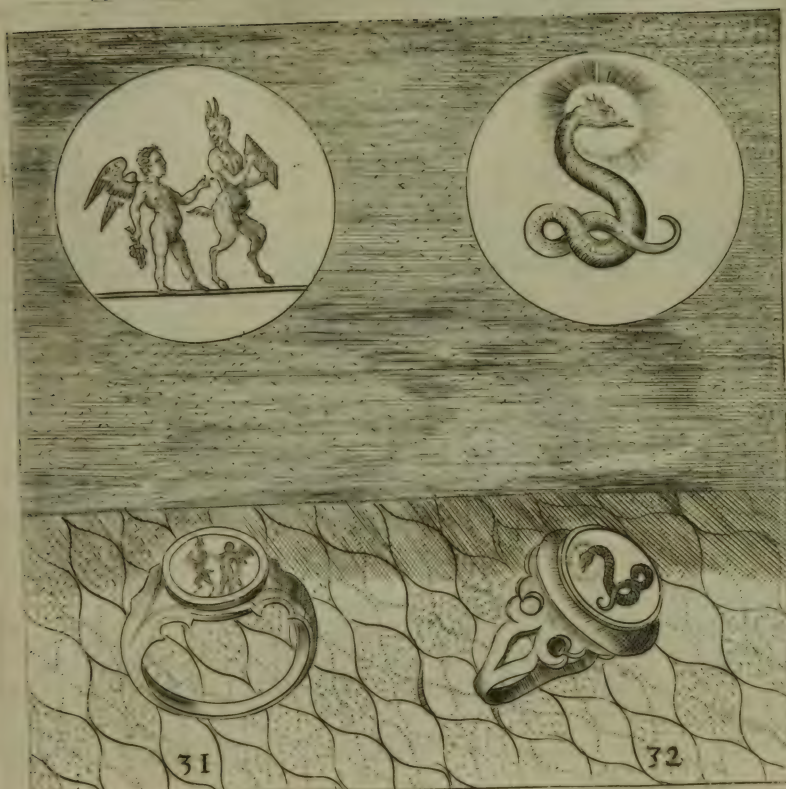
AN. FERR. GEM.
SARDA INC.

AN .ÆR .INAVR.GEM	AN .ÆR .INAVR.GEM
SARDA .INCISA	SARDA .INCISA

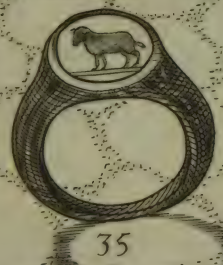
AN.ÆR. INAVR.
GEM. SARD. INC.

AN.ÆR. INAVR.
GEM. ACHA. INC.

35

36

AN. AER. INAVR.
GEM. PRASINOS.
INC.

AN AER. GEM ,
SARDA , INC ,

AN. AER. GEM.
ACHAT. INC.

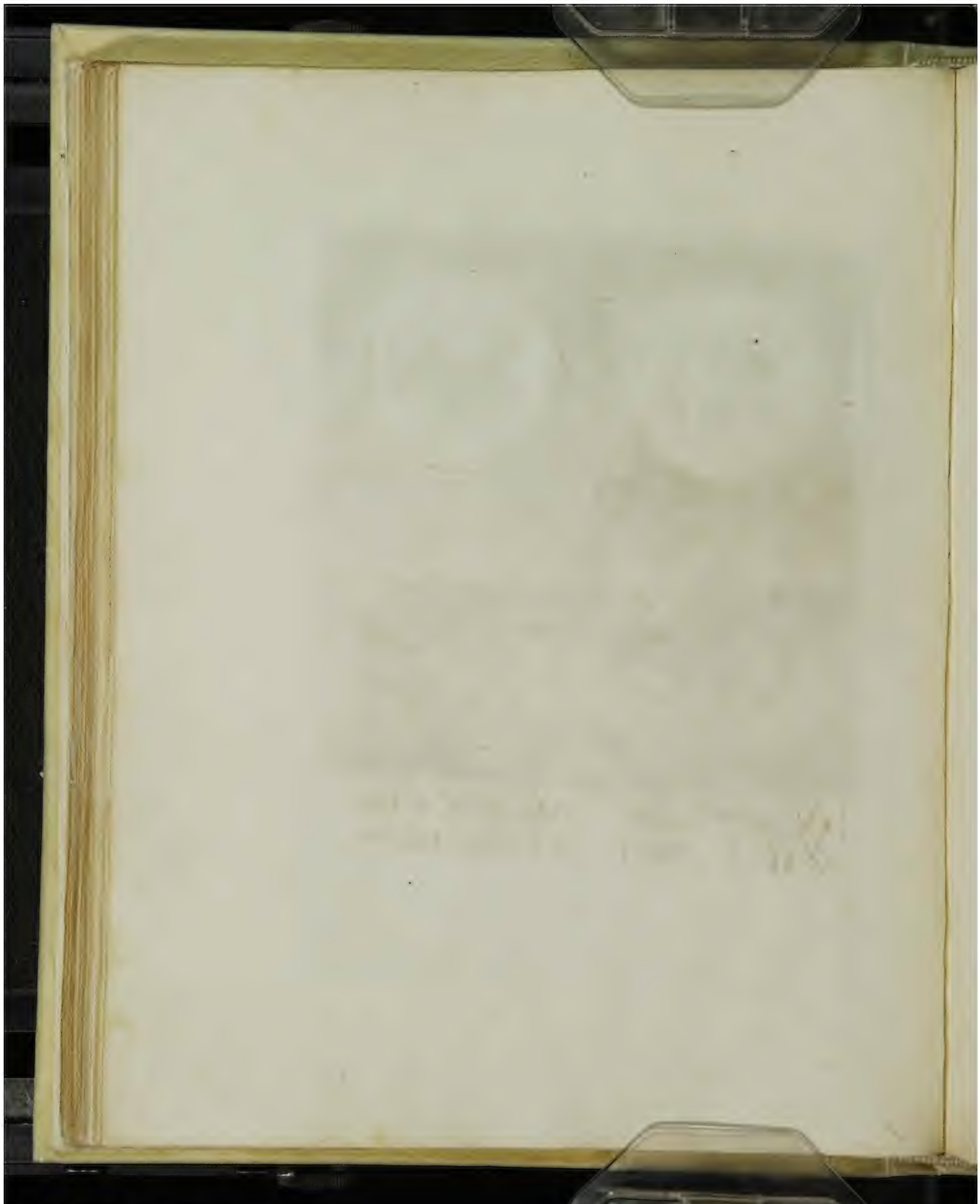
AN. AER. CVM.
PALA. ARG. INC.
SPEI. TYPVS.

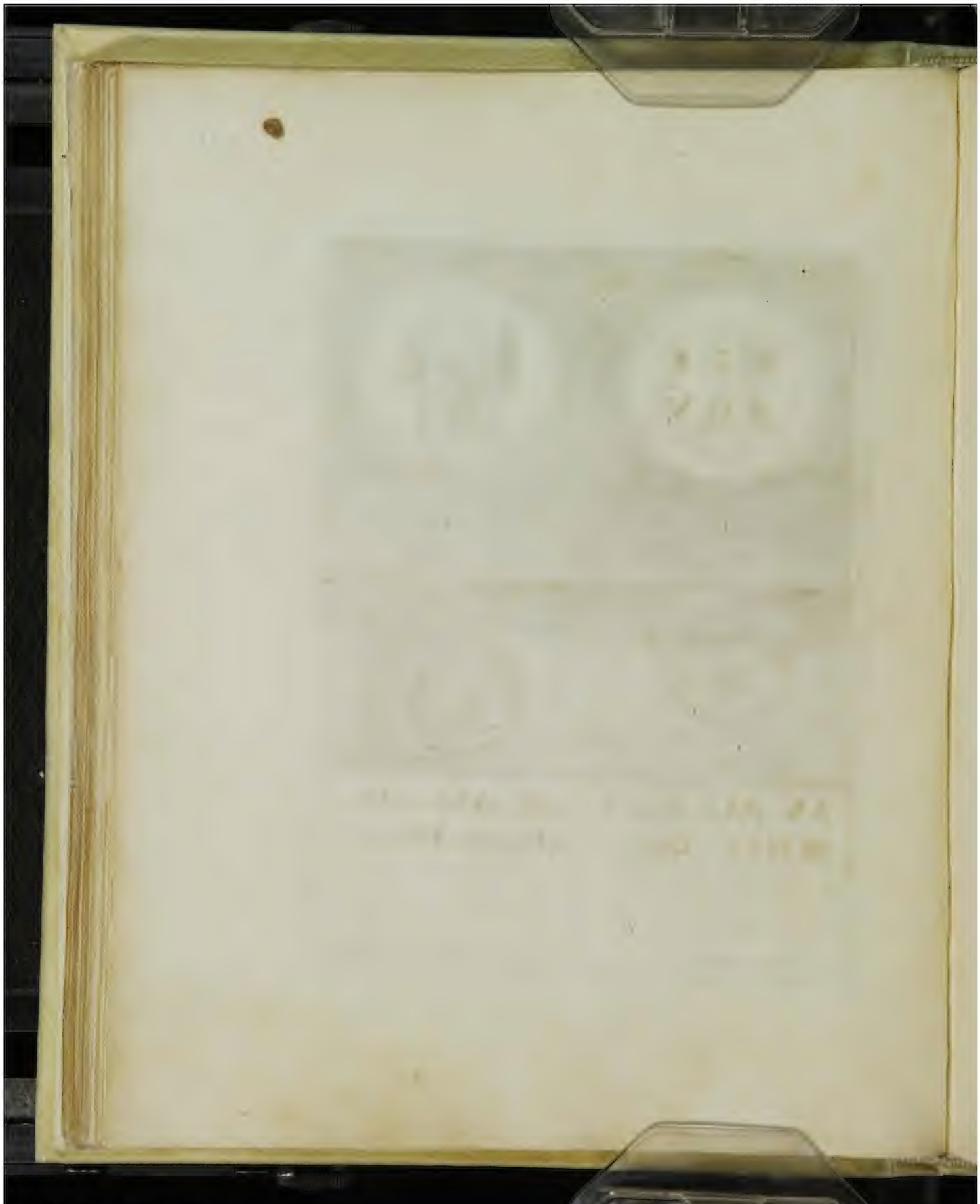

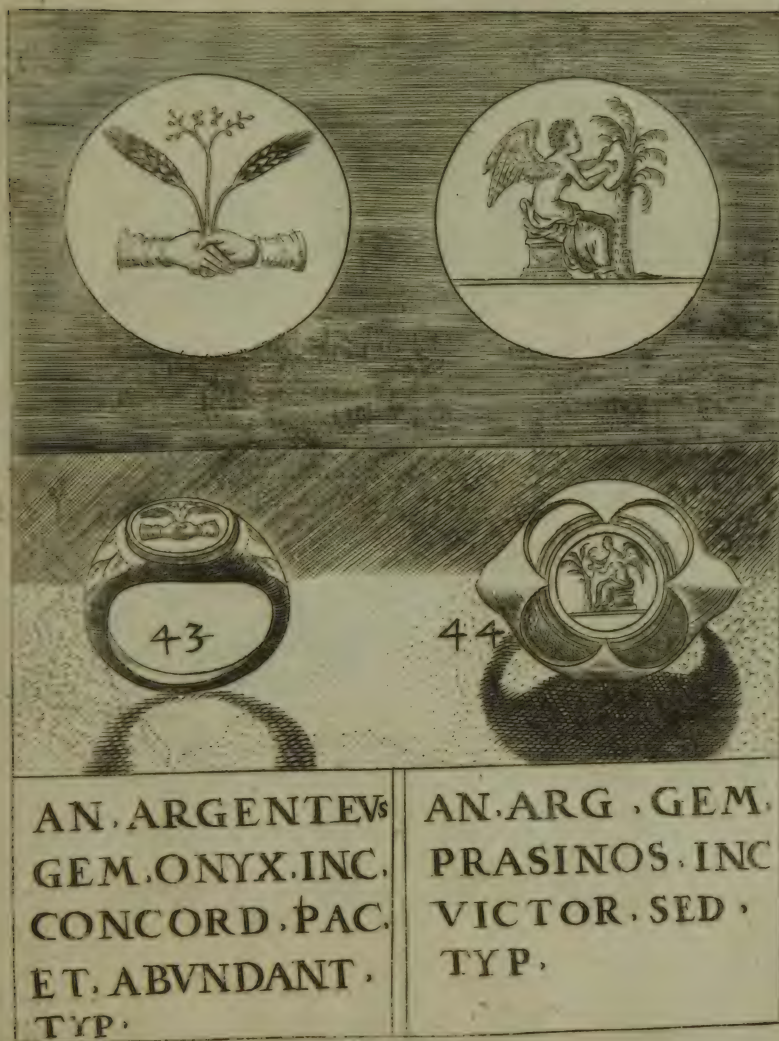
AN. AER. GEM.
ACHAT. INCI.

AN. AER. GEM.
PRASINOS. INC.

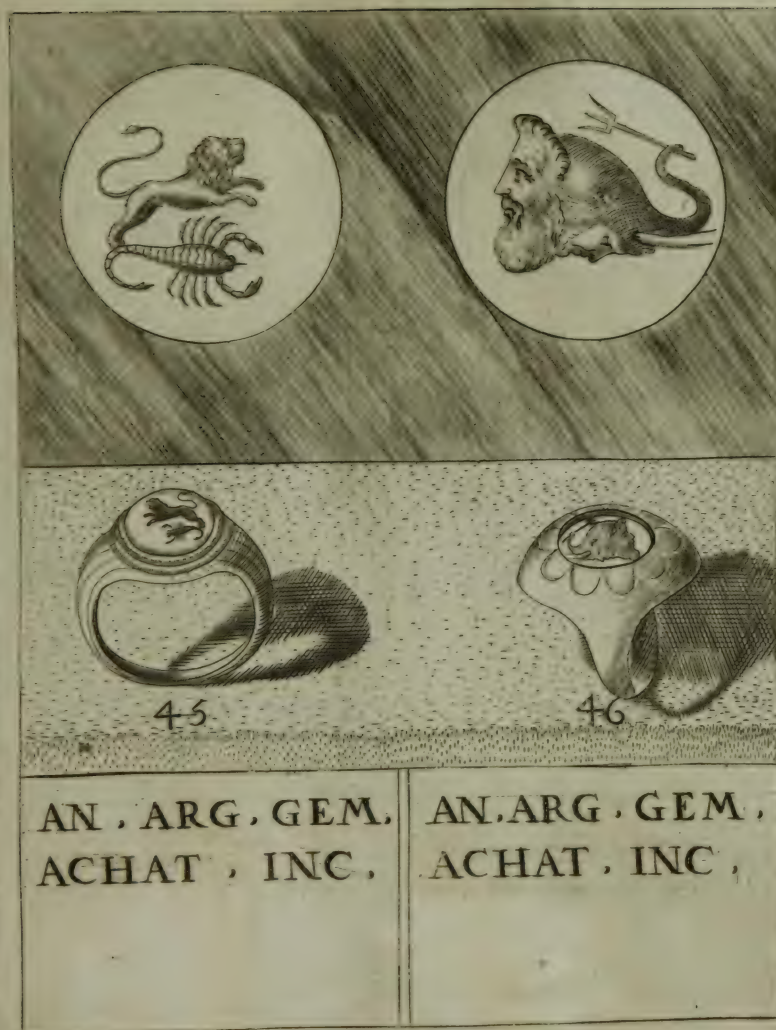

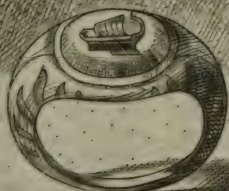

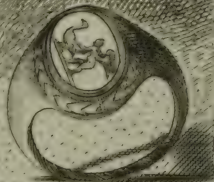

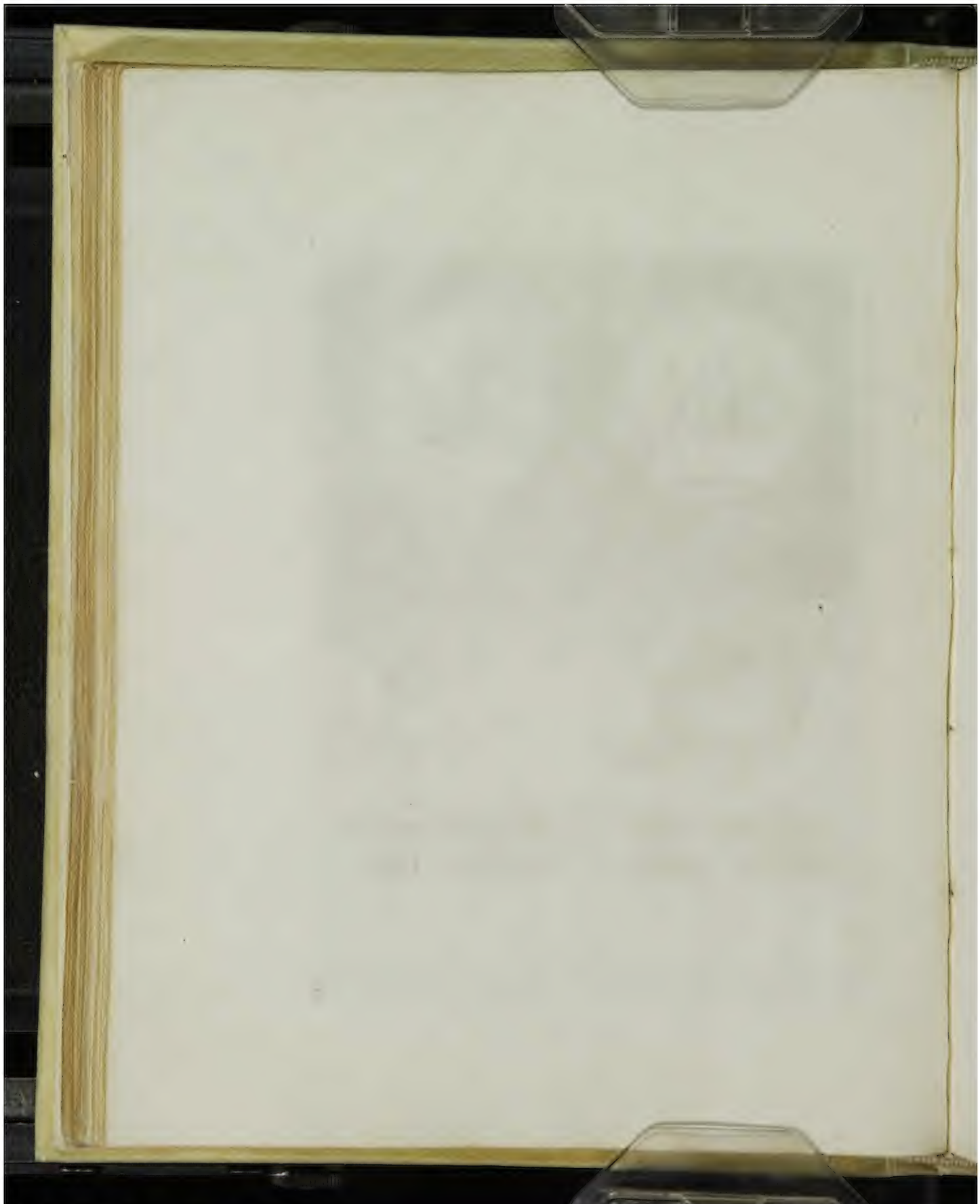
47

AN. ARG. GEM.
ONYX. INCSA.

48

AN. ARG. GEM.
SARDA. INC.

49

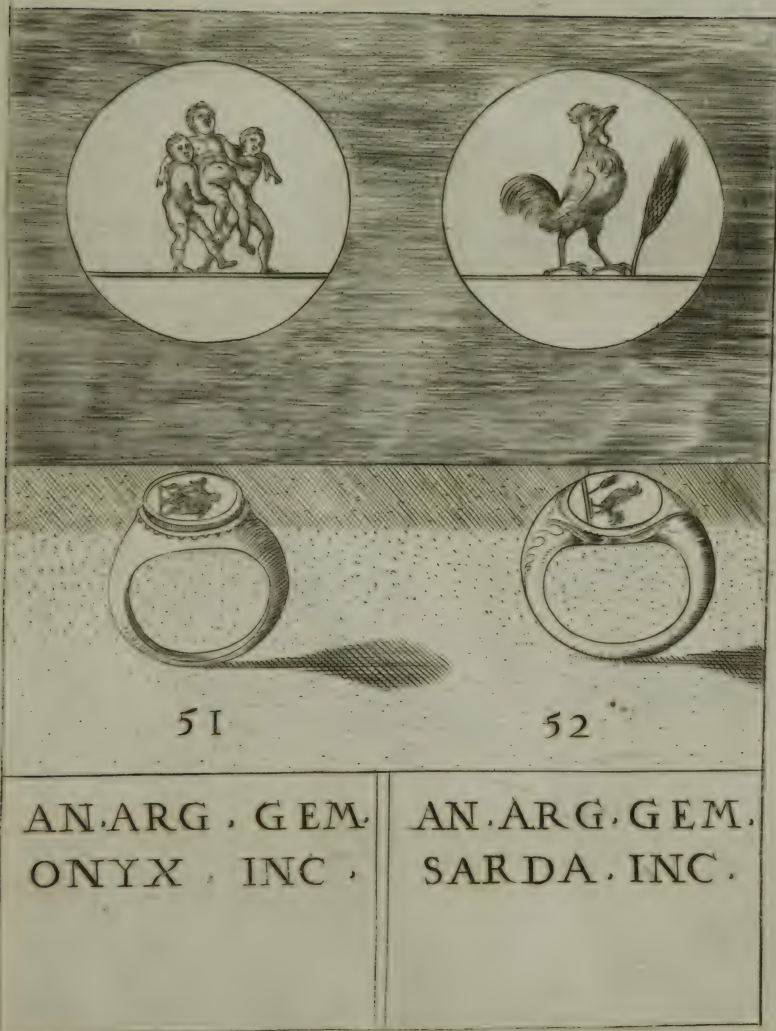

50

AN. ARG. GEN.
ONYX, INC.

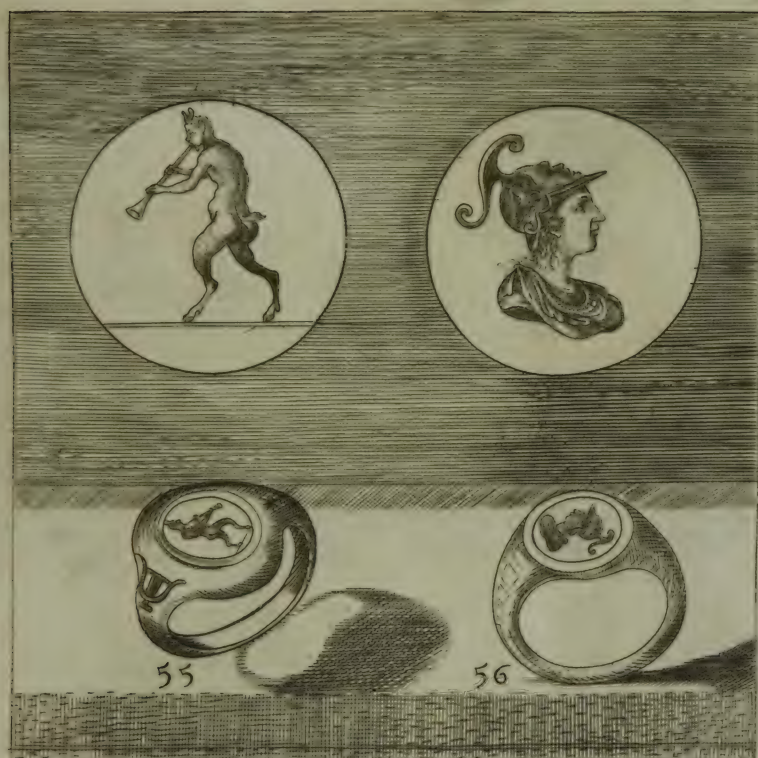
AN. ARG. GEN.
ONYX, INC.

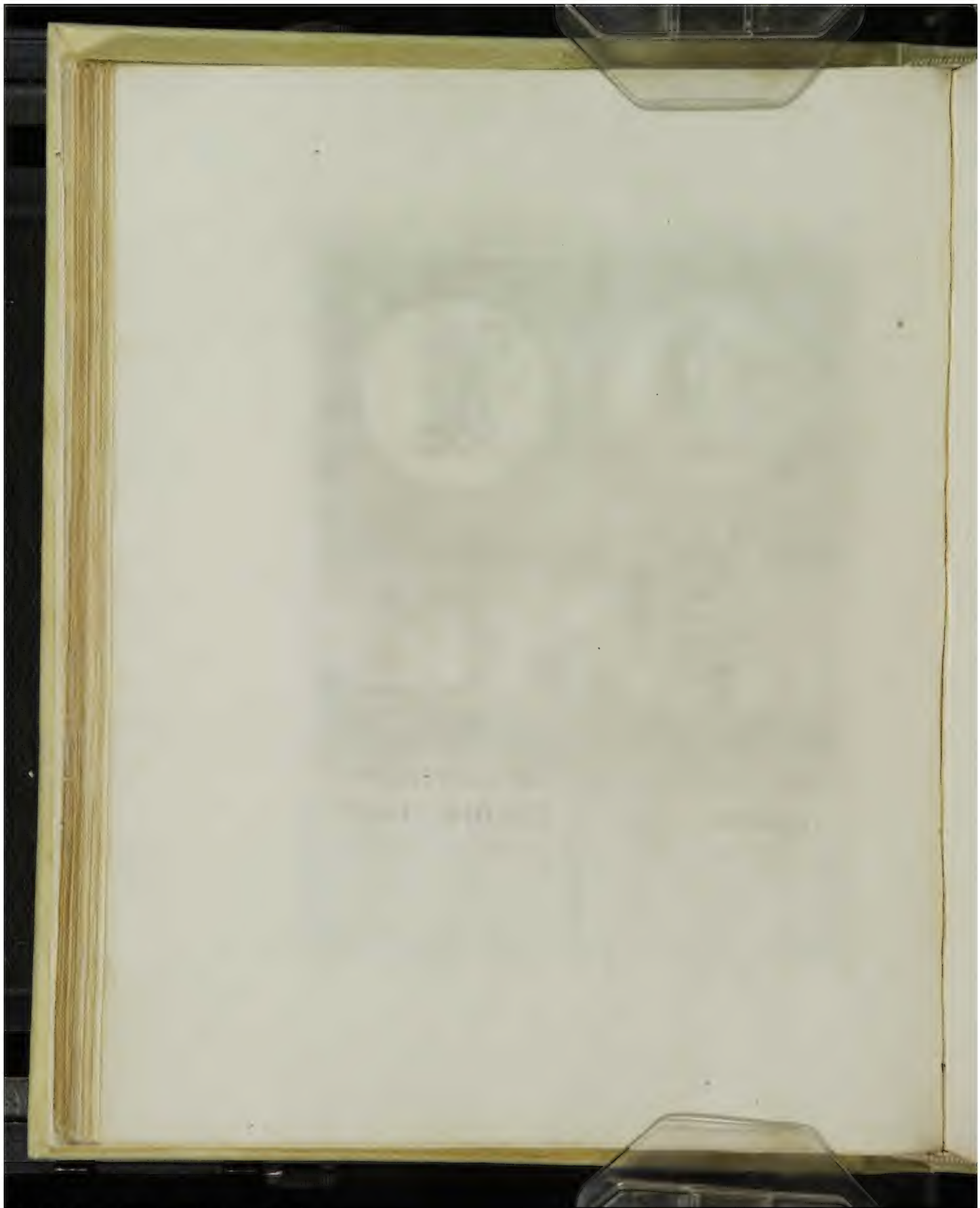

AN·ARG·GEM·
SARDA·INC·

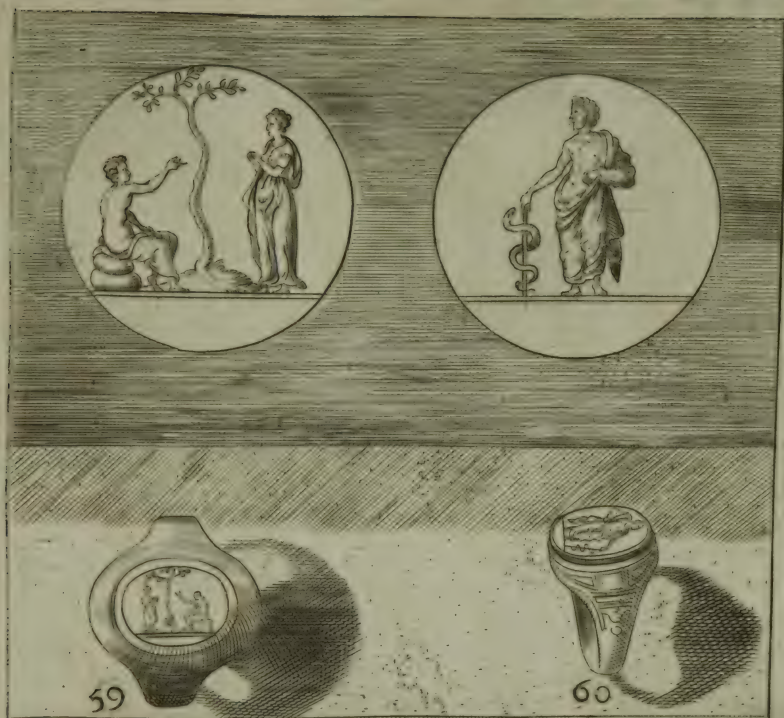
AN·ARG·GEM·
IASPIS·INC·

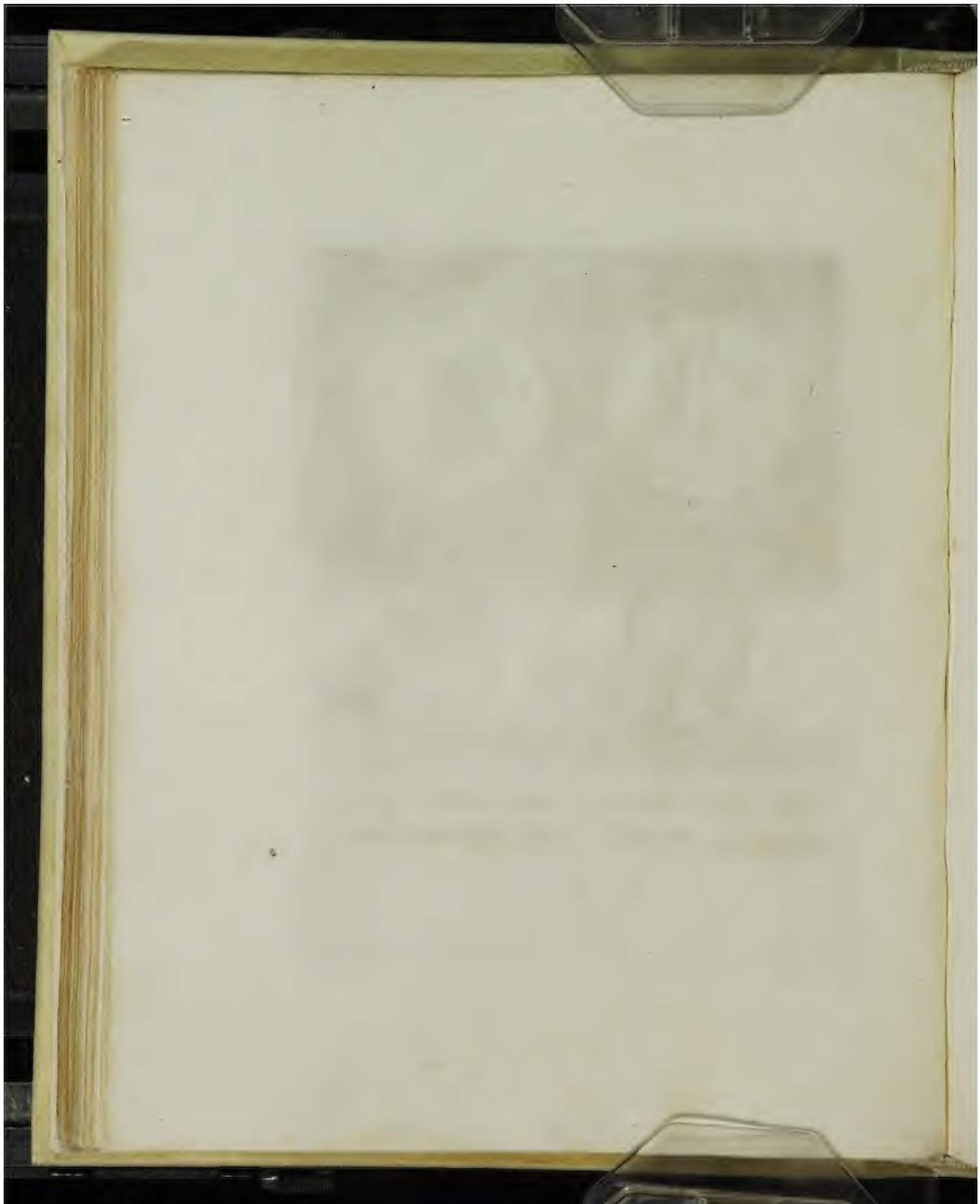
AN. ARG. GEM.
SARDA. INCISA

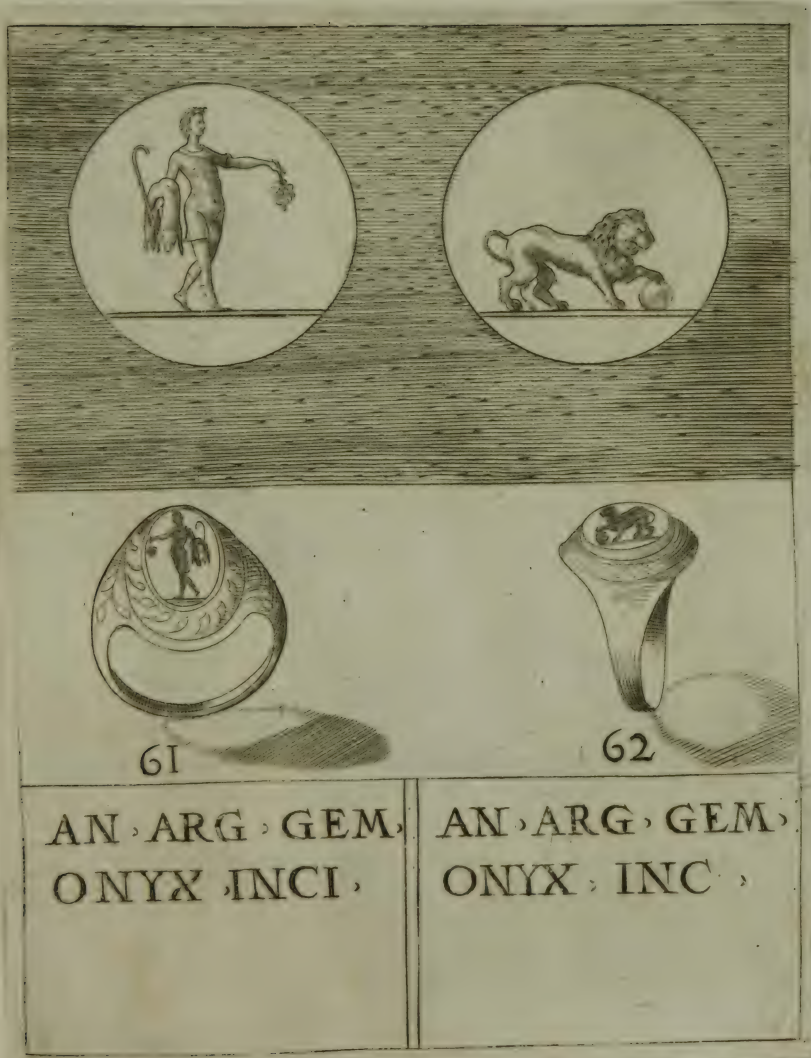
AN. ARG. GEM.
SARDA, INC,

AN ARG. GEM.
ACHATES. INC.

AN. ARG. GEM.
HELIOTROP. INC.

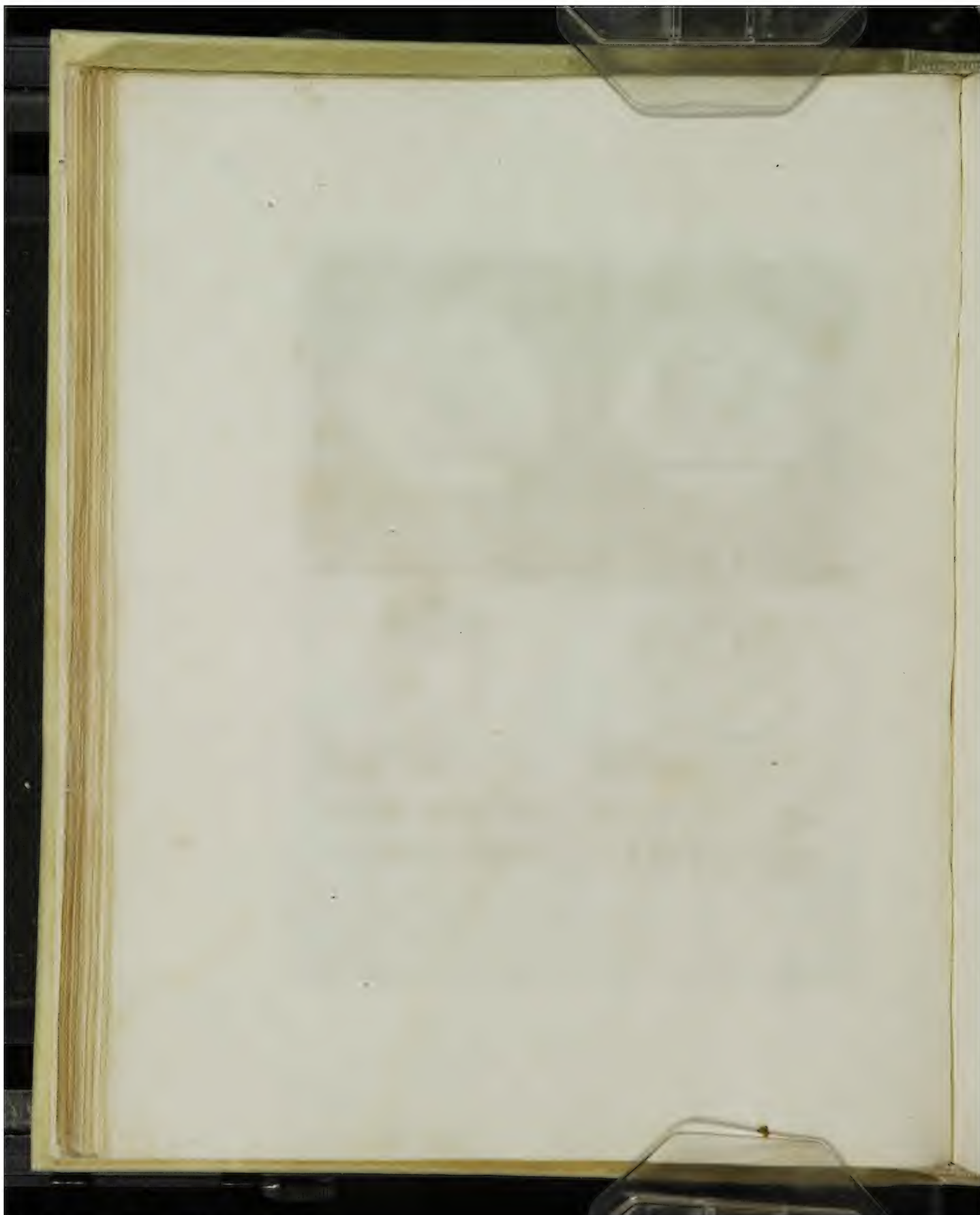

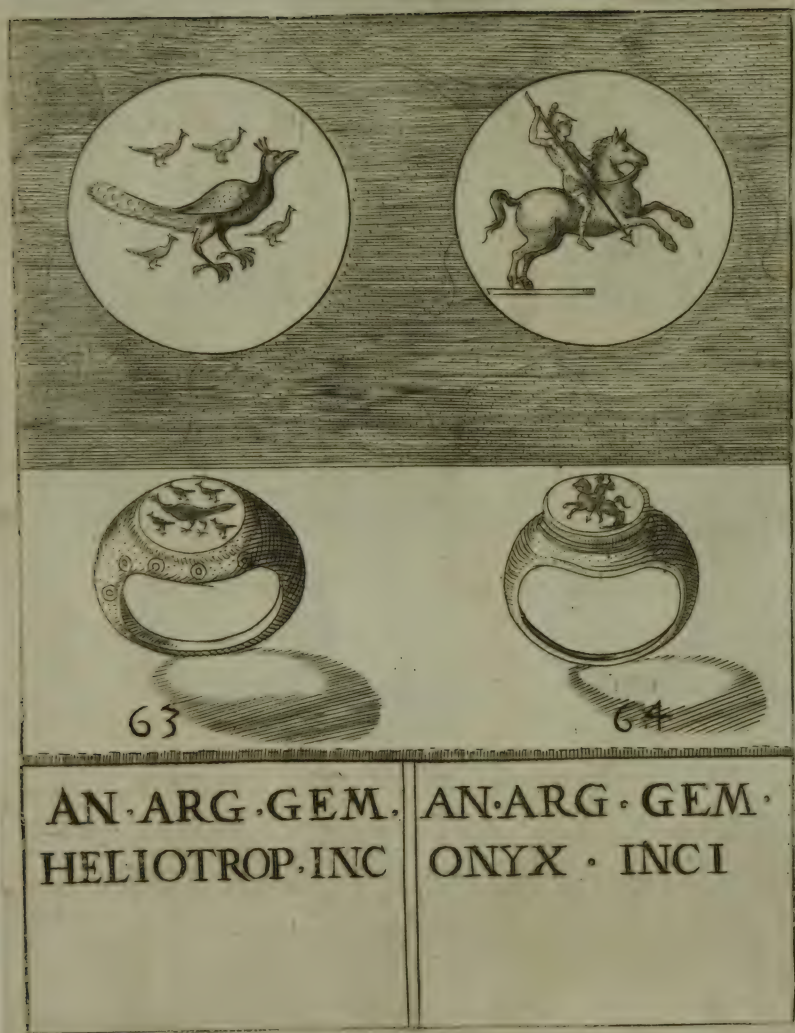
61

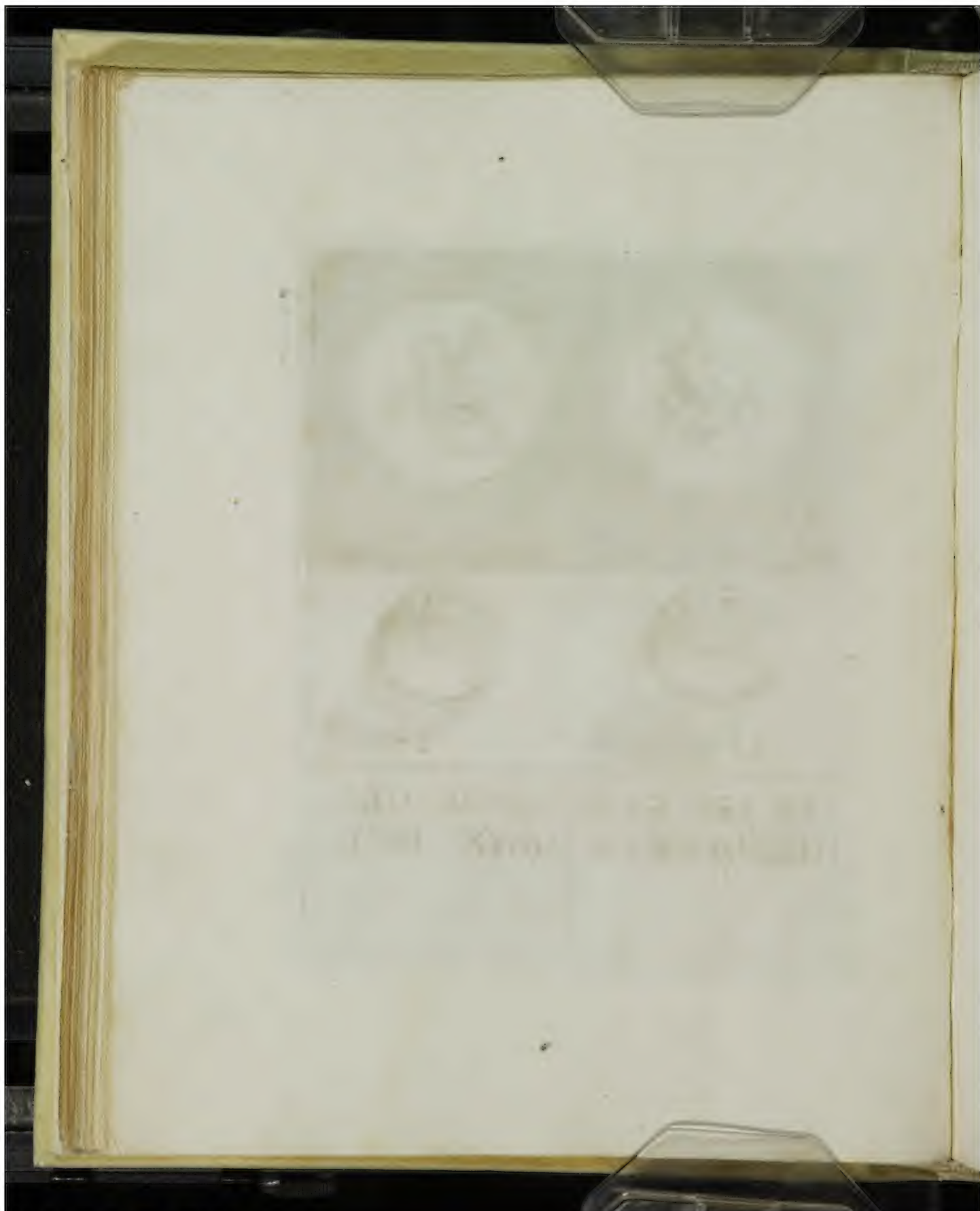
62

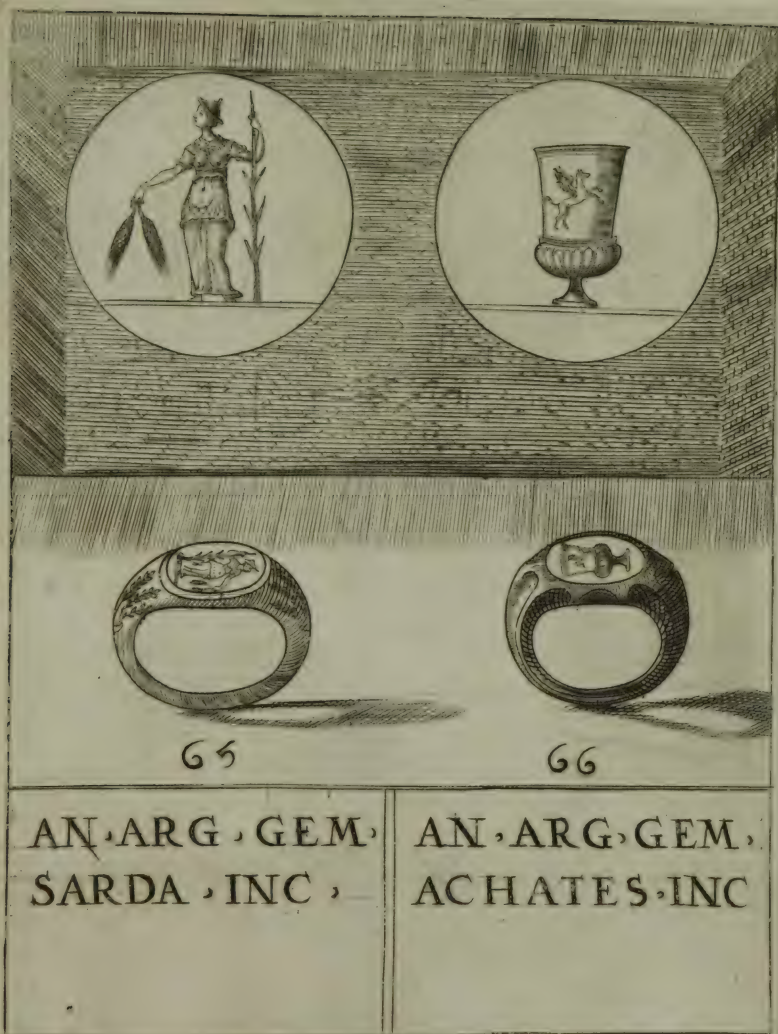
AN · ARG · GEM ·
ONYX · INCI ·

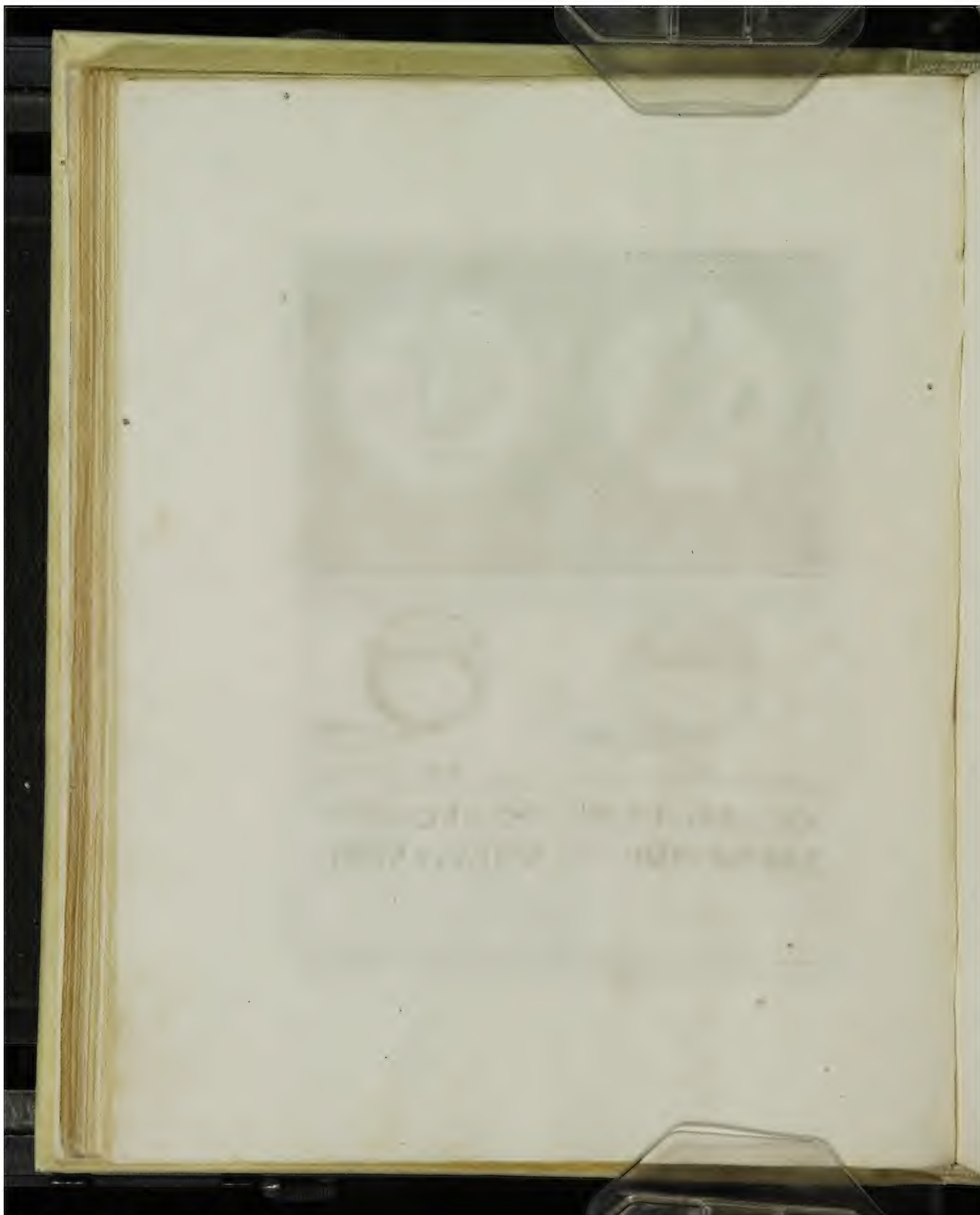
AN · ARG · GEM ·
ONYX · INC ·

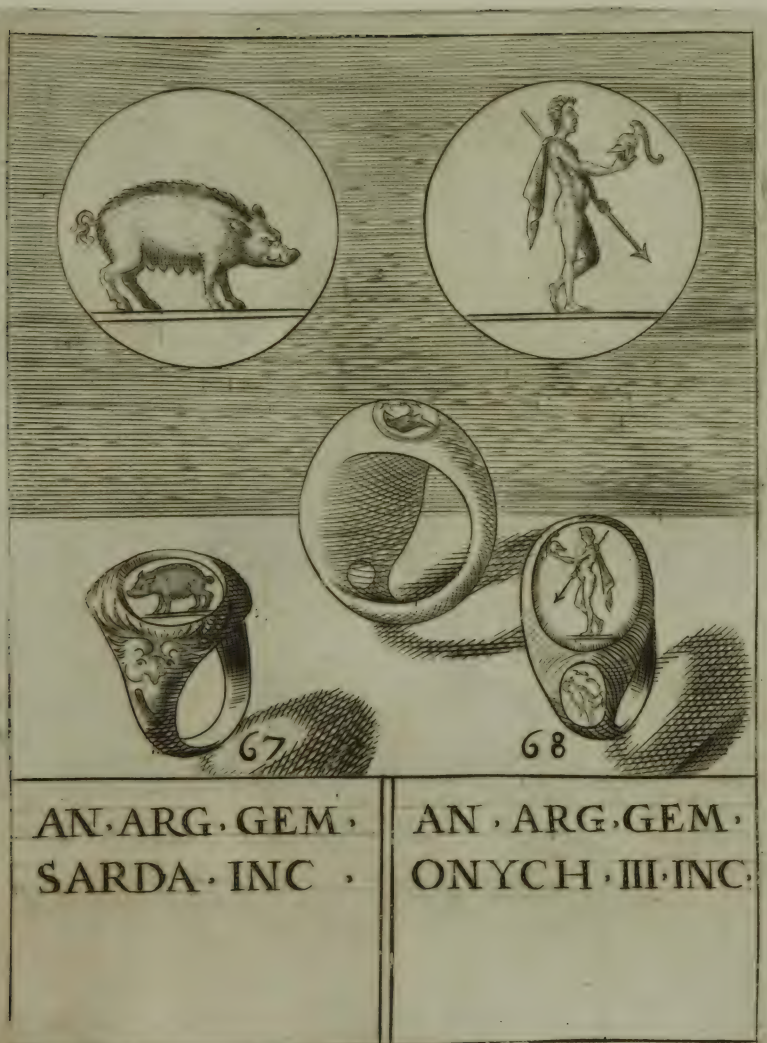

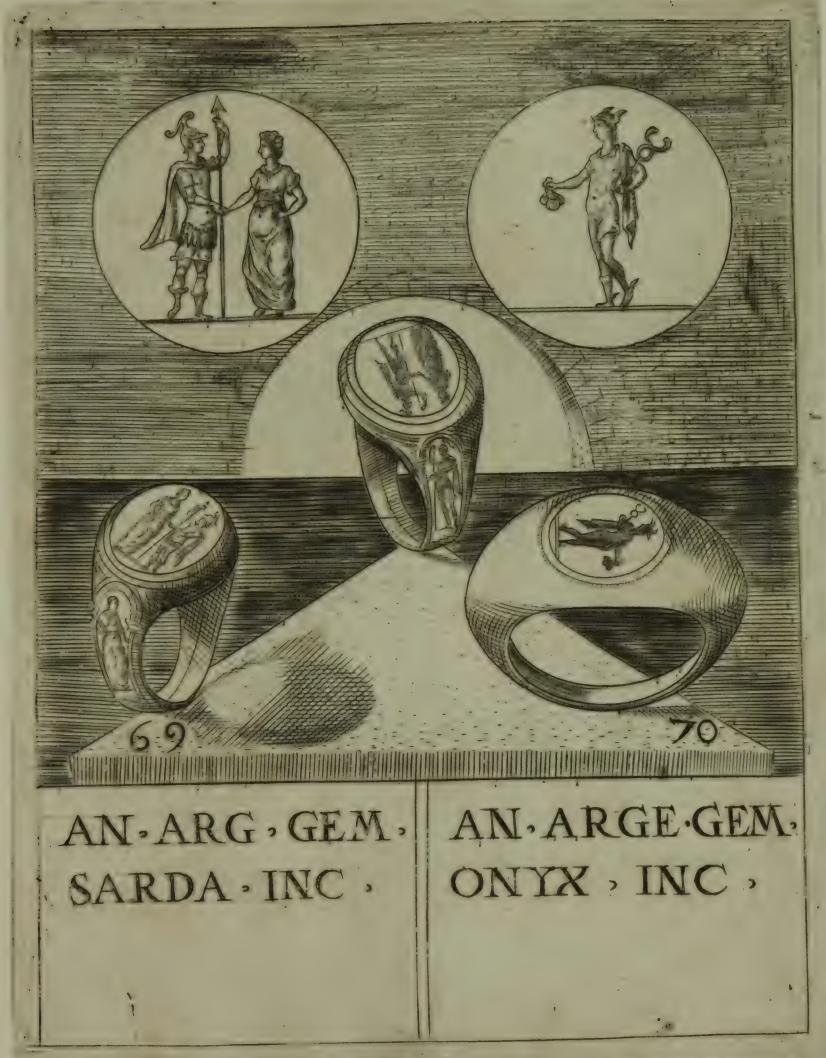

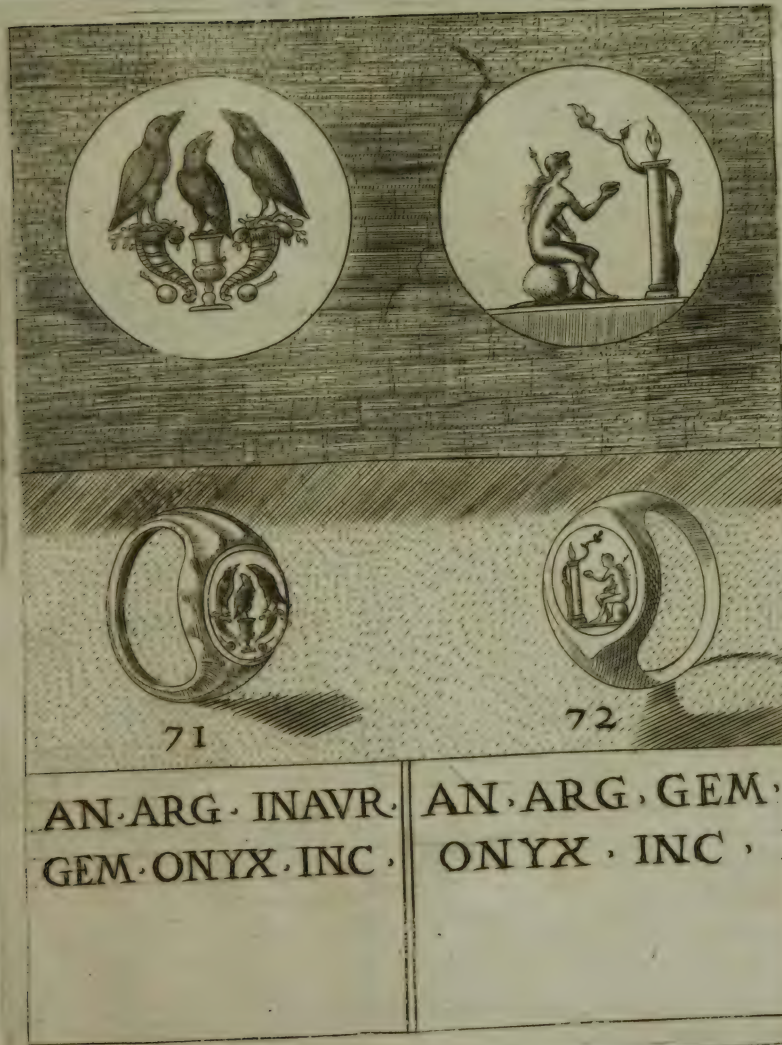

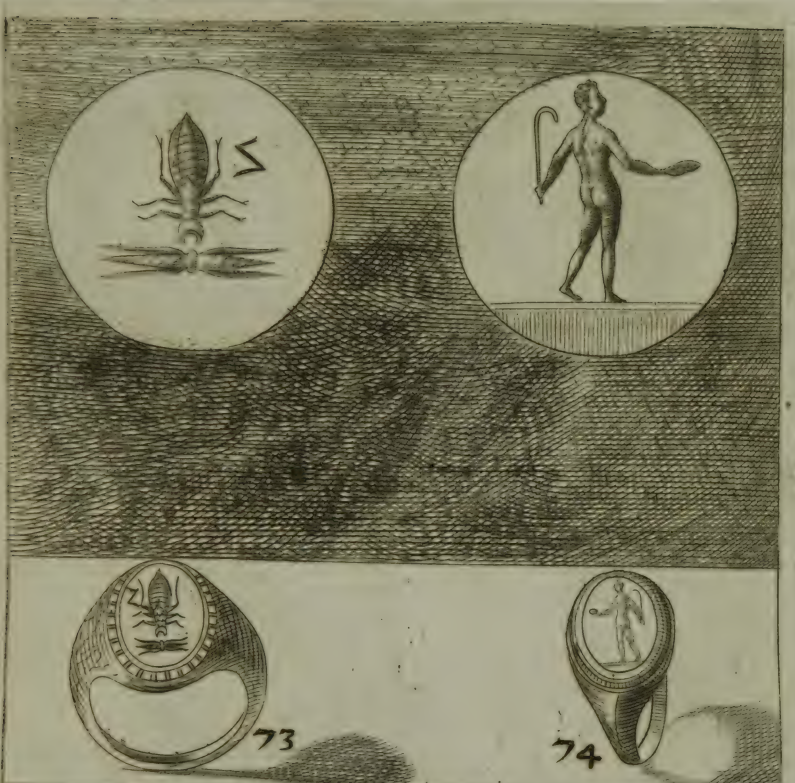

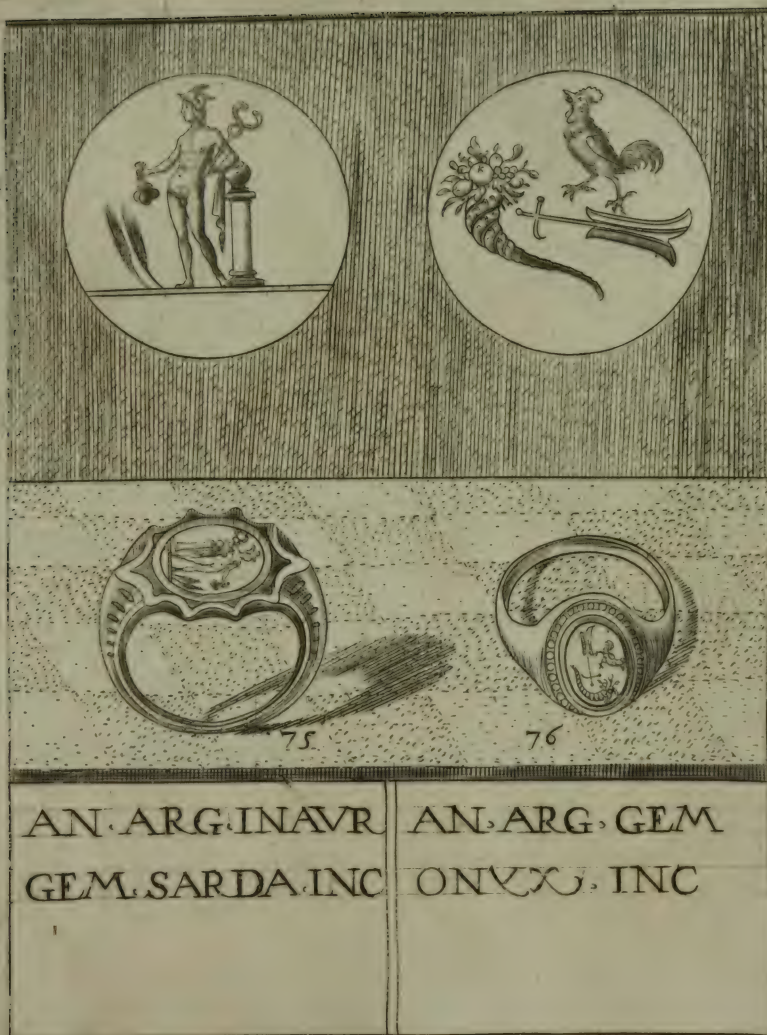

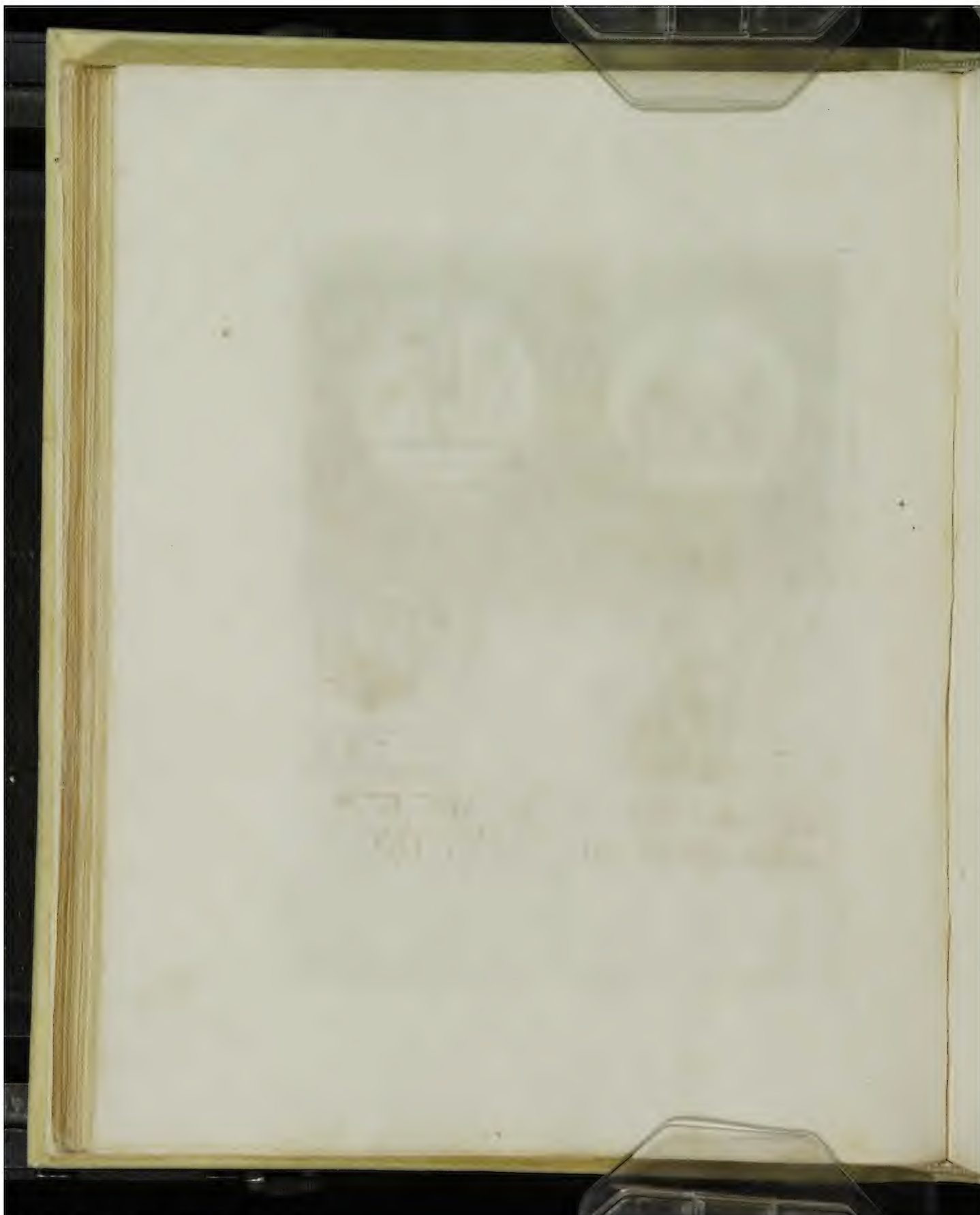
AN. ARG. GEM.
ONYX. INC.

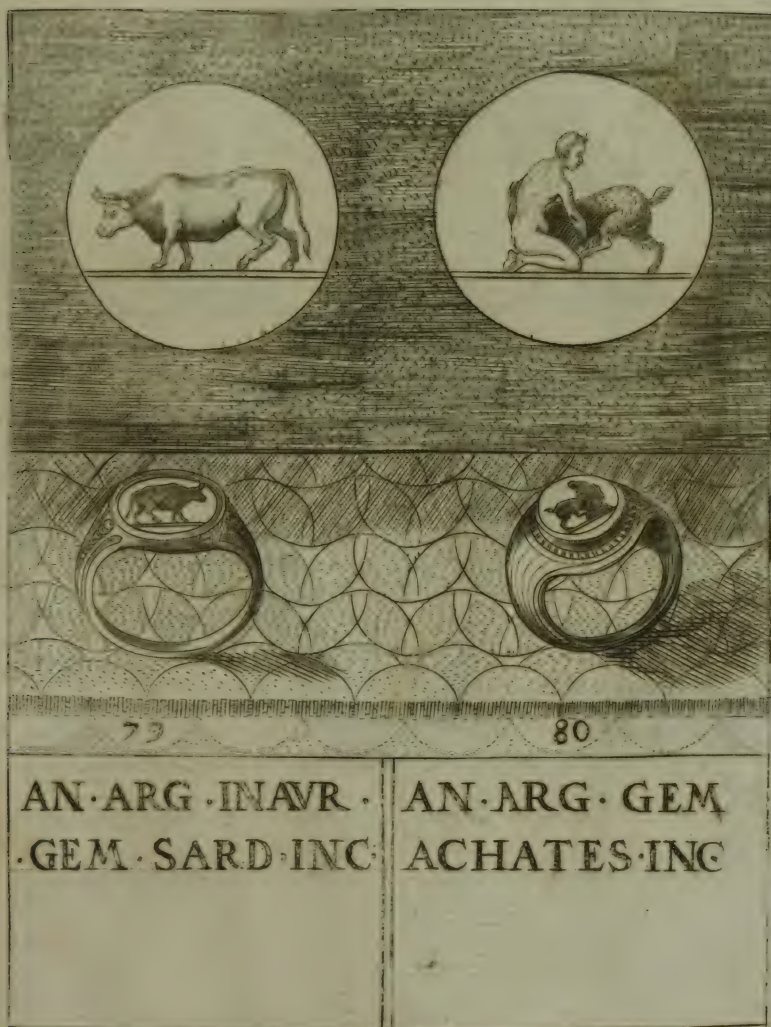
AN. ARG. GEM.
ONYX. INC.

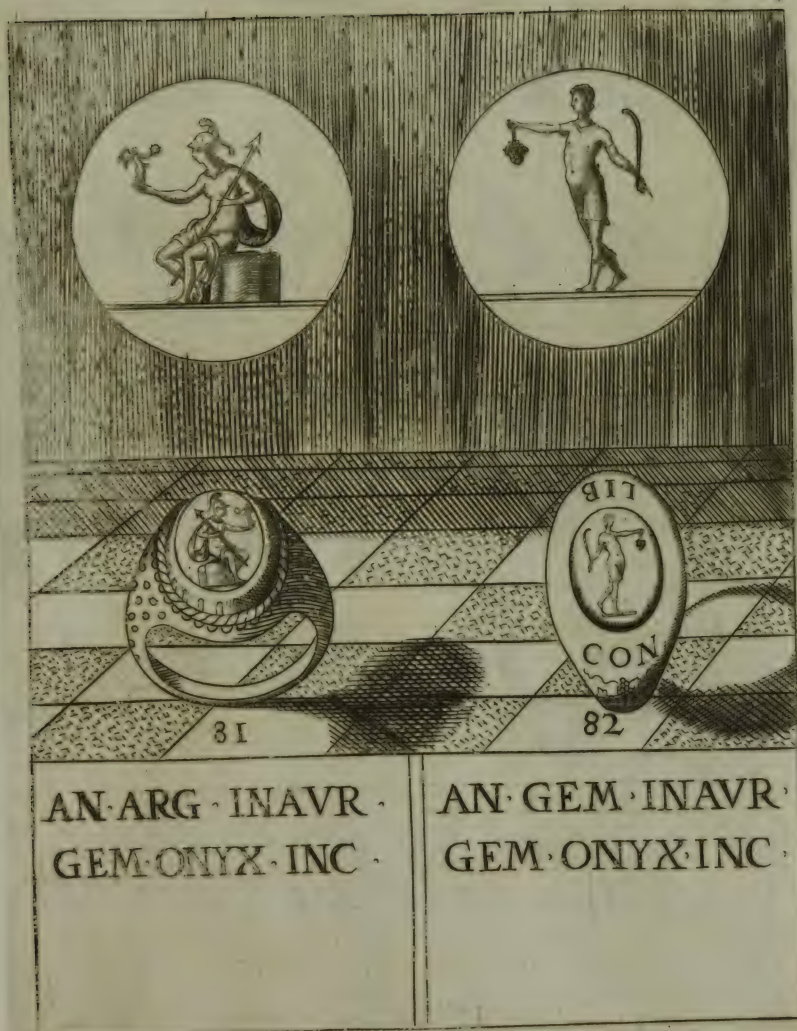

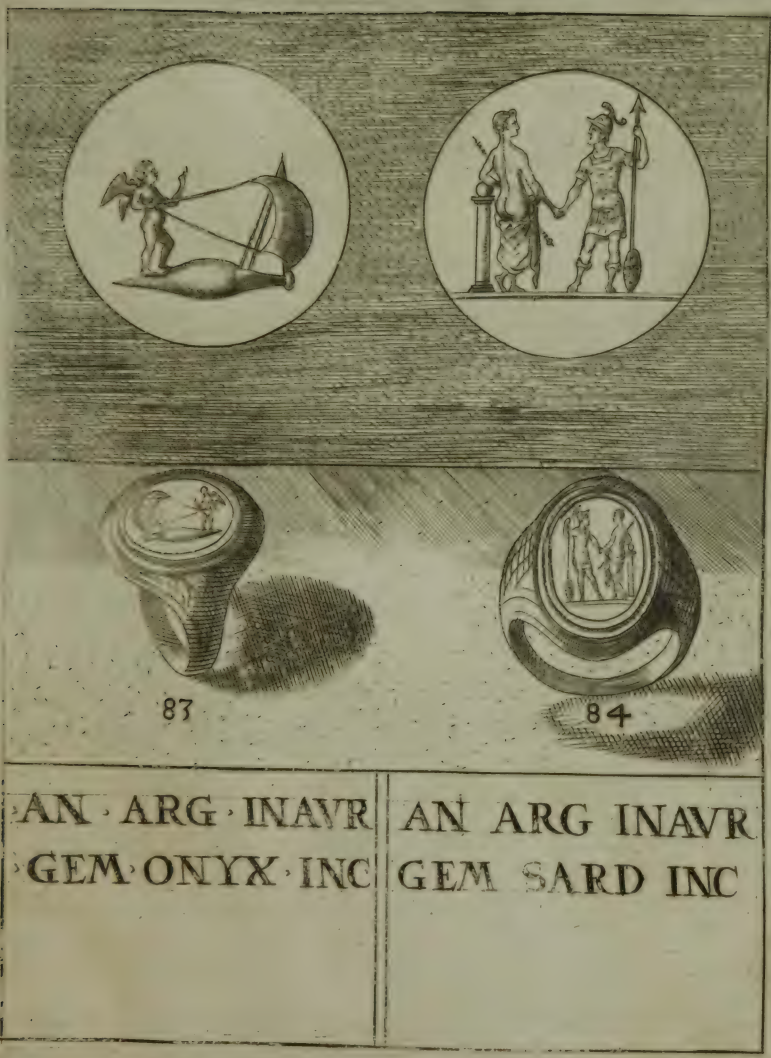

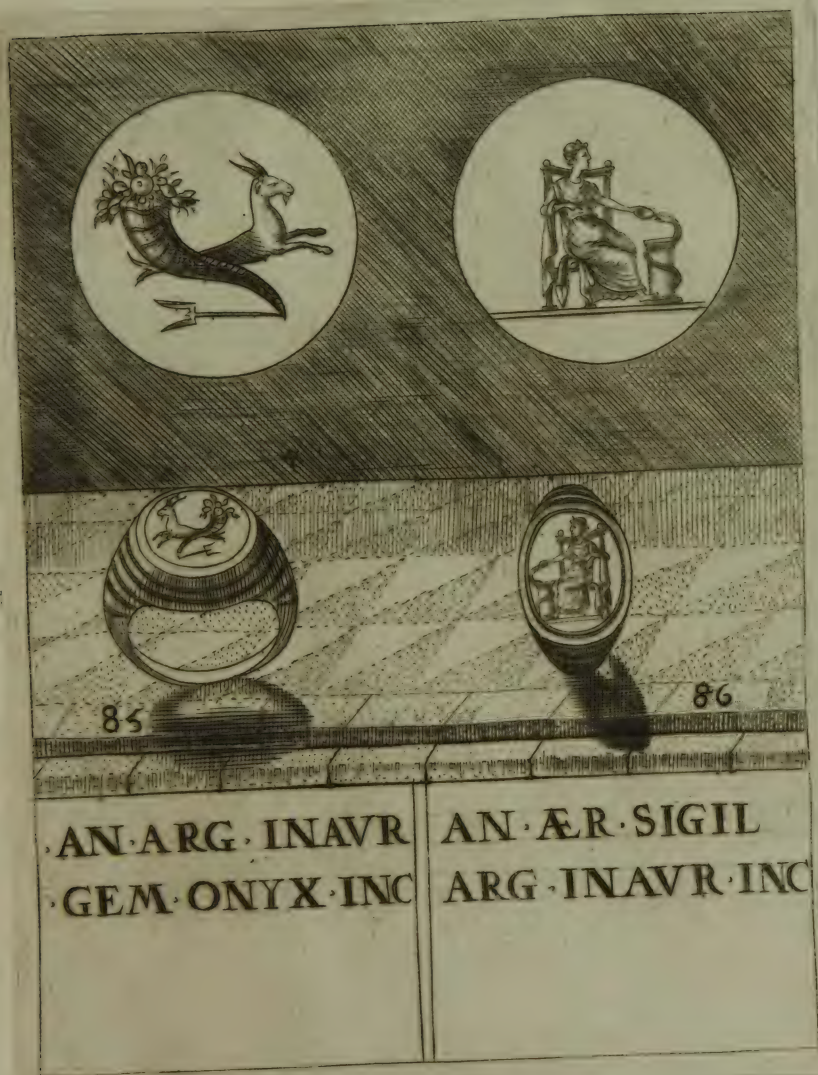

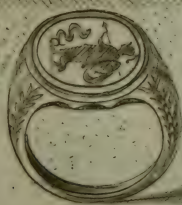
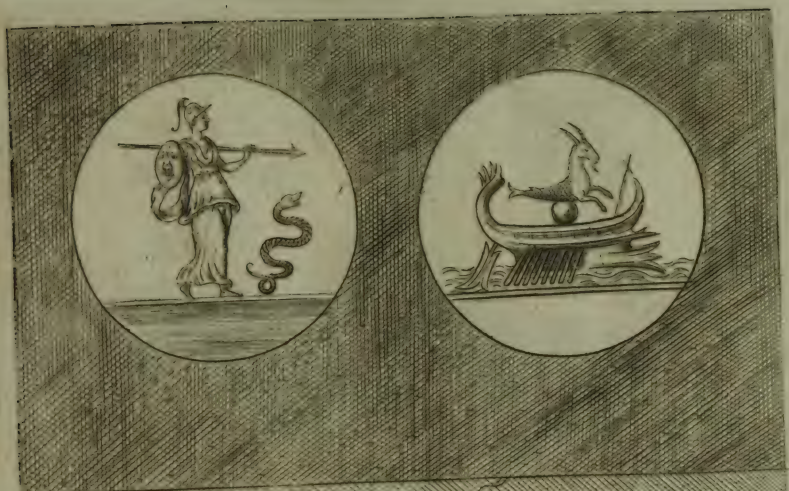

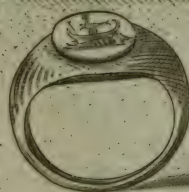

87

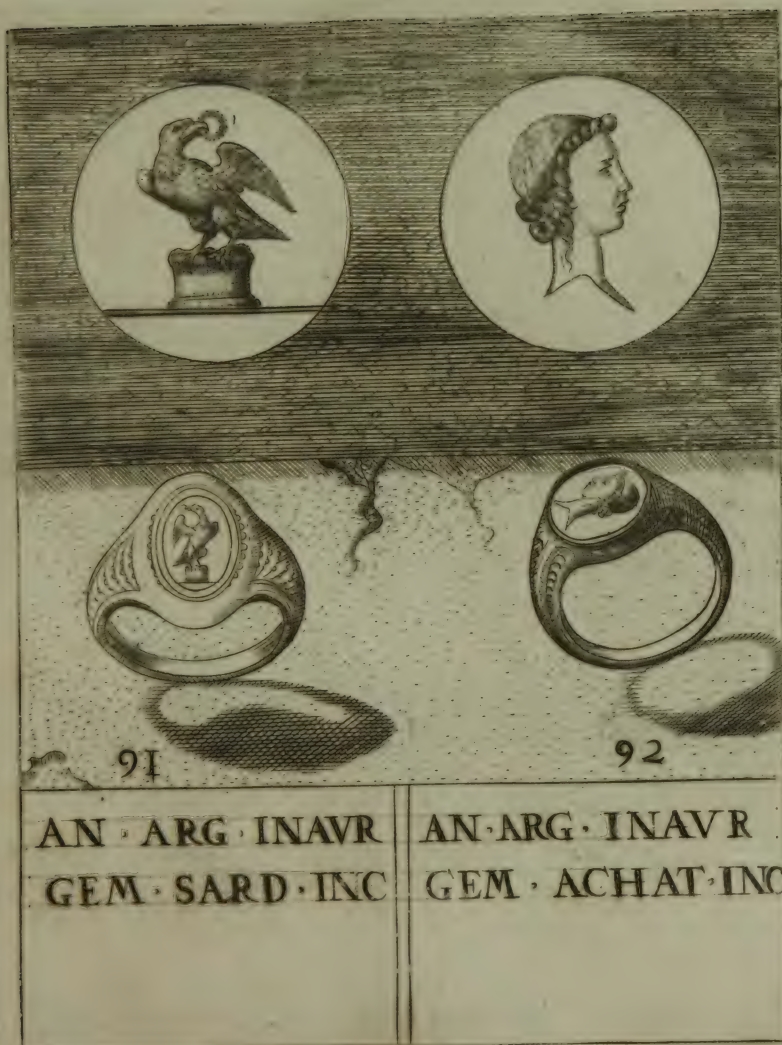
88

AN · ARG · INAVR ·	AN · ARG · INAVR ·
GEM · SARD · IN	GEM · ONIX · INC

93

94

AN · ARG · INAVR ·
GEM · SARD · INC

AN · ARG · GEM ·
ONYX · INC ·

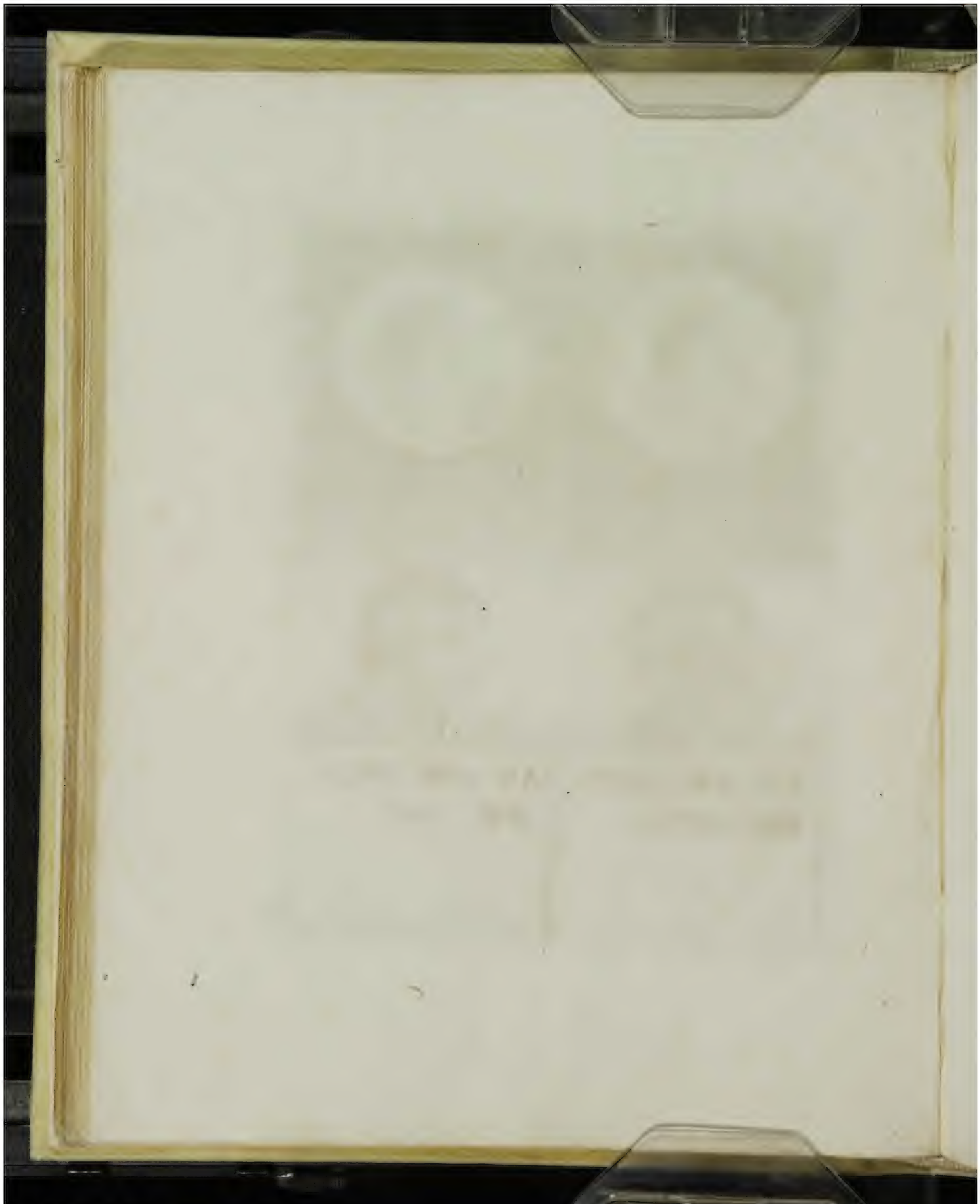
95

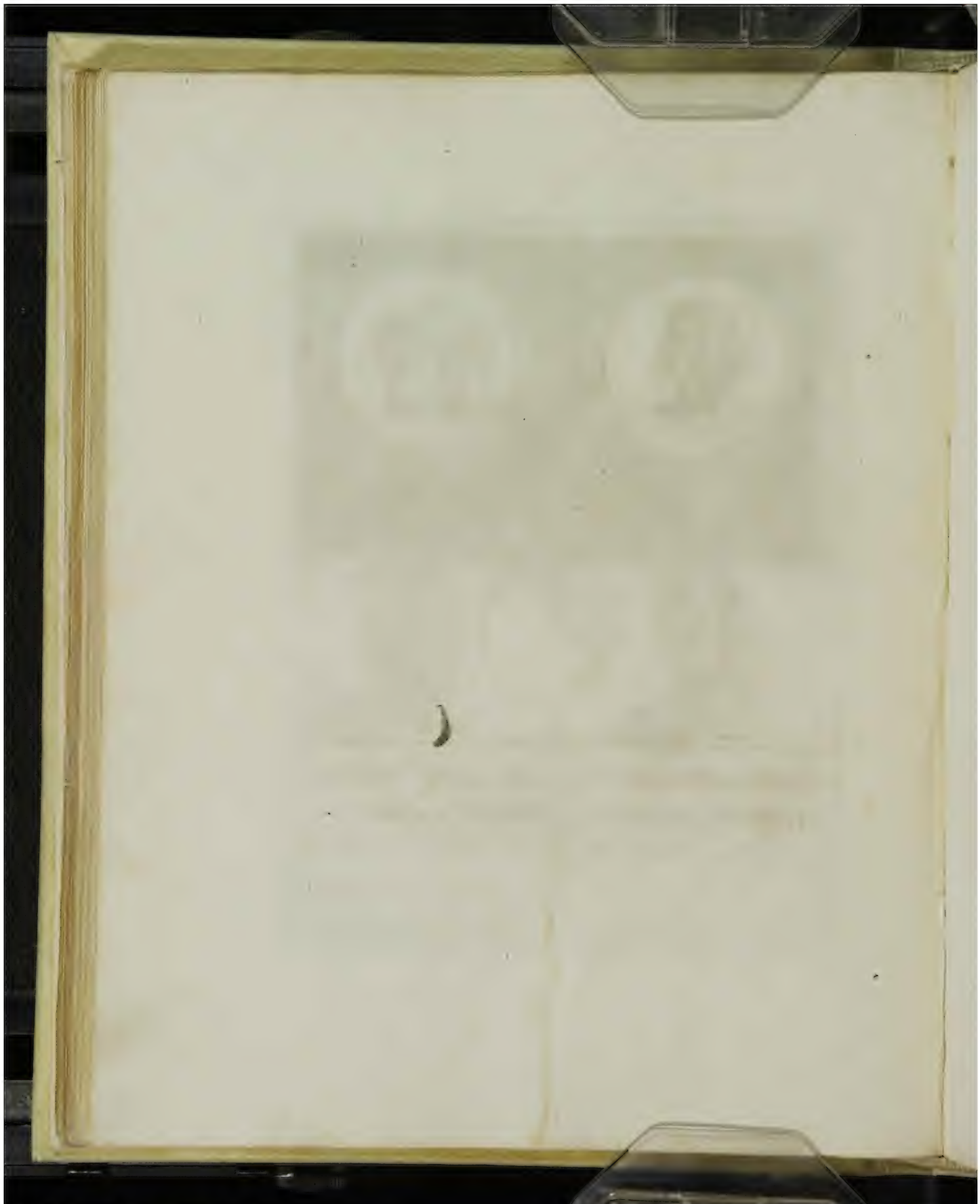
96

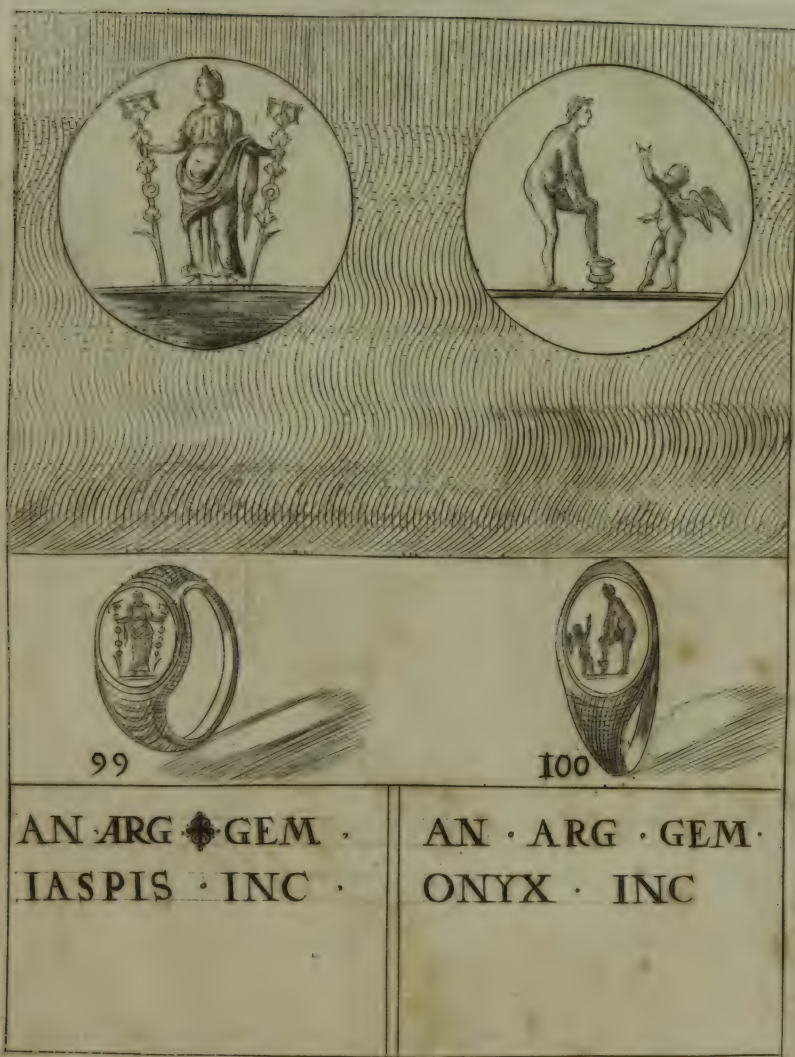
AN · ARG · SIGIL
AVR · INC ·

AN · ARG · SIGIL
AVR · INC ·

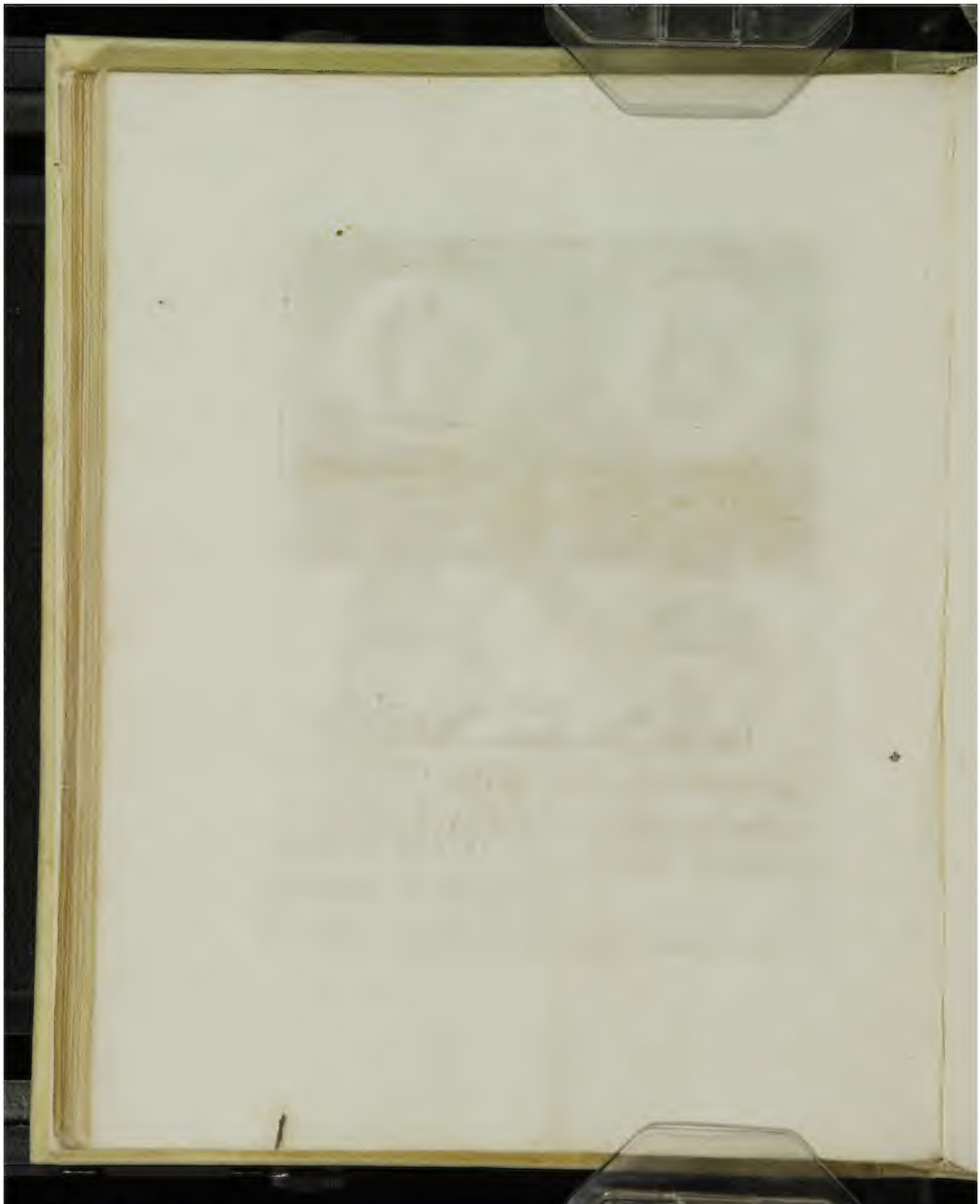

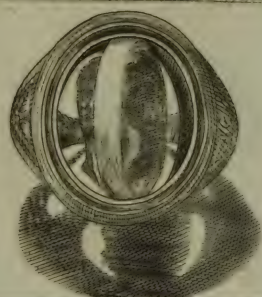

ANEXSARDA-INTEGRA	AN·ARG·CVM·STRYS
CVM·PALA·AVREA·	AVREIS·ET·SIGILLO
ET·CIRCVLO·ARC	EX·IASPIDE·VTRIQ
	ACHATEM·HABENS
	INC

IO3

AN · FER · CVM · SIGILL · ARG · VERSATIL
AB · VNA · PARTE · EXCIS · AB · ALTERA · INC

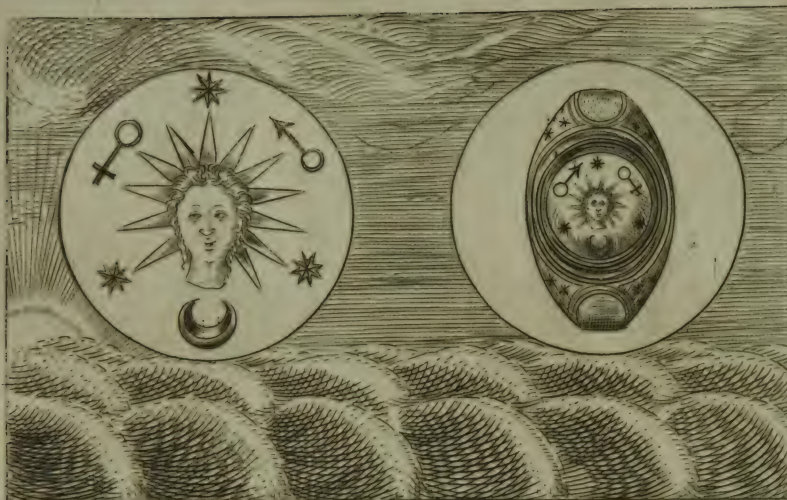

LO 4

AN ARG INAVR CVM SIGILLO
VERSATILI EXCISEHNCIS

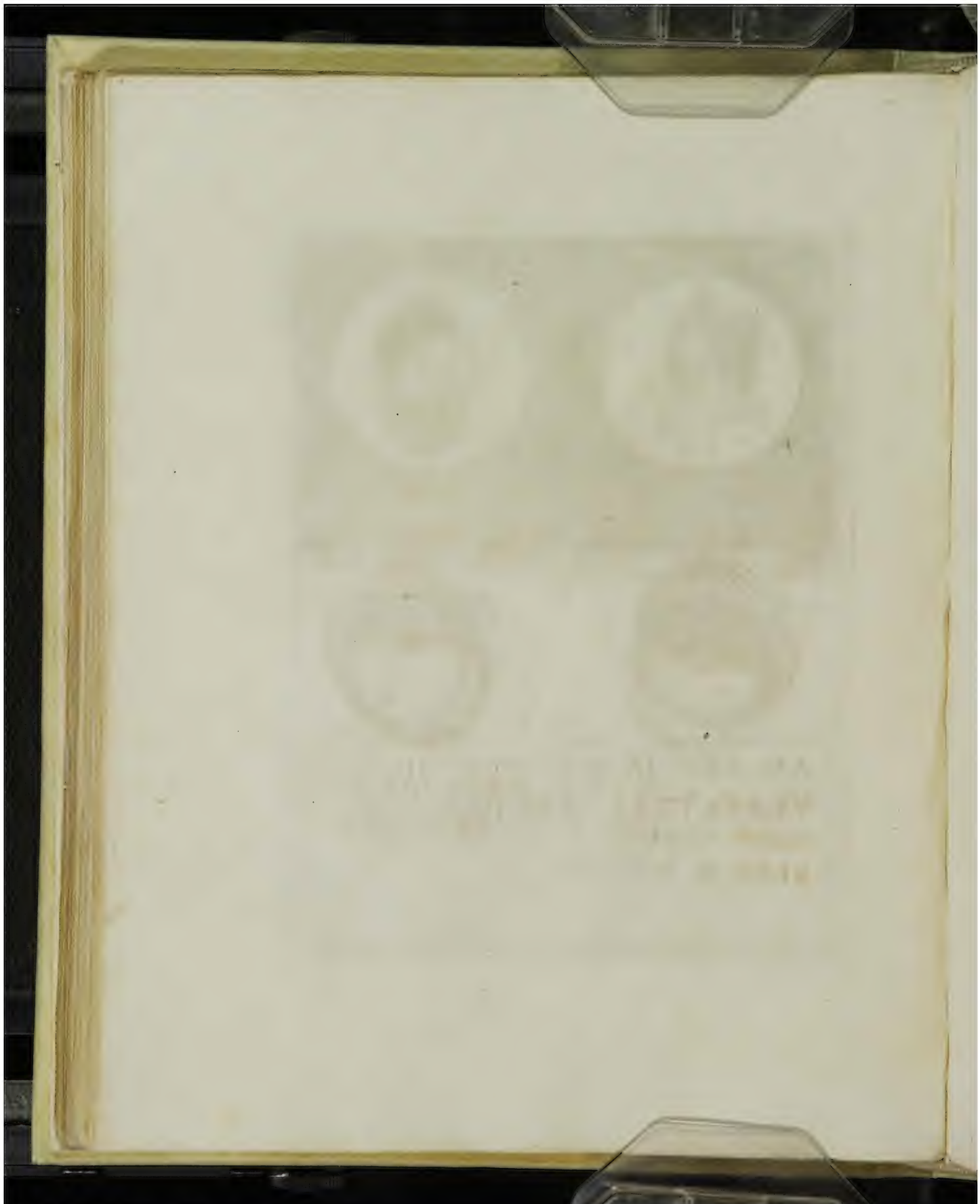

105

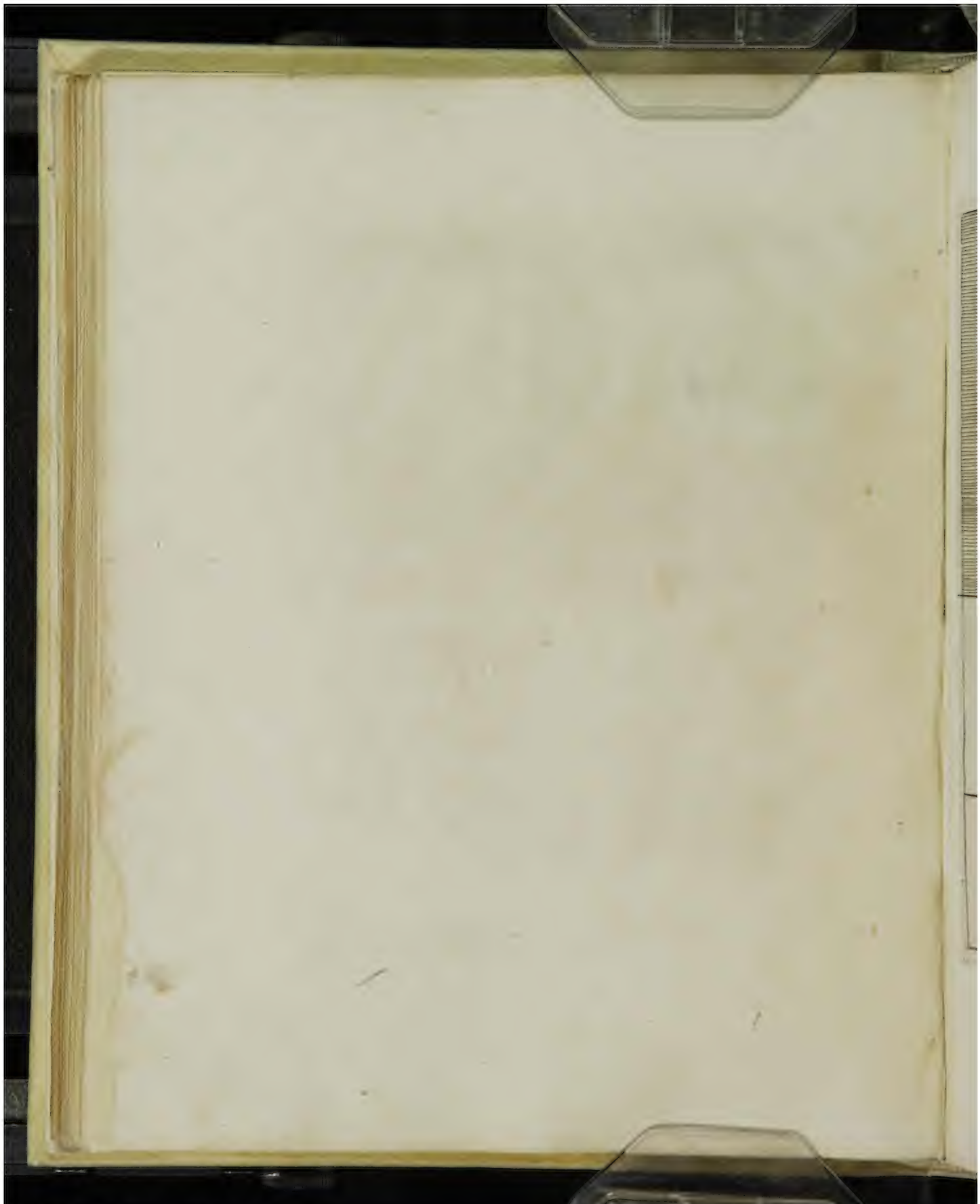
AN ARG·CVM·PALA·AVREA·GEM·
 ·SARD·VTRINQ·A·LATERIB·ÆS·ET·
 FERRVM·HABENS·

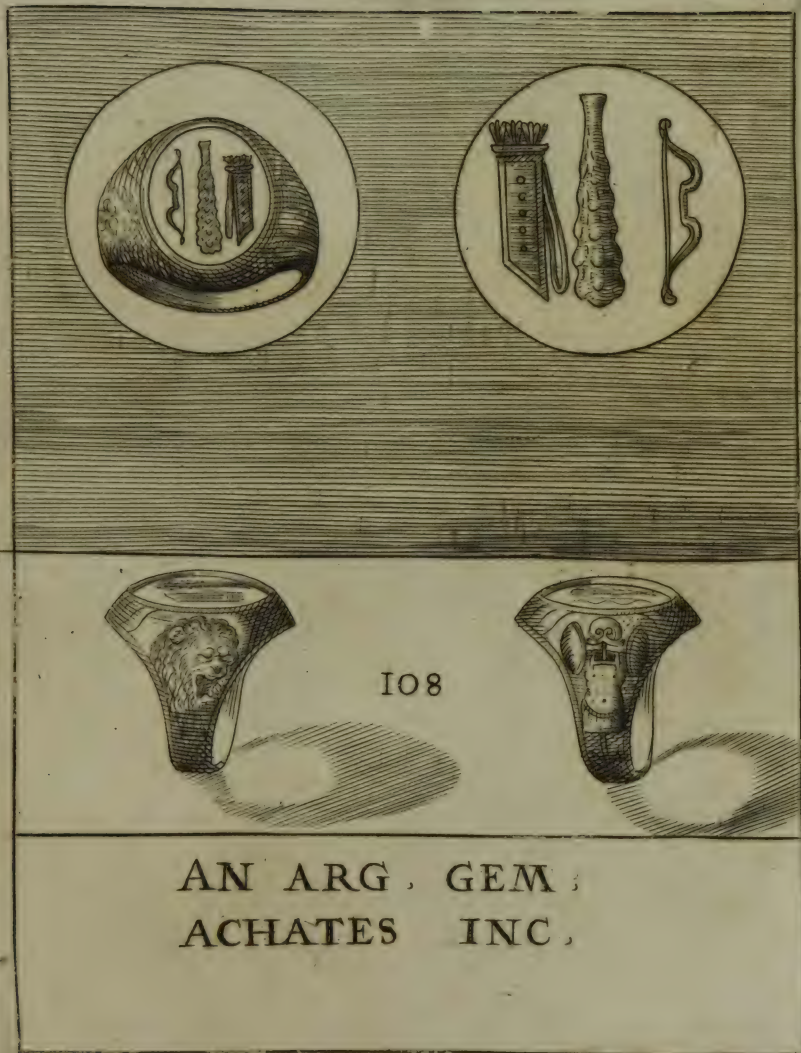

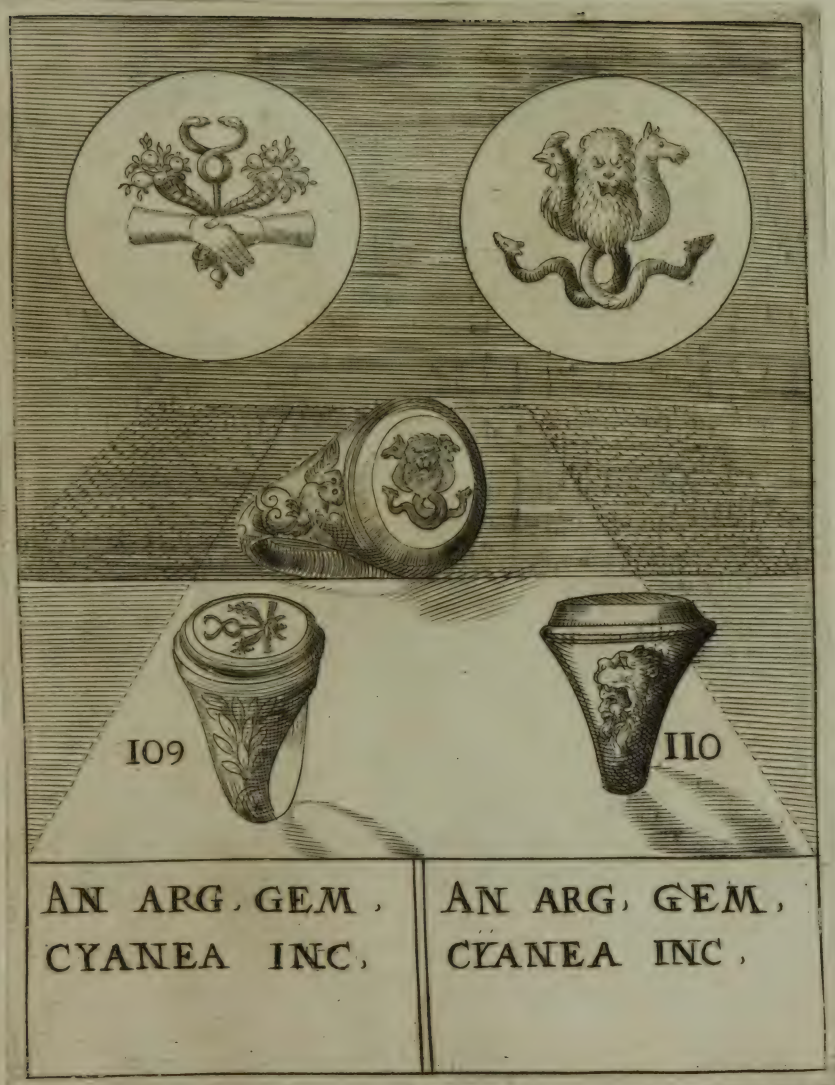

55

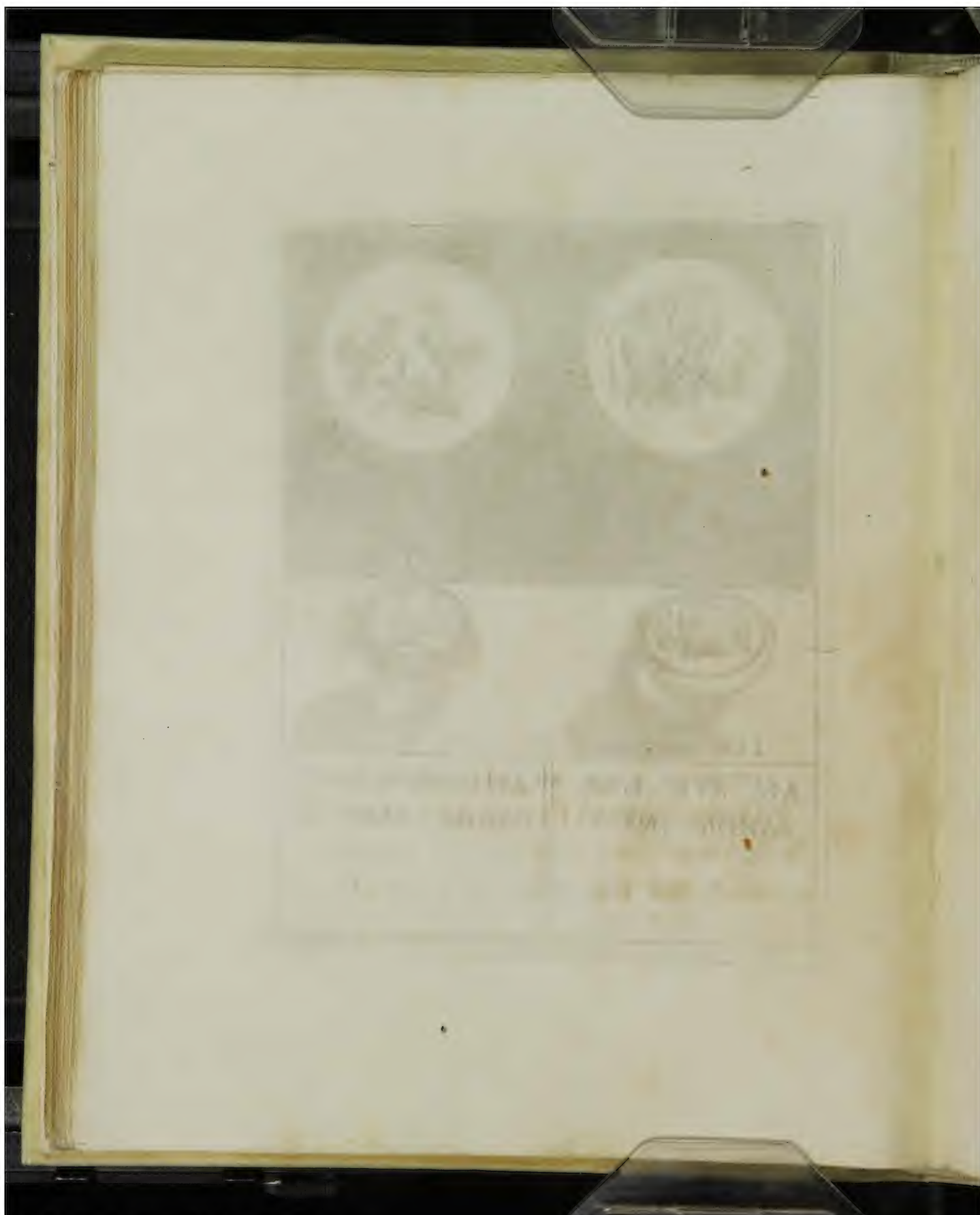

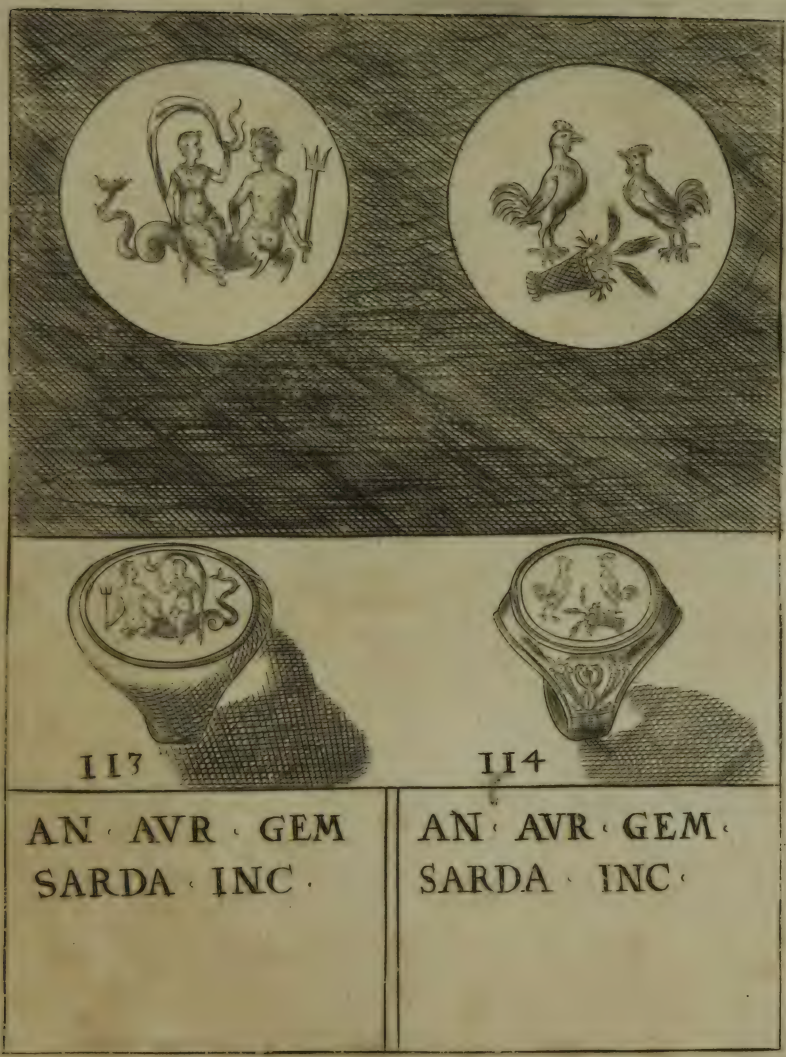

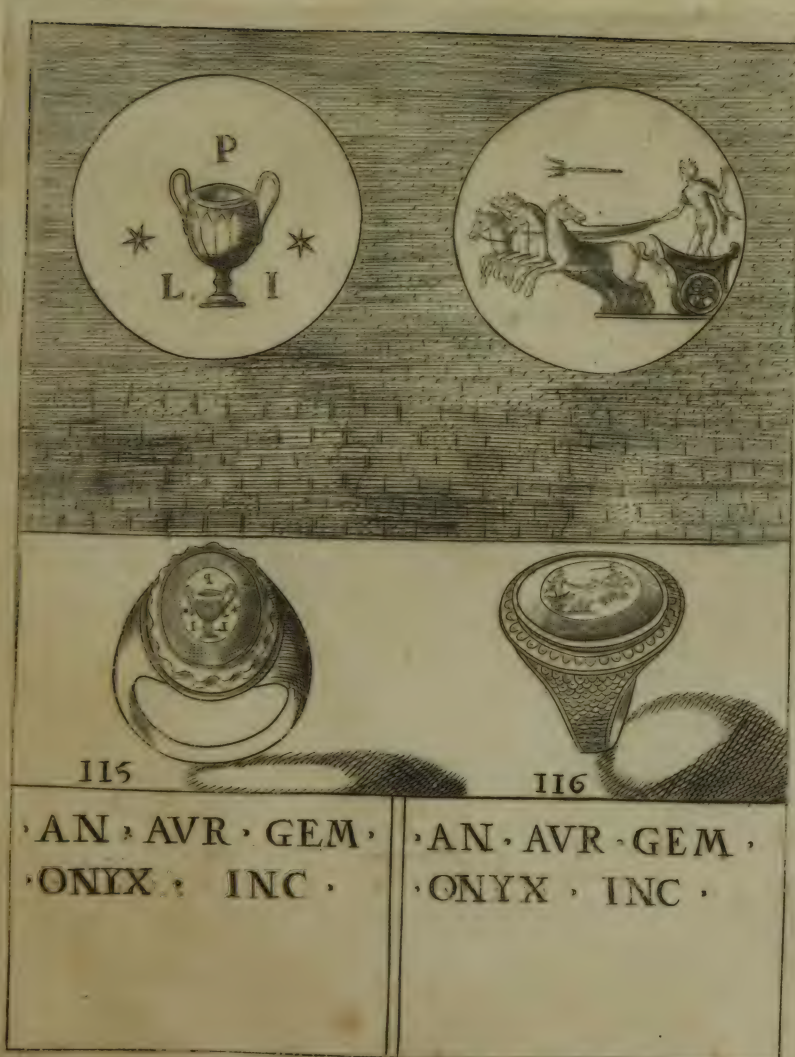

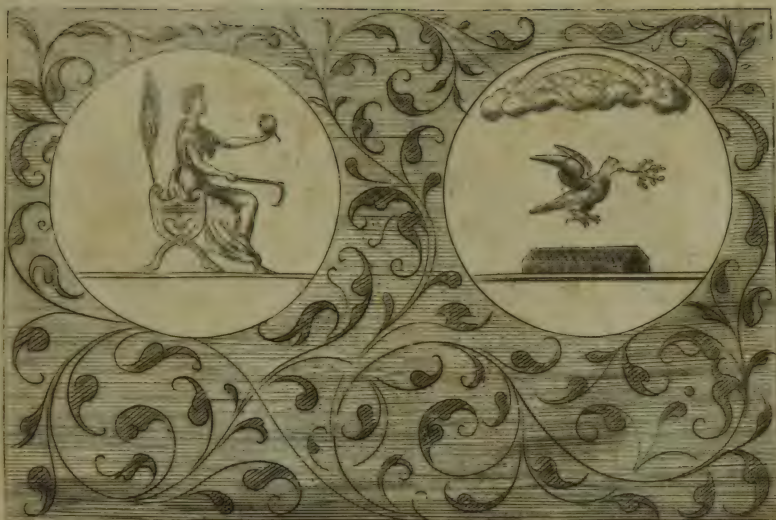

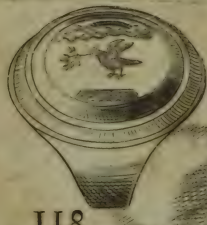

II7

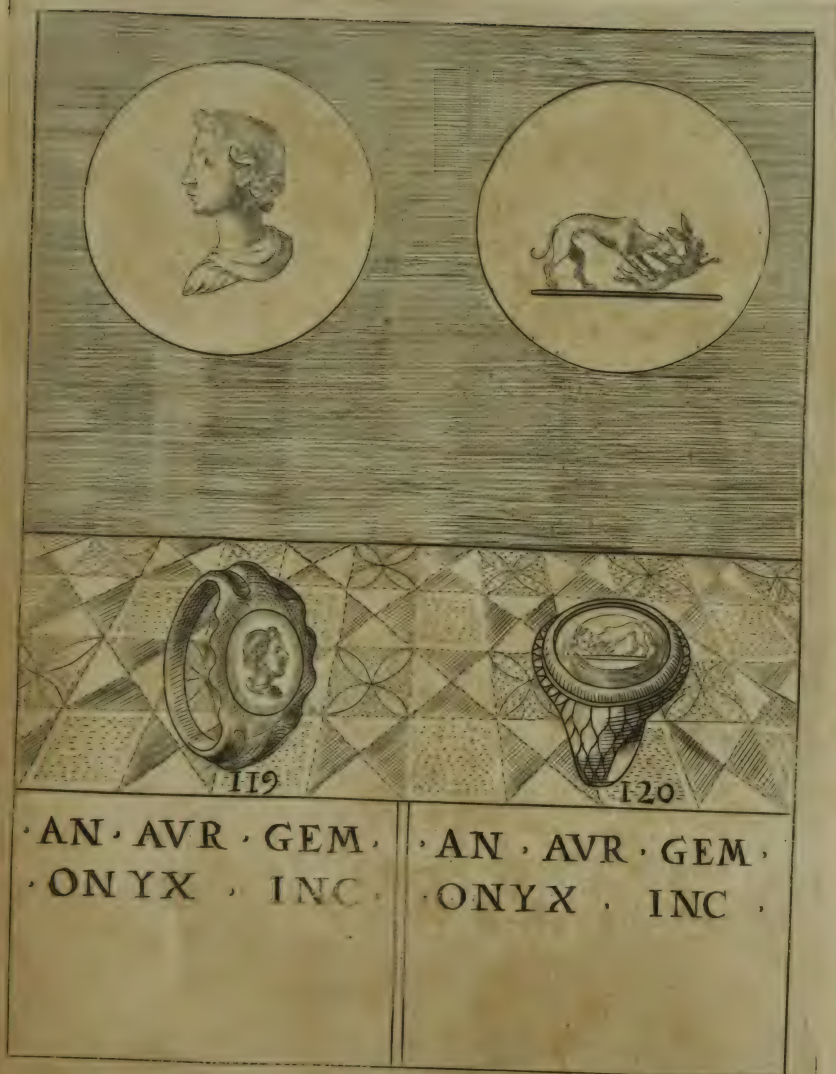

II8

· AN · AVR · GEM ·
· ONYX · INC ·

· AN · AVR · GEM ·
· ONYX · INC ·

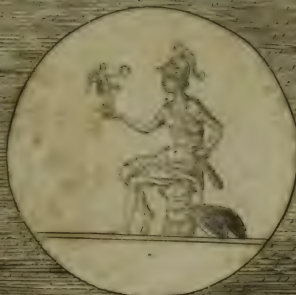

64

	
 121	 122
· AN · AVR · GEM · · SARDA · INC ·	· AN · AVR · GEM · · SARD · INC ·

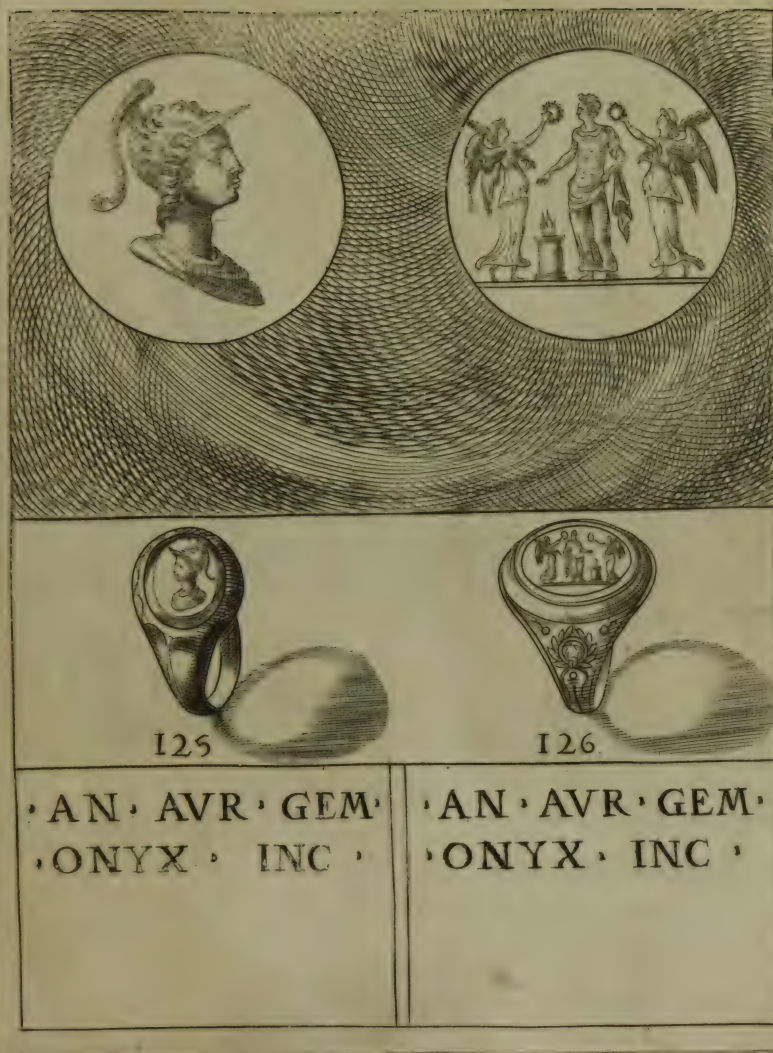
123

124

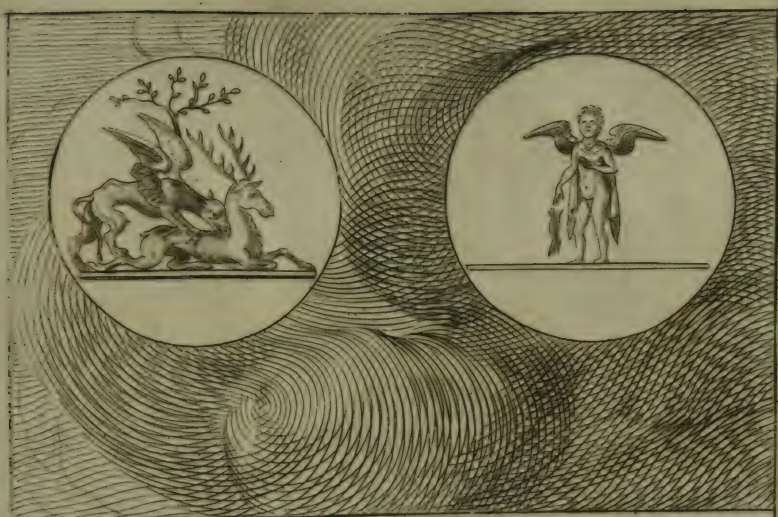
· AN · AVR · GEM ·
· SARD · INC ·

· AN · AVR · GEM ·
· SARD · INC ·

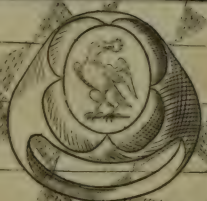
127

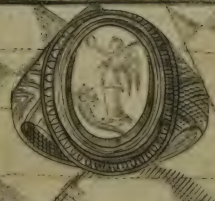
128

· AN · AVR · GEM ·
· ONYX · INC ·

· AN · AVR · GEM ·
· ONYX · INC ·

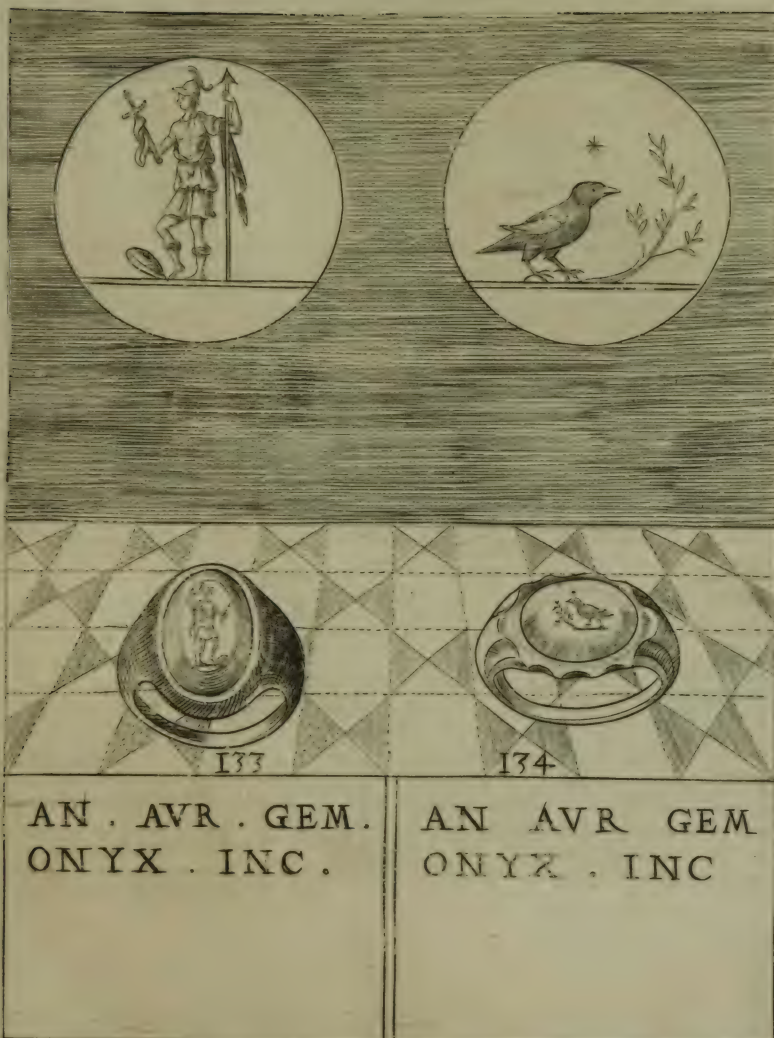
129

130

· AN · AVR · GEM ·
· SARDA · INC ·

· AN · AVR · GEM ·
· SARD · INC ·

I35

AN . AVR . GEM .
CYANEA . INC

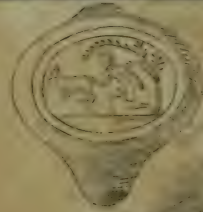
I36

AN . AVR . GEM .
SARDA . INC .

I37

I38

AN. AVR. GEM.
SARDA . INC .

AN. AVR. GEM.
SARDA . INC .

I39

I40

AN. AVR. GEM.
SARDA. INC.

AN. AVR. GEM
SARD. INC.

141

142

AN AVR GEM
SARDA INC

AN AVR GEM
SARDA INC

78

I43

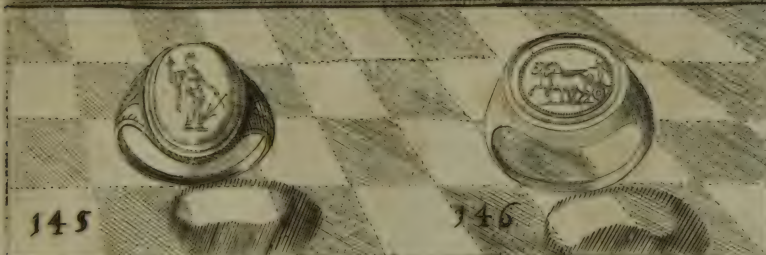
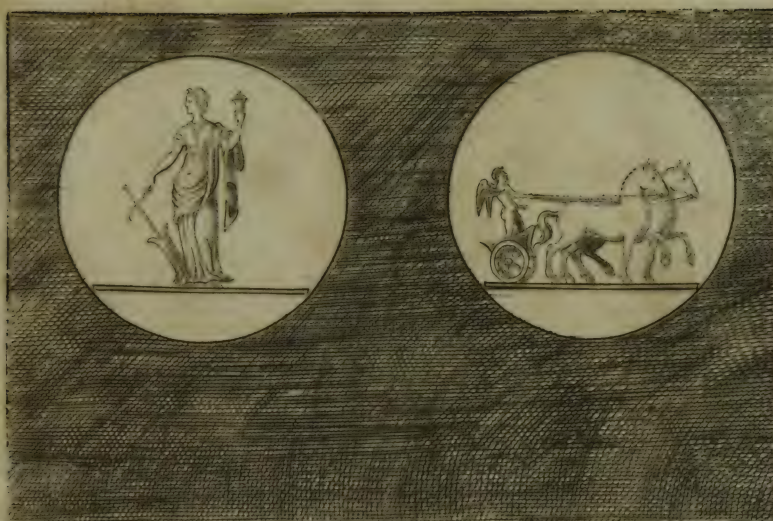

I44

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

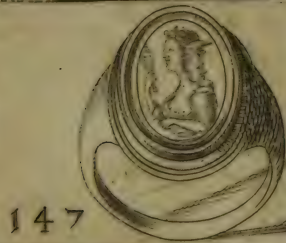

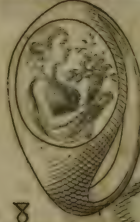
AN AVR GEM
ACHAT INC

AN AVR GEM
SARDA INC

147

148

AN AVR GEM
SARDA INC

AN AVR GEM
SARDA INC

151

152

AN AVR GEM
SARDA INC

AN AVR GEM
SARD INC

153

154

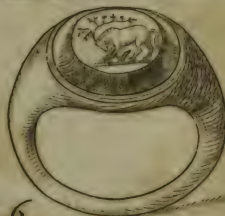
AN·AVR·GEM
SARDA·INC

AN·AVR·GEM
SARDA·INC

155

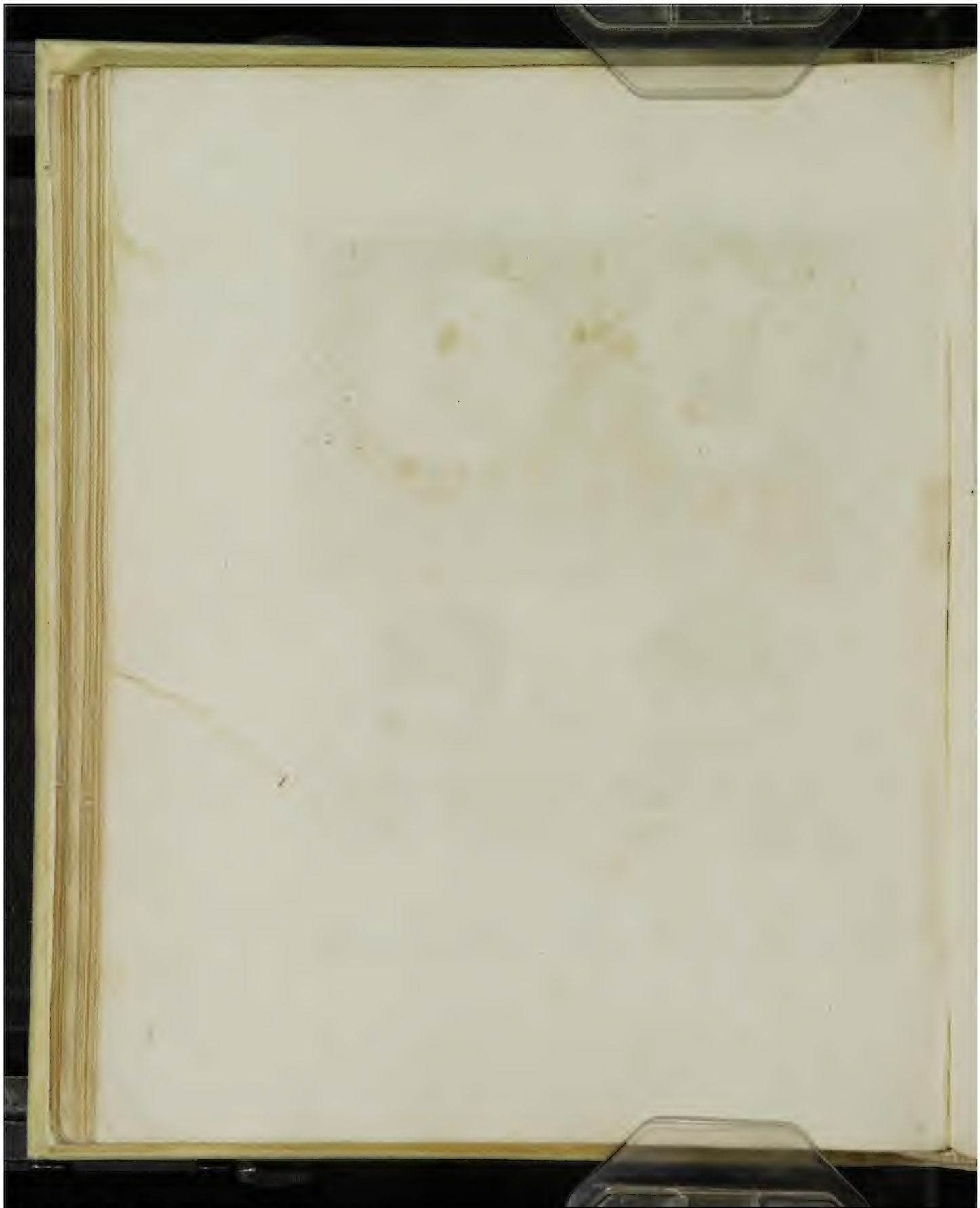

156

AN·AVR·GEM	AN·AVR·GEM
·ONYX·NIC	·ONYX·INC

159

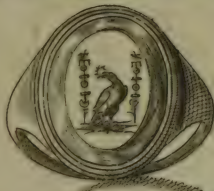

160

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

161

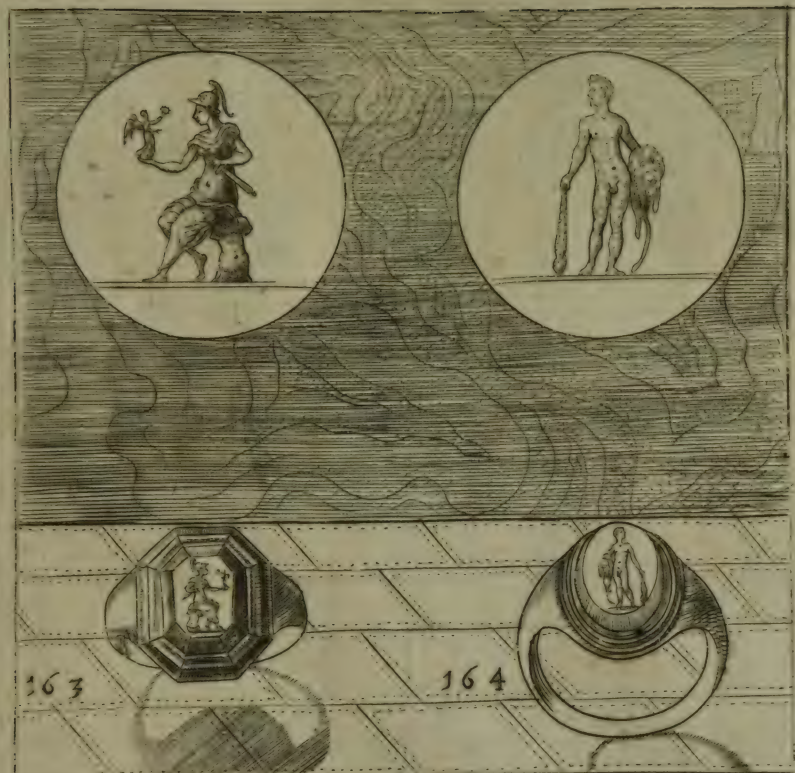

162

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

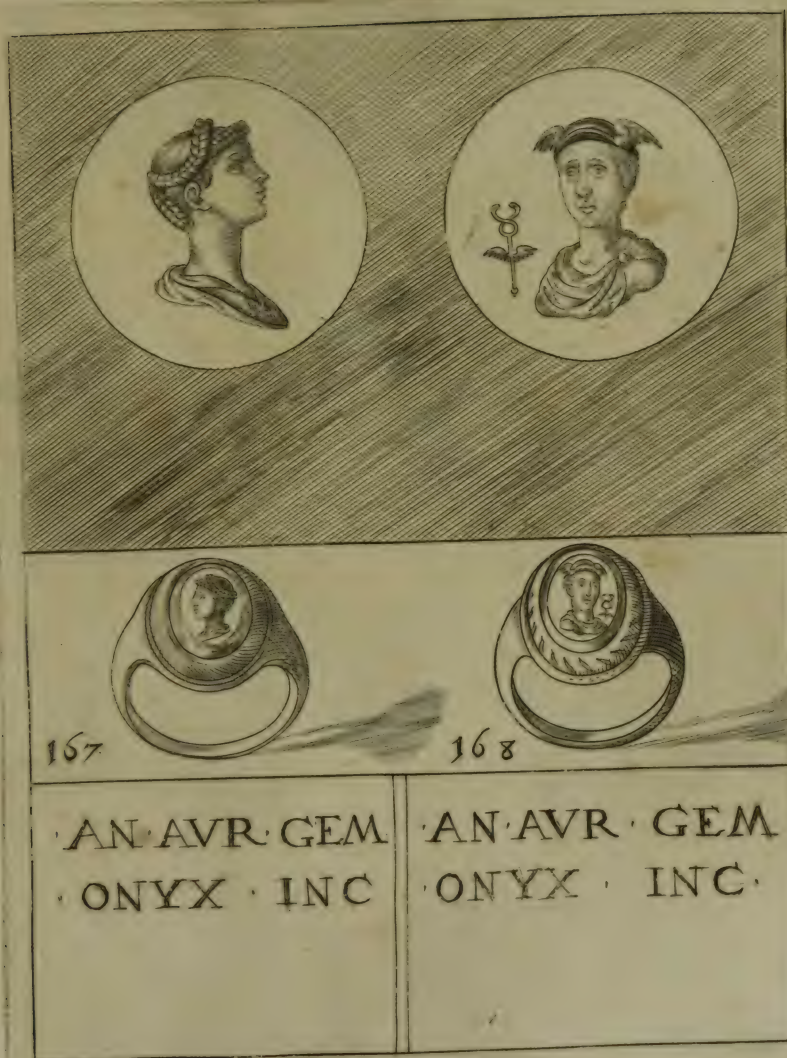
165

166

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

169

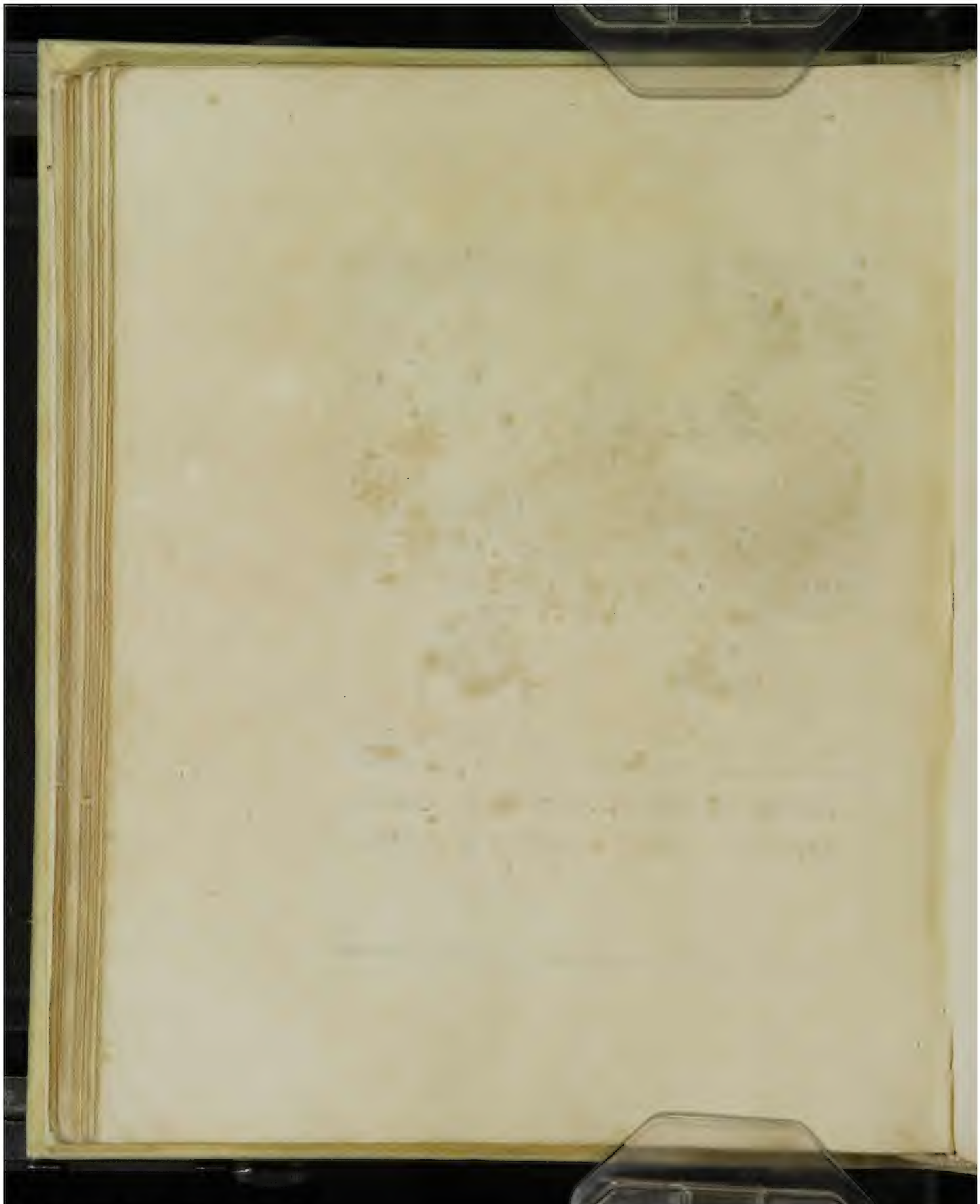

179

AN AVR GEM
ONYX INC

AN AVR GEM
ONYX INC

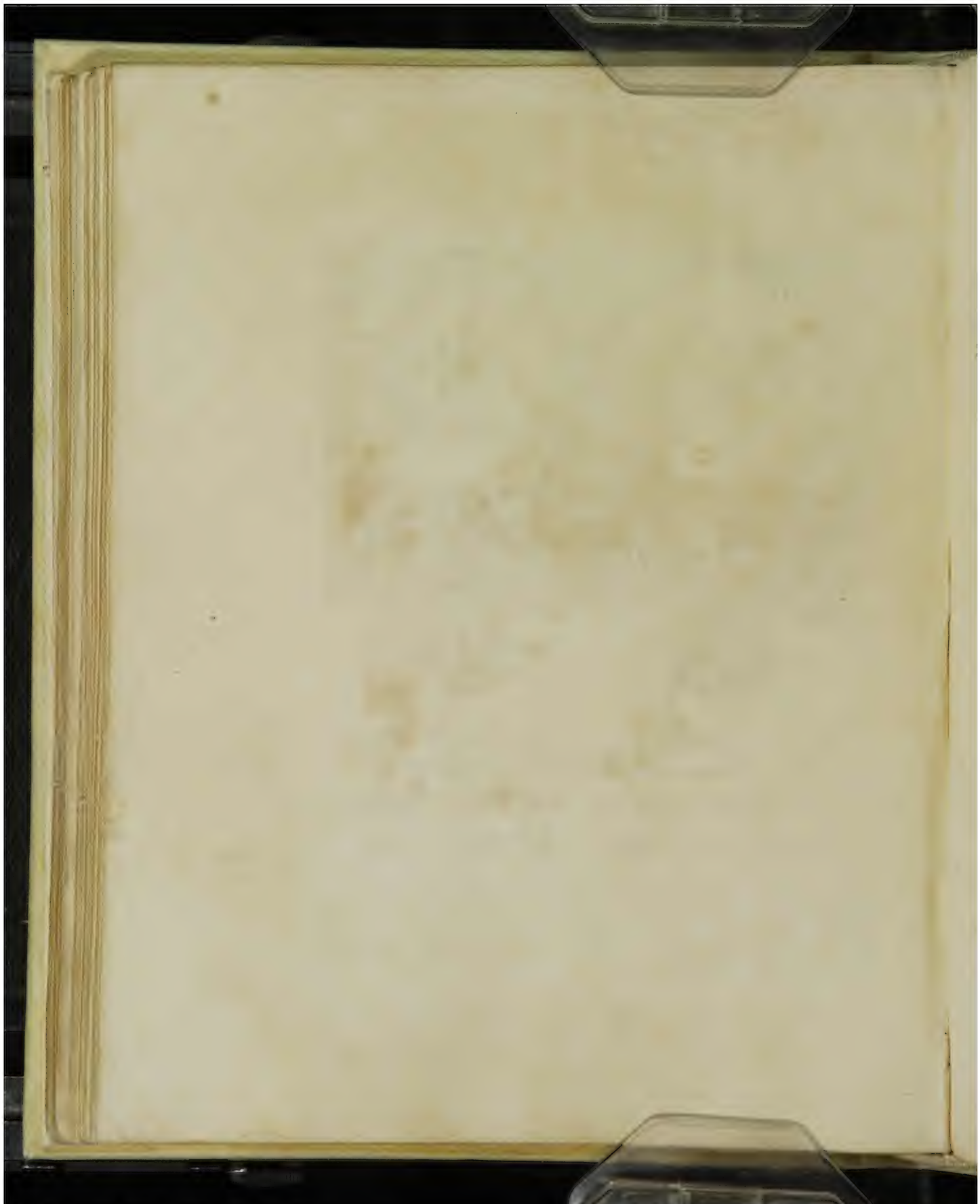
171

172

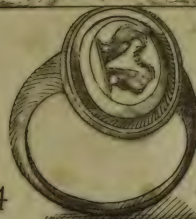
AN AVR · GEM
· ONYX · INC

AN AVR · GEM
· ONYX · INC

173

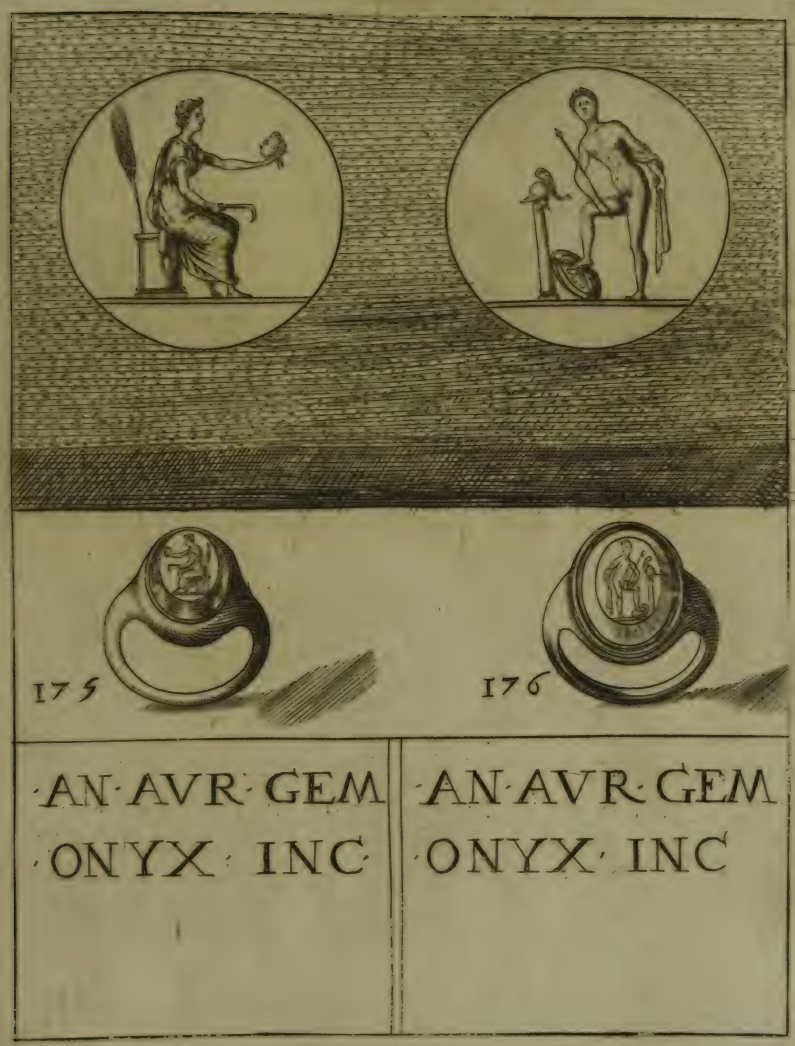

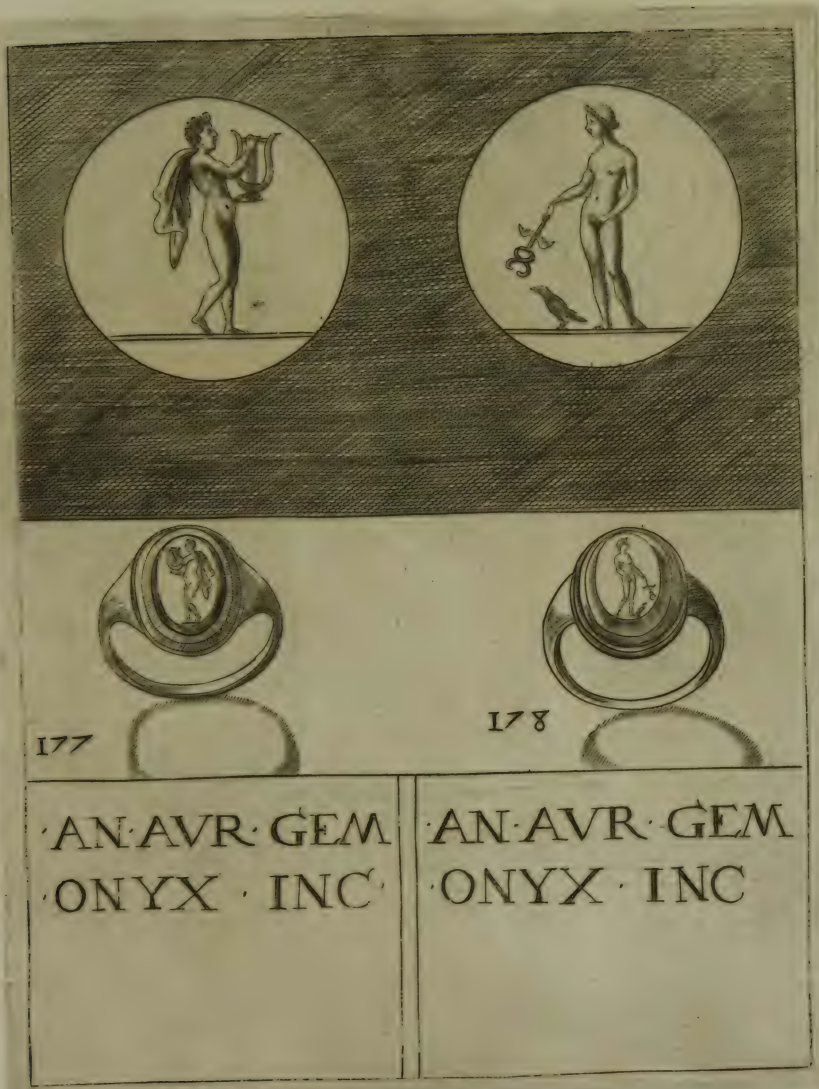
174

AN·AVR·GEM·
ONYX·INC·

AN·AVR·GEM·
ONYX·INC·

177

178

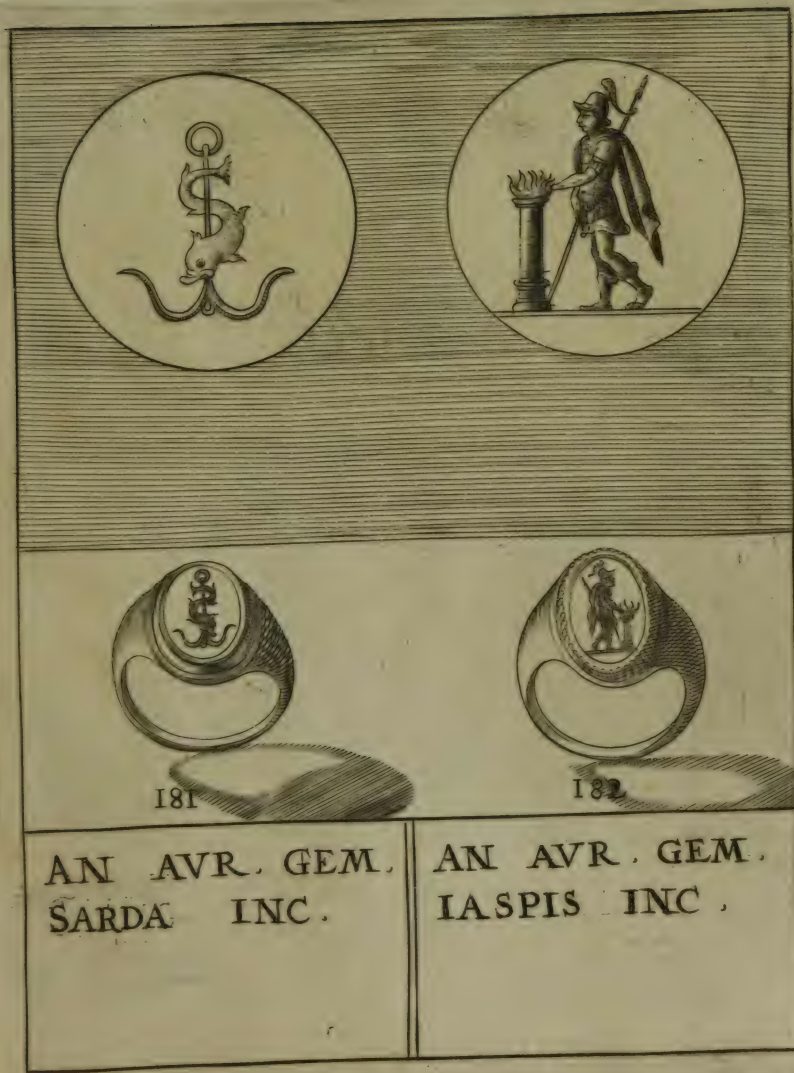
AN·AVR·GEM
ONYX·INC

AN·AVR·GEM
ONYX·INC

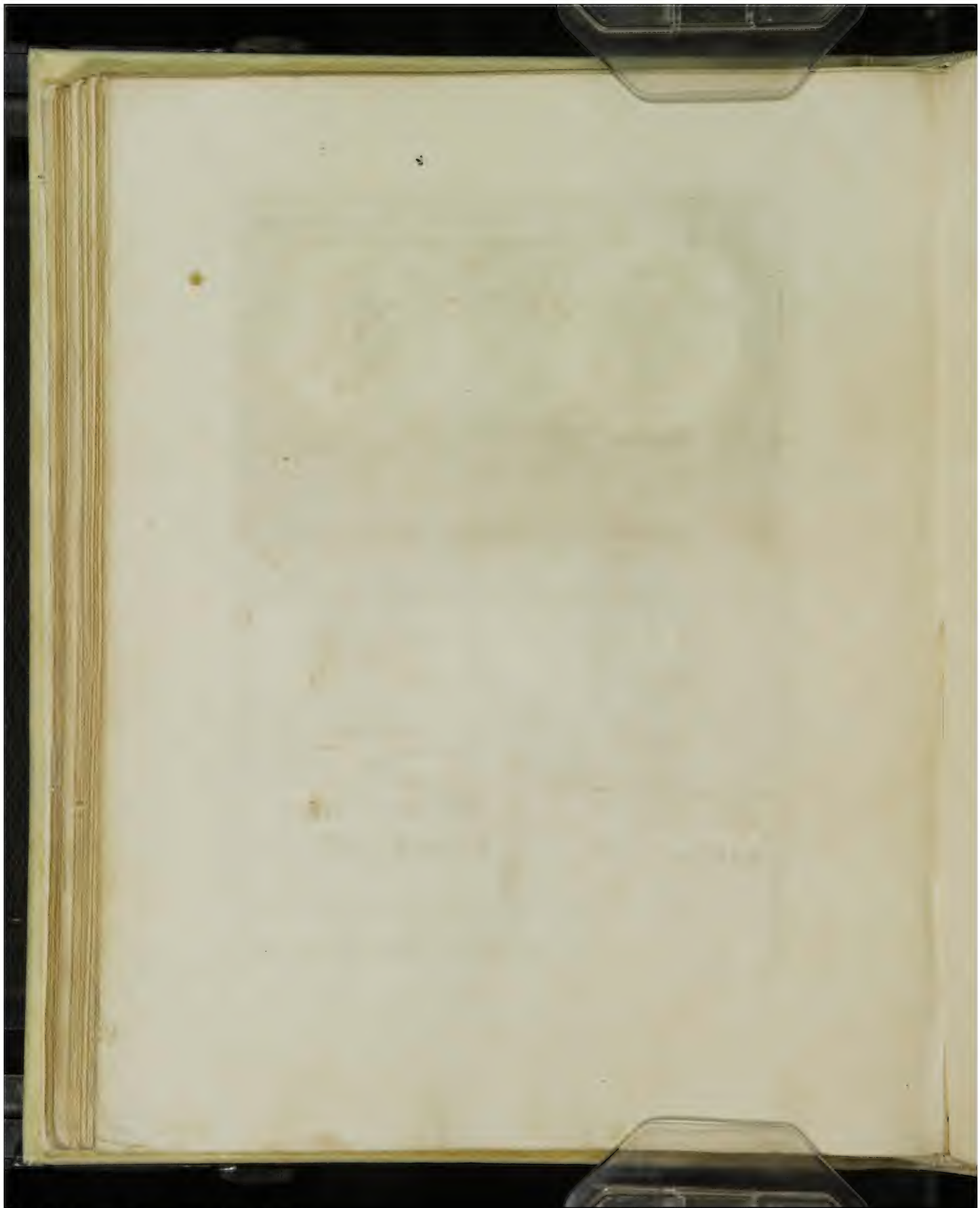

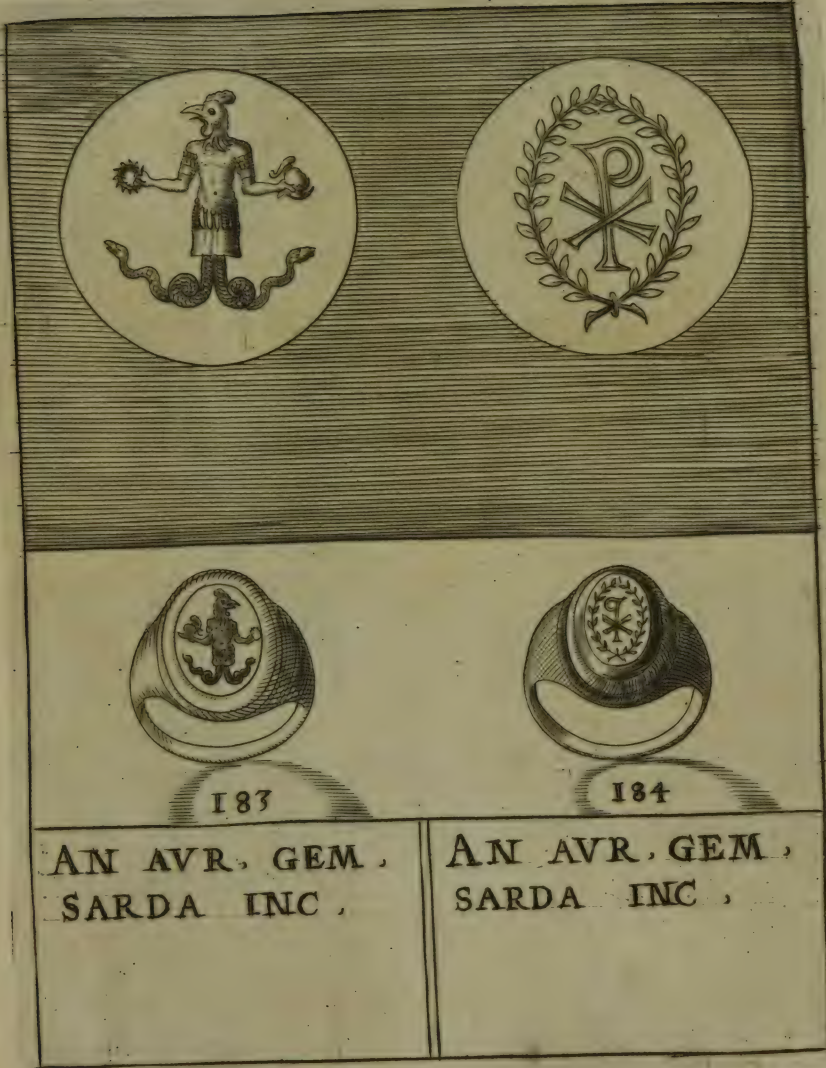

AN AVR. GEM.
SARDA INC.

AN AVR. GEM.
IASPIS INC.

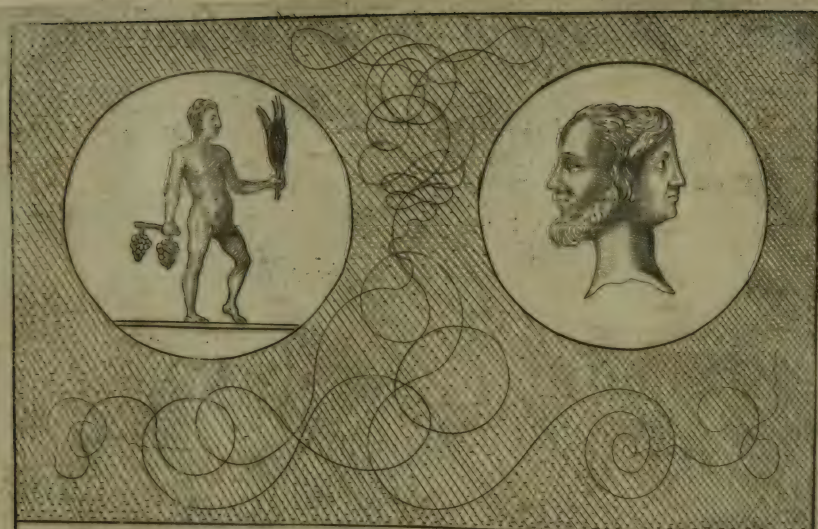
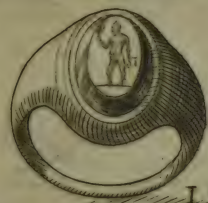

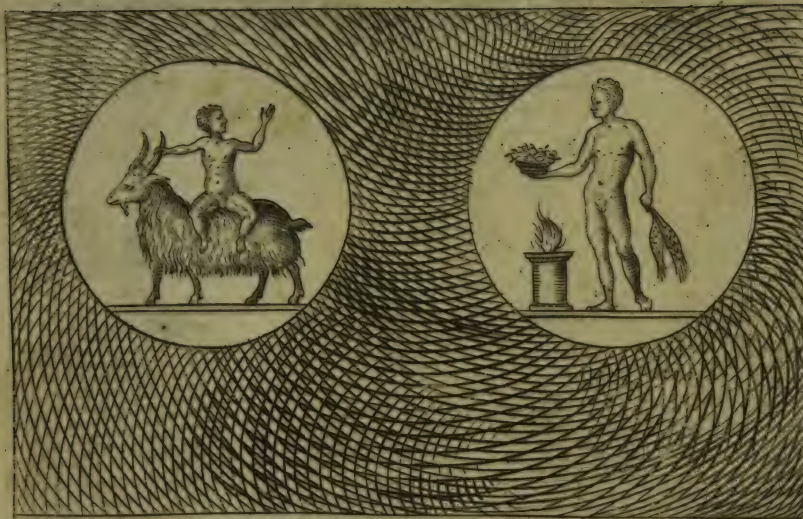
AN AVR. GEM.
SARDA INC.

AN AVR. GEM.
SARDA INC.

	
 187	 188
AN . AVR . GEM . ONYX INC .	AN . AVR . GEM . HYACINT INC .

189

190

AN. AVR. GEM.
ONYX. INC.

AN. AVR. GEM.
ONYX INC.

AN . AVR . GEM .
SARDA INC .

AN . AVR . GEM .
SARDA INC .

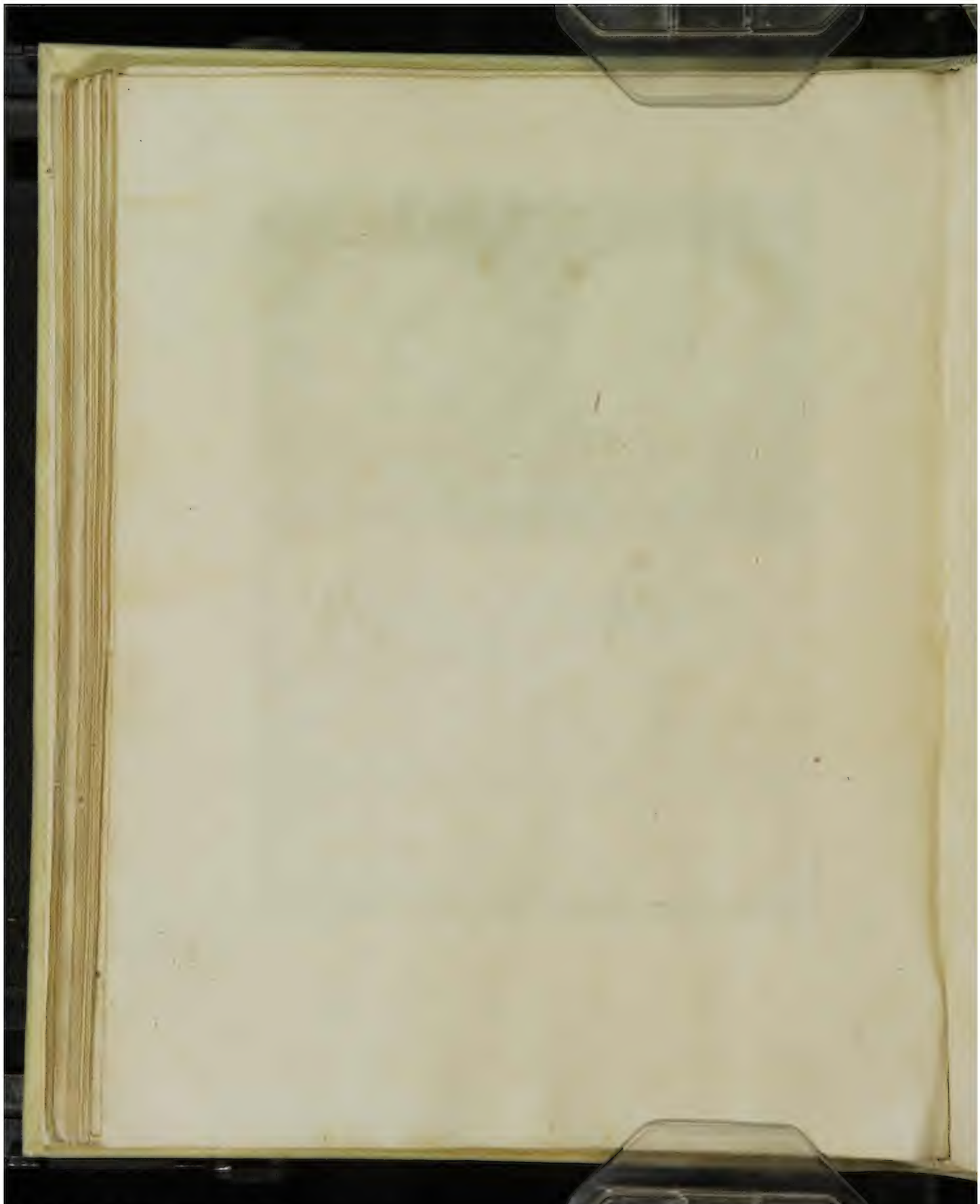

AN AVR. GEM.
ACHATES INC.

AN AVR. GEM.
SARDA INC.

5

SARDA·INC

6

SARDA·INC

7

SARDA·INC

8

SARDA·INC

ONYX INC.
9

ONYX INC.
10

ONYX INC.
11

ONYX INC.
12

13

ACHATES INC.

14

ACHATES INC.

15

SARDA INC.

16

SARDA INC.

17

ACHATES INC.

18

ACHATES INC.

19

ACHATES INC.

20

ACHATES INC.

21

SARDA INC.

22

SARDA INC.

23

SARDA INC.

24

SARDA INC.

25

ONYX INC

26

ACHATES.IN

27

ONYX INC

28

ONYX INC

29

ONYX INC.

30

ONYX INC.

31

ONYX INC.

32

ONYX INC.

33

ONYX INC

34

ONYX INC

35

ONYX INC

36

ONYX INC

37

ONYX INC

38

ONYX INC

39

ONYX INC

40

ONYX INC

41

ONYX INC

42

ONYX INC

43

ONYX INC

44

ONYX INC

45

SARDA INC

46

SARDA INC

47

SARDA INC

48

SARDA INC

49

SARDA INC

50

SARDA INC

51

SARDA INC

52

SARDA INC

53

SARDA INC

54

SARDA INC

55

SARDA INC

56

SARDA INC

57

ONYX INC

58

ONYX INC

59

ONYX INC

60

ONYX INC

61

HELIOTROP
INC.

62

CYANEA INC.

63

SARDA INC.

64

ACHATES INC.

65

SARDA INC

66

SARDA INC

67

SARDA INC

68

SARDA INC

69

ONYX INC

70

ONYX INC

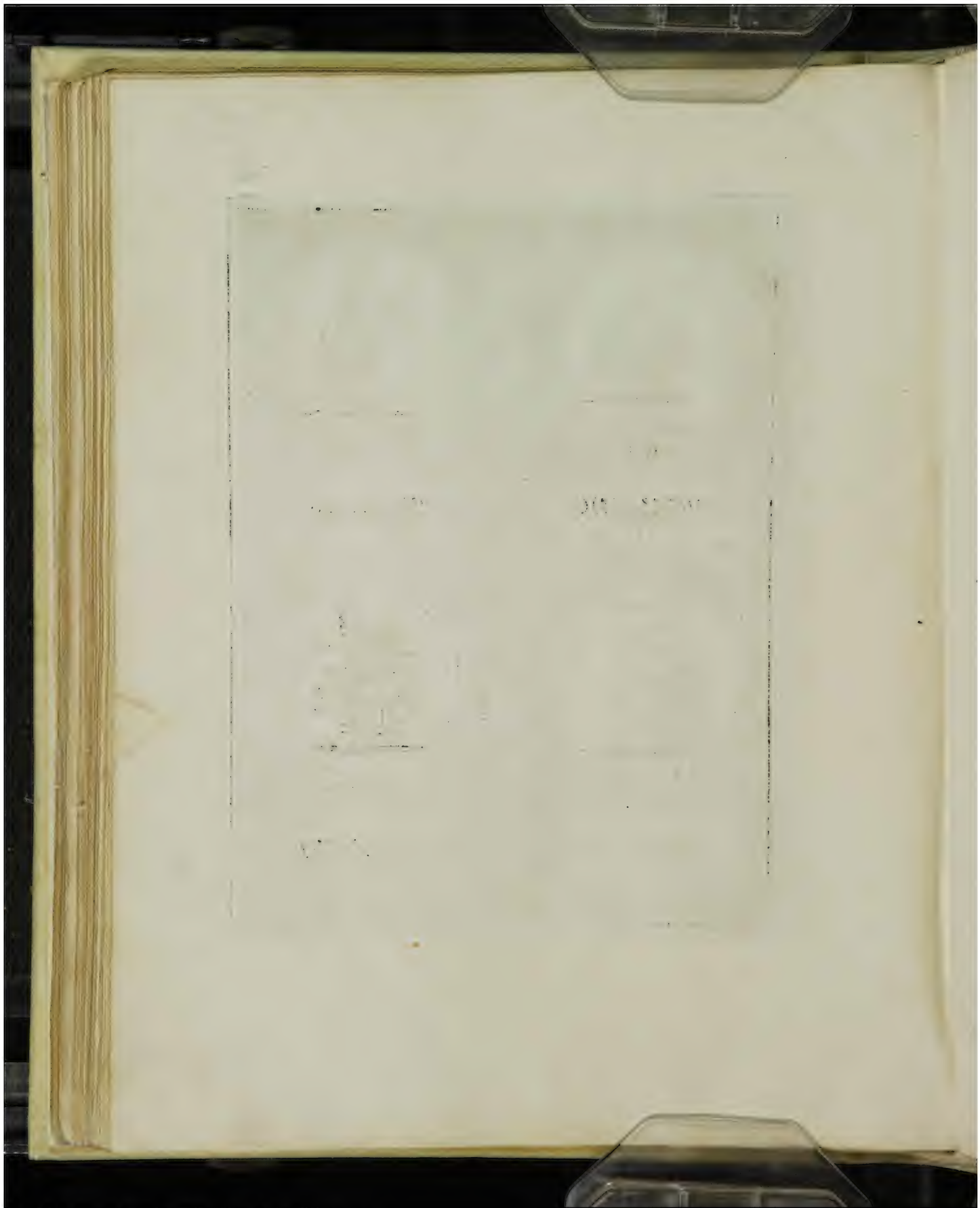
71

ONYX INC

72

ONYX INC

73

SARDA·INC

74

SARDA·INC

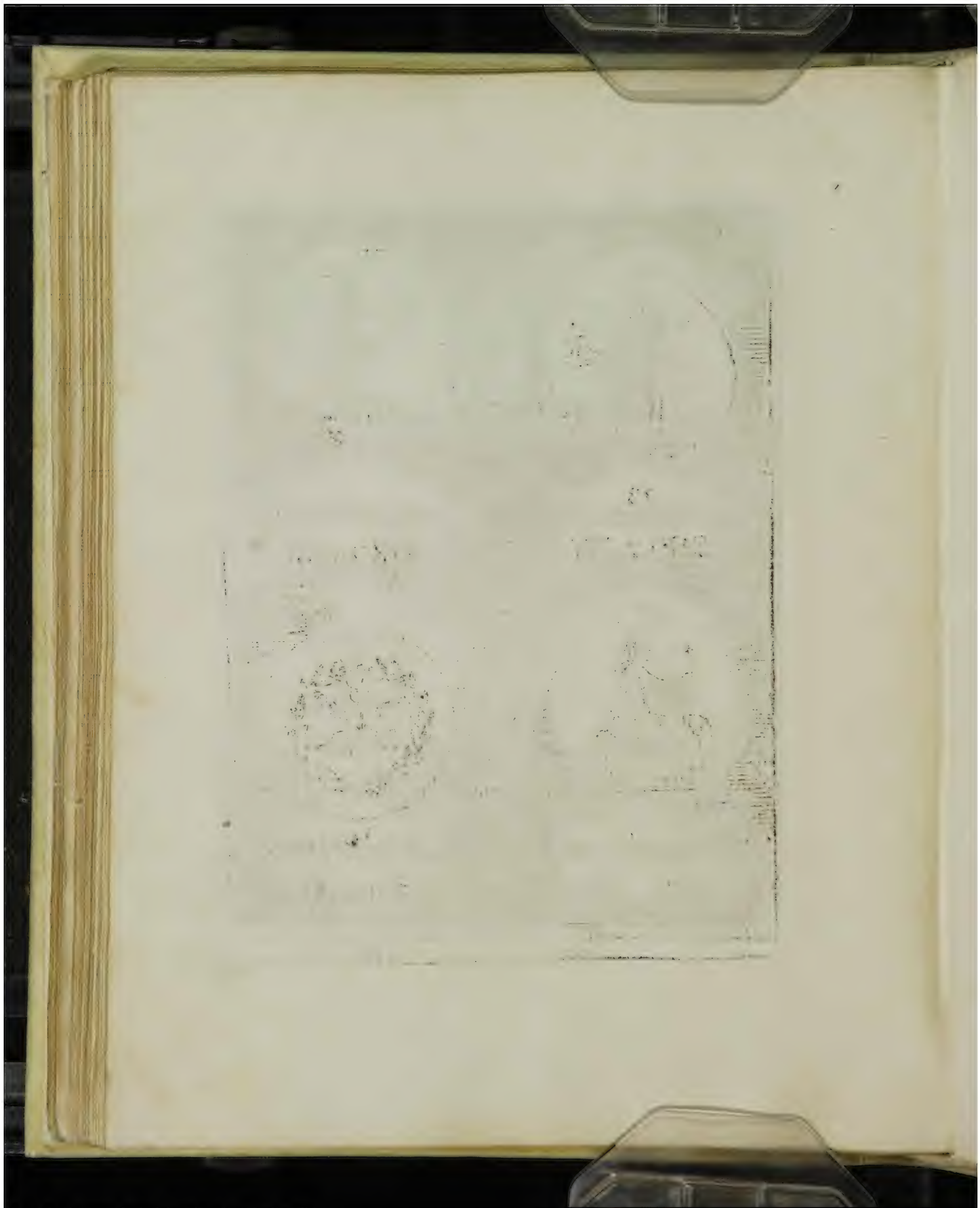
75

SARDA·INC

76

SARDA·INC

77

PRASMOS.IN^c

78

PRASMOS.IN^c

79

PRASMOS.IN^c

80

PRASMOS.IN^c

81

SARDA-INC

82

SARDA-INC

83

SARDA-INC

84

SARDA-INC

85

ONYX INC

86

ONYX INC

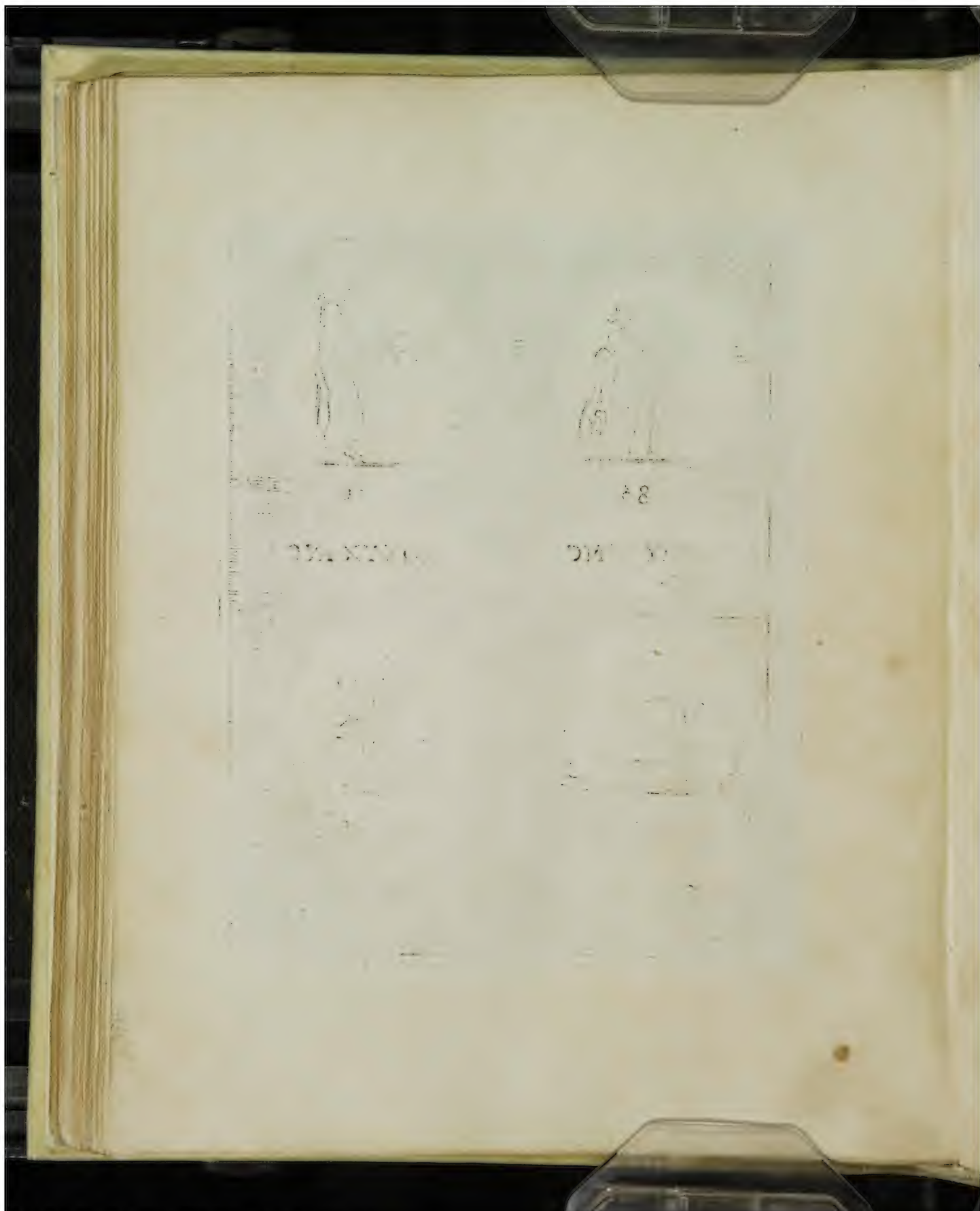
87

ONYX INC

88

ONYX INC

89

ONYX INC

90

ONYX INC

91

ONYX INC

92

ONYX INC

93

ONYX INC

94

ONYX INC

95

ONYX INC

96

ONYX INC

97

ACHATES. INC

98

ACHATES. INC

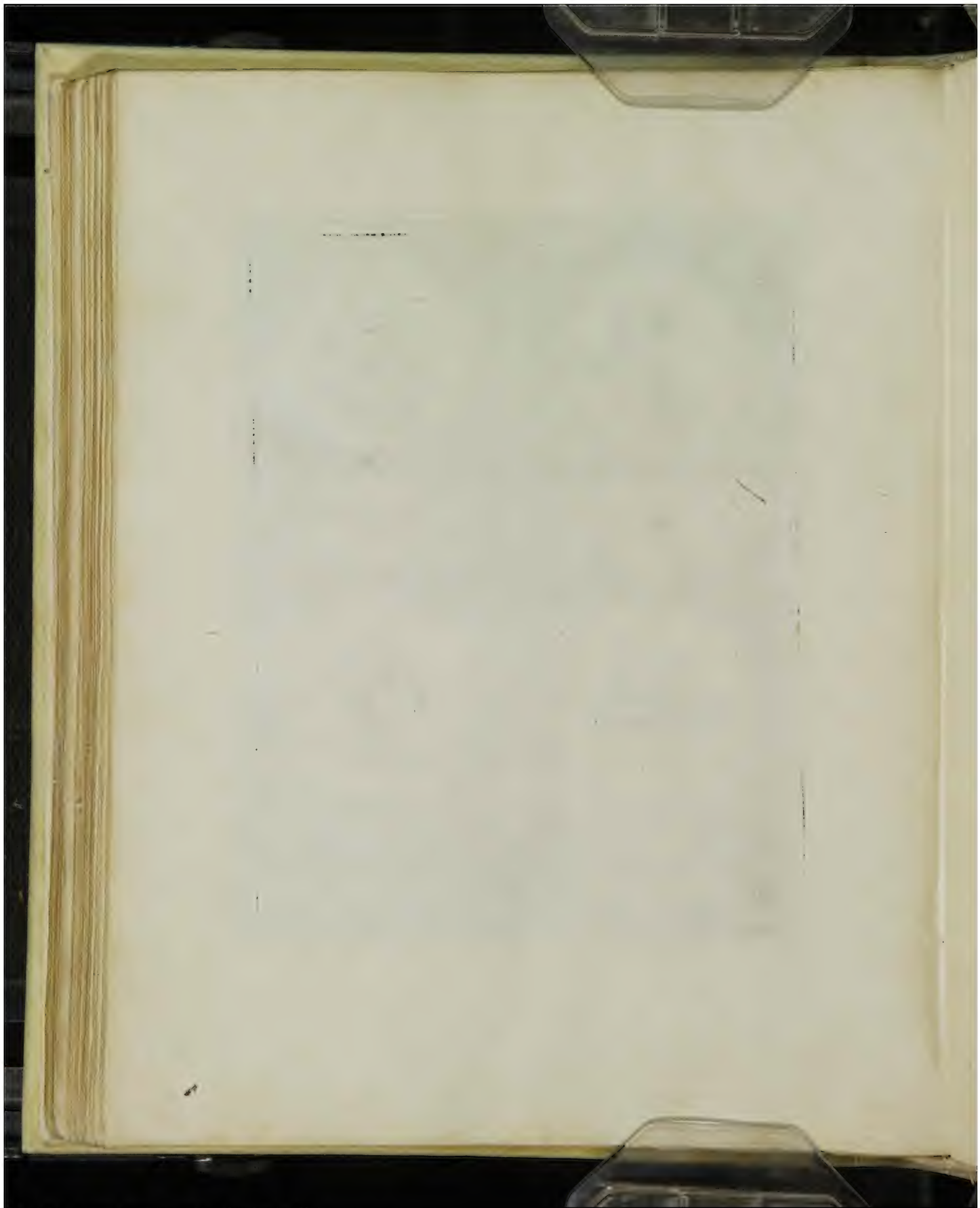
99

ACHATES. INC

100

ACHATES. INC

101

SARDA INC

102

SARDA INC

103

SARDA INC

104

SARDA INC

105

PRASMOS INC

106

PRASMOS INC

107

CYANEA INC

108

HELIOTROP. IN

109

ONYX INC.

110

ONYX INC.

111

ONYX INC.

112

ONYX INC.

113

ONYX INC.

114

ONYX INC.

115

ONYX INC.

116

ONYX INC.

117

ONYX INC.

118

ONYX INC.

119

ONYX INC.

120

ONYX INC.

121

ONYX INC.

122

ONYX INC.

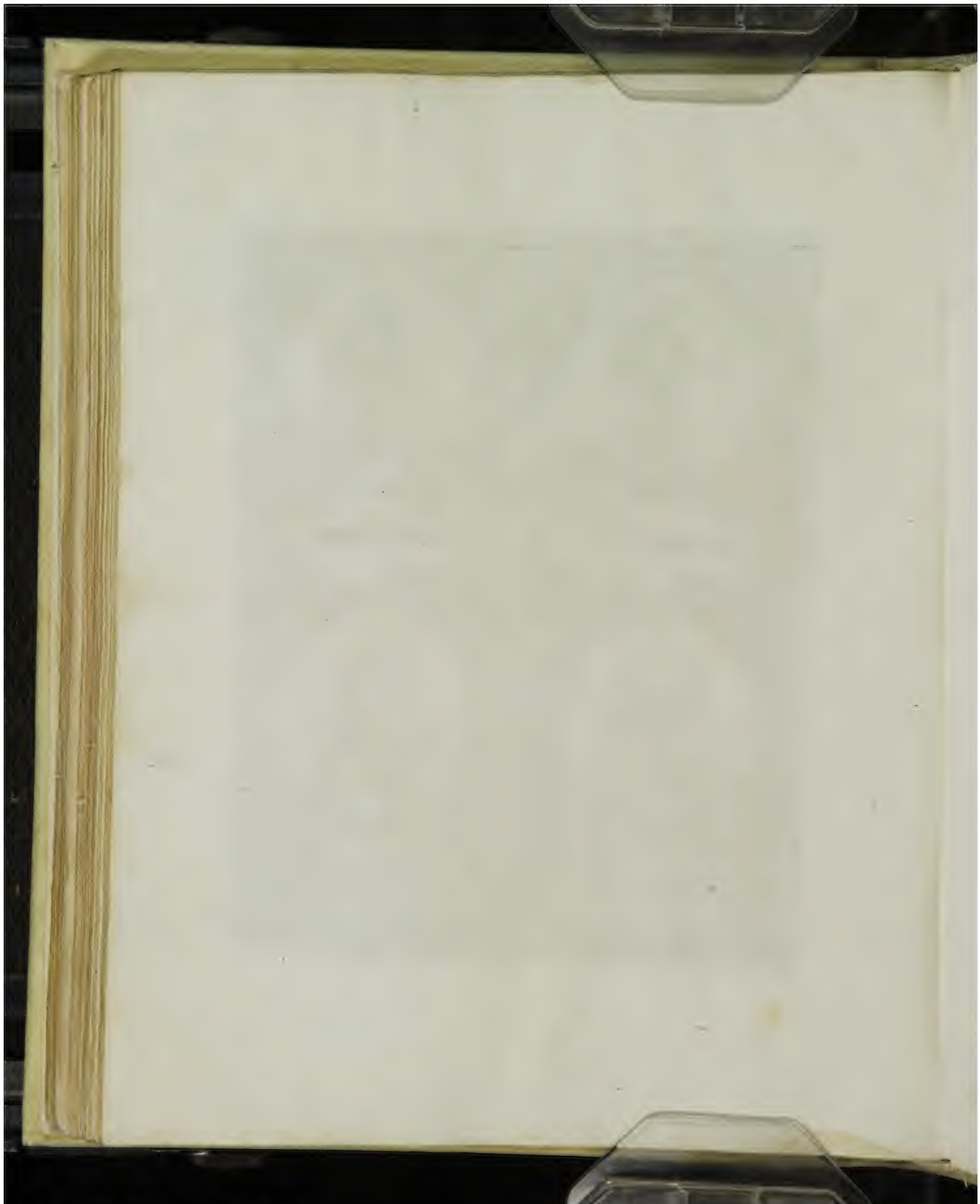
123

ONYX INC.

124

ONYX INC.

I25

SARDA INC.

I26

SARDA INC.

I27

SARDA INC.

I28

SARDA INC.

134

129

ACHATES INC

130

ACHATES INC

131

ACHATES INC

132

ACHATES INC

133

SARDA · INC ·

134

SARDA · INC ·

135

SARDA · INC ·

136

SARDA · INC ·

137

HELIOTROPIA.
INC

138

HELIOTROPIA
INC

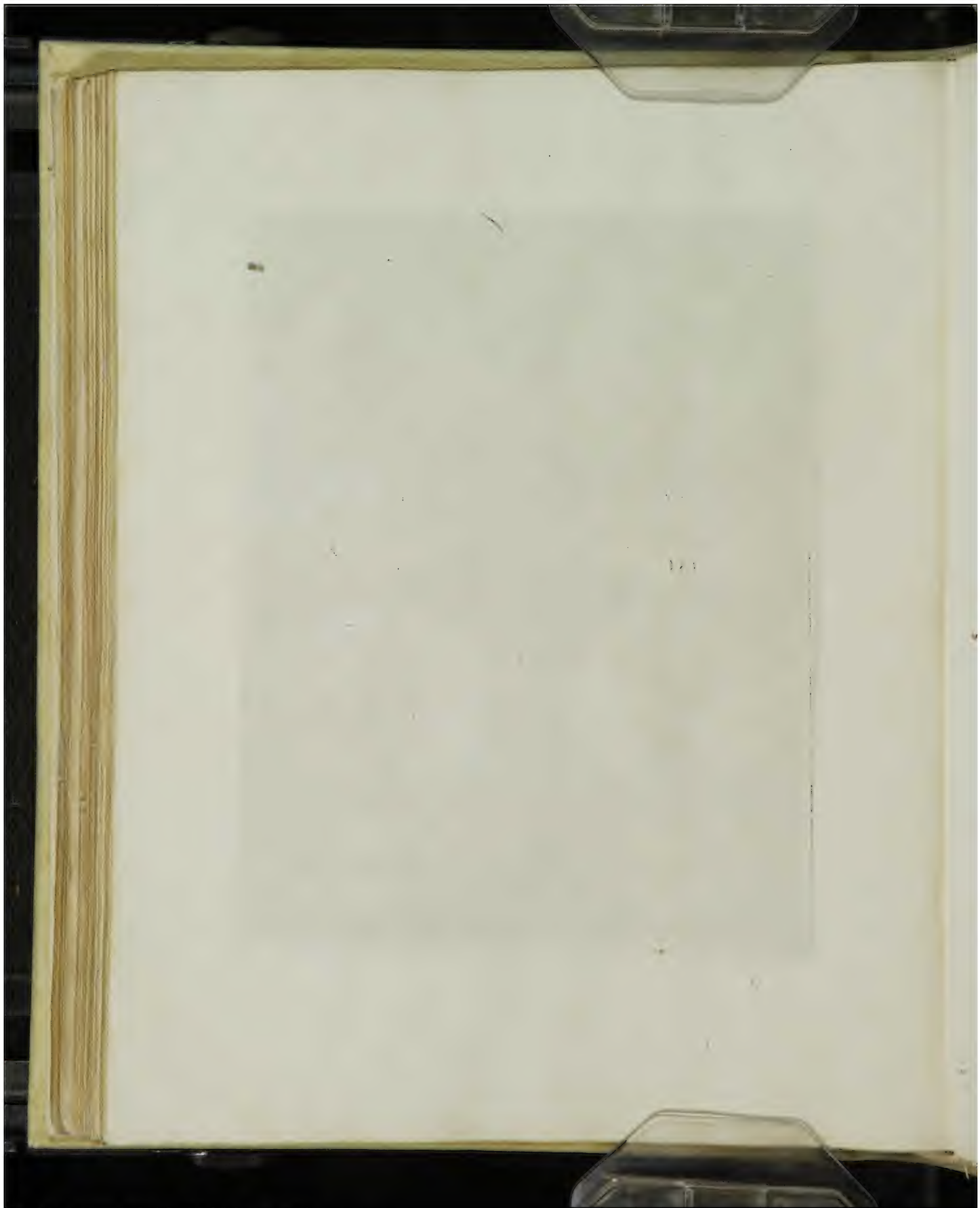
139

ACHATES .INC

140

ACHATES.INC

141

CYANEA INC

142

CANEA INC

143

CYANEA INC

144

CYANEA INC

I45

ACHATES
EXCIS

I46

ACHATES
EXCIS

I47

ACHATES
EXCIS

I48

ACHATES
EXCIS

139

APPENDIX

MONDVI IN LYCEI
EDITA.

19h m

ONYX · INC

149

ONYX · INC

150

ONYX · INC

151

ONYX · INC

152

ONYX INC

153

ONYX INC

154

ONYX INC

155

ONYX INC

156

ONYX INC
157

ONYX INC
158

ONYX INC
159

ONYX INC
160

ONYX INC

161

ONYX INC

162

ONYX INC

164

ONYX INC

163

144

SARDA · INC

165

SARDA · INC

166

SARDA · INC

167

SARDA INC

168

145

SARDA INC

169

SARDA INC

170

SARDA INC

171

SARDA INC

172

SARDA INC

173

SARDA INC

174

SARDA INC

176

SARDA INC

175

SARDA INC

177

SARDA INC

178

SARDA INC

179

SARDA INC

180

CALCIDON

185

HELTROPIA

186

IASPIS

187

IASPIS

188

SARDA INC

189

SARDA INC

190

SARDA INC

191

SARDA INC

192

SARDA INC
193

SARDA INC
194

SARDA INC
195

SARDA INC
196

152

ABRAHAMVS
GORLÆVS

CANDIDO DACTYLIOTHECÆ
SVÆ LECTORI.

ACTENVS, Amice Lector,
re ipsa magis quam sermo-
nibus figuras annulorum,
gemmasque, & quæ in iis
consideratione tua digna
videbantur, exhibuimus tibi: in quibus
fortasse tam omnibus nos satisfacisse cer-
tum est, quam nondum satisfacisse nobis.
Ad alios enim quod attinet, aliquid neces-
se est quiuis hac in parte tribuat nobis,
cum nulli possit amplius. Nec enim me-
tuendum fuit mihi ne quis hoc argumen-
tum aut præoccuparet, aut ante nos inua-
deret. Ipsi vero quod ne ita quidem satis-
fecerimus nobis, ingenuitatis nostræ, &

cando-

candoris est, quo etiam fortasse meremur
tuum: cum tantum ad summam operis to-
tius perfectionem deesse putemus, quan-
tum soli nos, ex iis quæ apud nos latent, iu-
dicare possumus. multa enim quæ luce do-
nari merebantur, alij vel tomo vel tempo-
ri reseruauimus. Quod ipsum tamen ne-
quaquam vitio meo factum, qui prodigus
potius in promouendis literarum studiis,
quam parcus tenaxque esse soleo, vt omni-
bus probe innotuit, quibus aut ego aut
mea. Sed enim uero partim penuriâ scul-
ptorum, partim aliis de causis, vt & supra
in Epistola editioni huic præfixa monui,
quid daturus sim aliquando verius, quam
quid nunc dederim ostendere libuit.
Cuius quidem culpæ idem ego periculum
omne depono, nisi abunde quicquid præ-
termisum est a me suppleri possit. Demo-
nax glorianti cuidam eiusdem se artis in-
inuentotem πρῶτον ἔ. μόνον esse; acute re-
sponde-

153
spondebat, εἰ μὴ πρῶτον, ἔμόνος· εἰ δὲ μόνον,
ἔπρῶτον. Nos vero ne hoc quidem, quod
plerique in maxima laudis parte ponunt
sufficere nobis arbitramur, si primi hæc
tractasse dicamur, nisi etiam secundi si-
mus. Non quod aliis quicquā præreptum
hac in re velimus: aut cuiquam eadem fe-
licius tractandi viam intercludamus: Sed
ut æquum lectorem nō modo habeamus;
verum etiam si fieri possit demereamur.
Cæterum cum illud præstare, quod a no-
bis ipsi exigimus, eius sit verius qui in vm-
bratica rerum contemplatione, & desidie
literarum torpescit, quam qui publicis
quotidie distringitur muneribus; aliis re-
linquemus quod optari possit; nobis quod
ad nominis nostri existimationem, publi-
camq. utilitatem sufficiet reseruabimus.
Abunde autem non tibi modo sed & no-
bis satis factū putabimus, si libro sequenti,
ea quæ vel hic desideraueris tu, vel nos ad

★ 2 plenio-

pleniorē porro operis consummationem ē *ταμείω* nostro suppeditare possumus exhibuerimus. Ibi namq. non antiquitates modo cum historia nostras, numismata cum annulis, annulos cum gemmis, sed & singula inter se diligentissime conferemus. Cum enim nudæ rerum harum considerationes per se, vel nihil quibusdam, vel parum ad pleniorē authorum vtriusque linguæ intellectum conferre videantur, operam dabimus vt ex hac duarū rerum, nummorum annulorumq. diligenti comparatione tertium quid nascatur HISTORIARVM LVX plena. Cum autem quod in Annulis a nobis præstitum est, primā nobis numismatum editionem vindicare non possumus, quod proximum tamen est præstabimus, & in *ἀνεδότοις* tantum nostra versabitur industria. Porro cum artes omnes inter se disciplinæque tanquam HomERICA quadam catenā cohæreant, fatum hoc

154
hoc peculiare Antiquariorum est, ut vni
scientiæ prodesse nō possint, quin ad aliam
quamvis tantundem lucis accedat. Non
dicam hic quantum sæpenumero Dio,
Plutarchus, Appianus, Polybius, Liuius,
& qui in parte Liuiani operis admirandus
est, magnus ille dicendi magister Halicar-
nassensis Dionysius, vno, non raro, ad
locum quēuis obscurissimum numis-
mate adhibito illustrari possit. sed vel in
vno Tranquillo, ne longius recedamus,
quantum ad accuratam Historiæ Roma-
næ cognitionem hæc nostra *κειμήλια*, con-
ferant; demonstrari posse confido. Et ta-
men hoc si a nobis tentaretur, magni tan-
tummodo operis præludium, & solidio-
ris studij specimen futurum esset. Nec
enim in duodecim Cæsarum illorum *ισο-
ετα* opes nostras quæ ad Romanarum an-
tiquitatum scientiam spectant, nisi mire
prodigi effundere possemus. Annulorum

★ 3

porro

porro tam ferreorum, æneorum, argenteorum, quam aureorum, qui in hac Dactyliotheca nostra, aut verius Dactyliothecæ nostræ parte priori repræsentantur, numerus ad centum sexaginta sex excurrit. Gemmæ vero sunt centum quadraginta octo, quæ omnes numeris suis seorsim distinctæ sunt. Vnum tamen est, de quo monendum te maxime putavi, a via nimirum quam in ipso operis exordio ingressi sumus, non deflexisse nos, præterquam in expositione illa, quam singulis annulis subiunxeramus. eam nos in postremis aliquot circa finem paginis, cum satis sit præiuisse, lectori harum rerum perito per se expendendam reliquimus. Quem valere iubemus : & nostra æqui bonique consulere optamus.

IDEM

155
DANIEL HEINSIVS

sub nomine auctoris.

E I D E M.

HACTENVS in digito, Lector studiose, moramur,

Et digitus tantum scribere iussit opus.

Vindicat hunc totum, pars corporis illa, laborem:

Nec satis est: posthac plurima, plura latent.

Annule te, ferrumque tuum testabor & aurum,

Gemmaque, Romana quam tenuere manus,

Non ego possedas educam in lumina merces,

Alterius nunquam munere diues ero.

Annule noster amor, sed iam non Annule noster;

In manibus cunctis, Annule noster, eris.

Annule te primas in Vita misimus auras.

Tu domino reddas, quod dedit ille tibi. (firum est.

Iam quoque cunctorum quod munus es, Annule, no-

Hoc etiam, nostro munere, munus habes.

Annule, te magno dominus sibi vindicat are,

Sed tamen ille suas omnibus emit opes.

Sint alius priuata: domus res publica nostra est,

Difficiles, certè, non habet illa fores.

Illapatet Mæsis communibus; illa Mineræ:

Diuitias cunctis possidet illa suas.

Hoc igitur noster quod non eris, Annule, nostrum est,

Quodque meus posthac non potes esse, meum est.

1.6.707

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

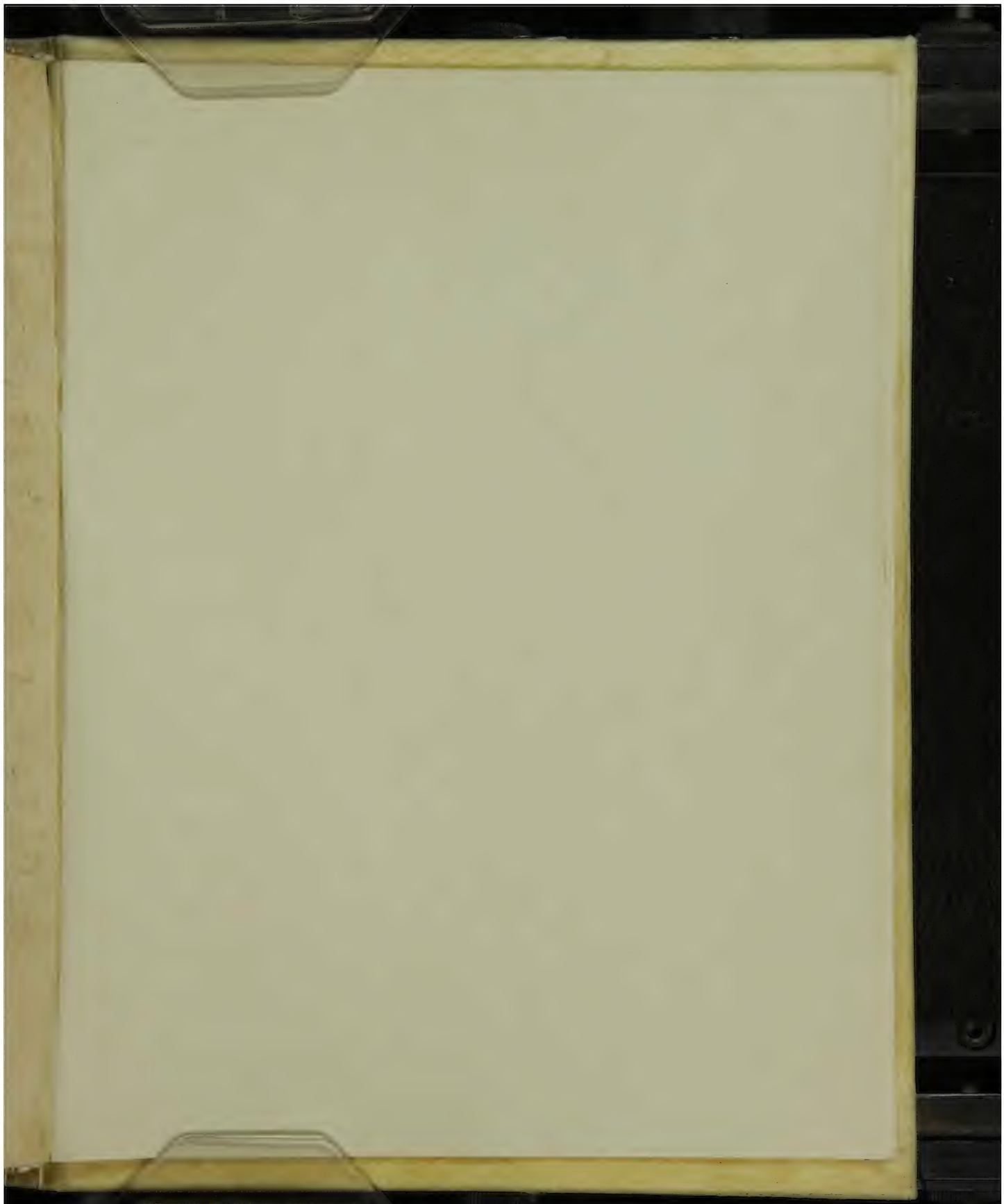
241. 2111. 231. 241. 2

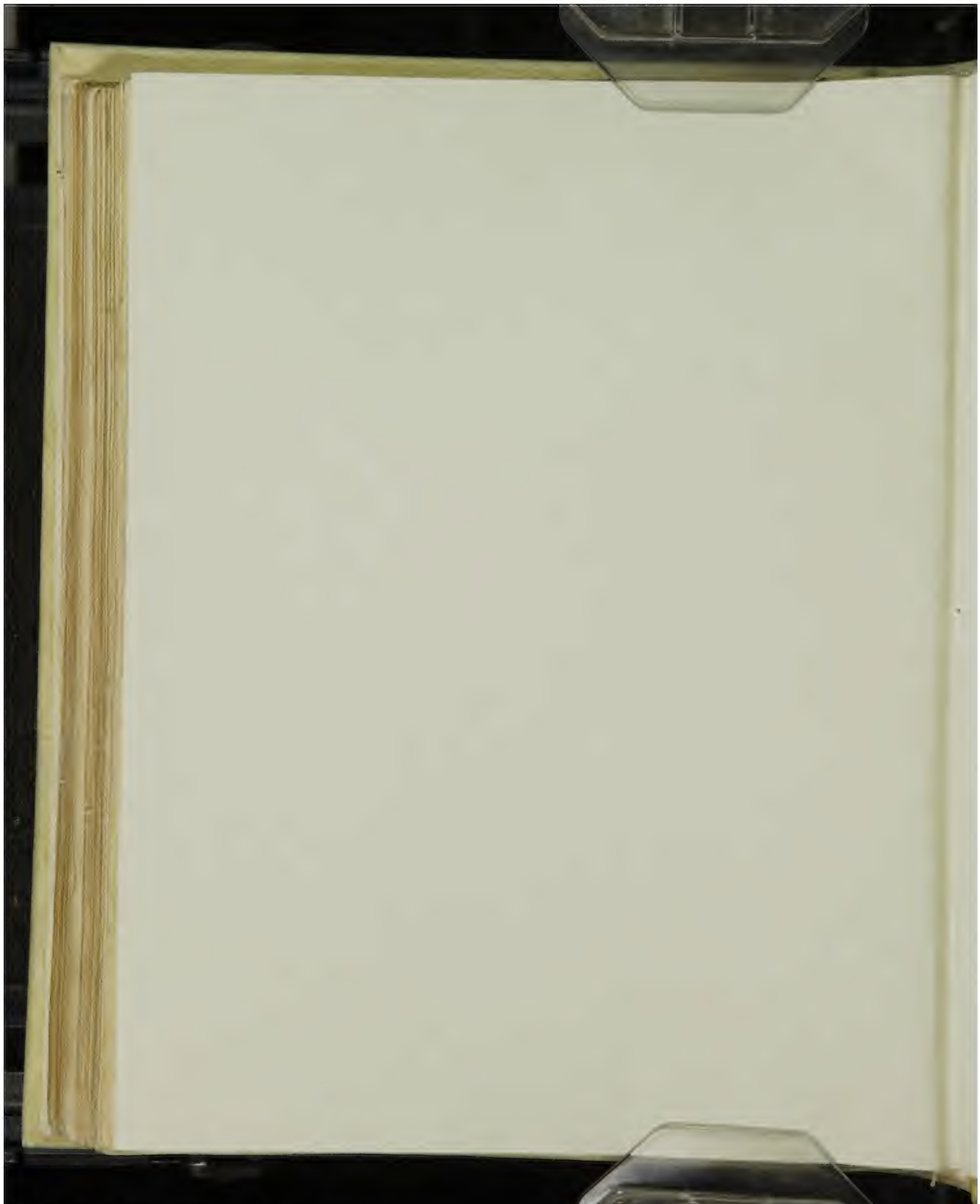
241. 2111. 231. 241. 2

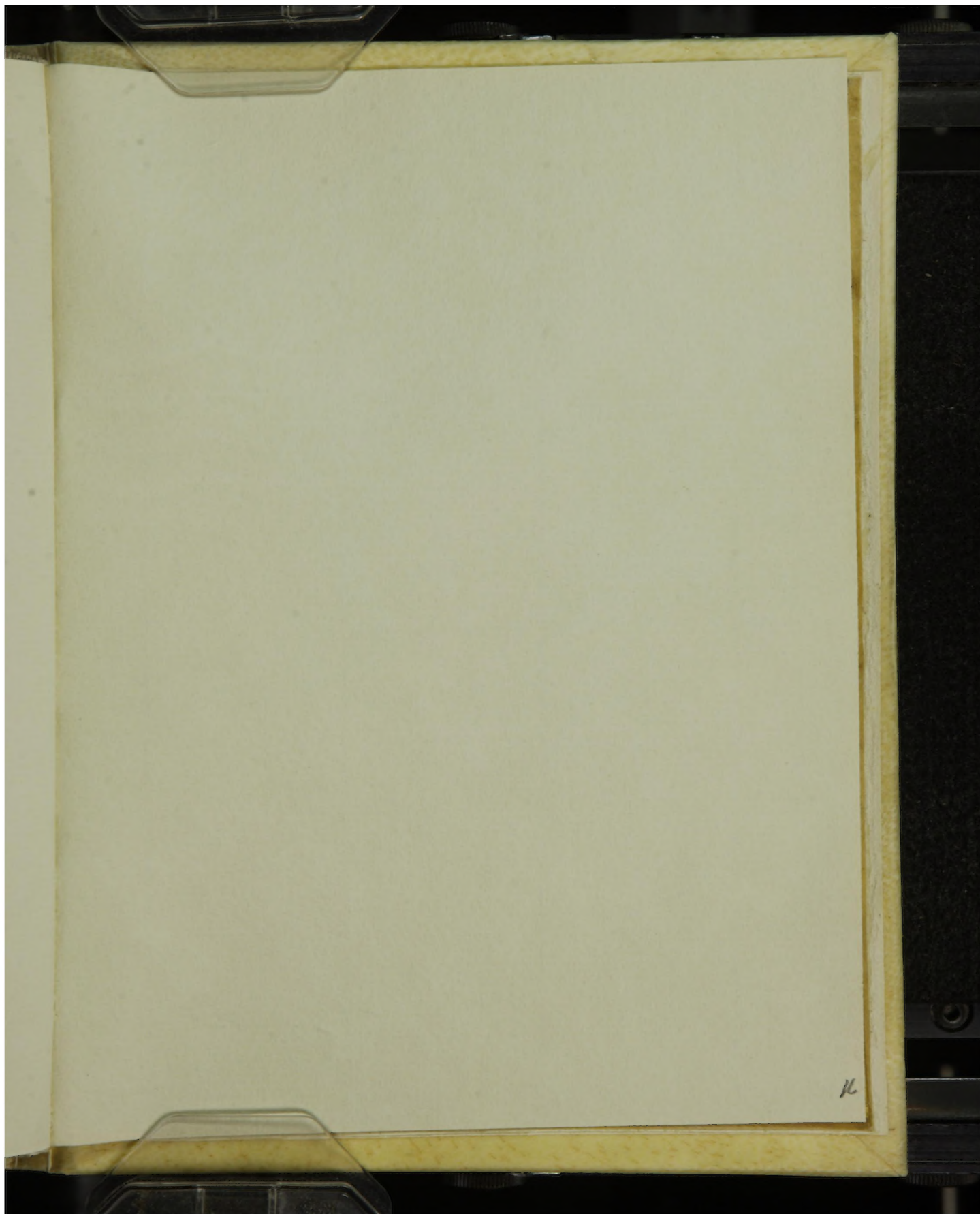
241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

241. 2111. 231. 241. 2

16

005647438

